

கல்கி

KALKI 9-6-1957

30 நவா
பிசா

பாருங்கள்! 98 அரை வீம்பு **ஸன்லைட்** தான்
கிங்வுளவு சலனையும் செய்து
முடித்தது!

அதன் அதிகப்படியான துரையே
கிடைத்திருக்கிறதே!

பரிச்சேன்று சென்னைமலாக
செதும்பு **ஸன்லைட்** சோப்

வினாக்கள்

ஆசிரியர்

மக்கள் ஆட்சியா?
பிரதமர் படுக பாடு!
தமிழ்மறை முனிவர் திருநாள்
வம்புகளையடி

...
விதி
...
பேங்கு

... 3
... 5
... 6
... 8

கதைகள்

மாவயல்வியின் திவாகம்
கருணை வேண்டாம்
பாவியனத்திடவே...
மலைச்சாரல் மாதவி
நகை
அன்னம் ஊட்டிய சை
பாவப் பிரிவினை

இ. ரா. கோபாலன்
ஆர். குடாமணி
அனெஸ்
ஆனந்தி
கபதி
எஸ். ரங்கராயன்
எஸ். முனிநாதன்

... 31
... 41
... 50
... 65
... 79
... 88
... 97

கட்டுரைகள்

காதல் பாட்டு
பெணர் தத்த வினாவாட்டு வீரர்
அபூர்வநகரம் அநுராதபுரம்
சிறிலங்கைத் துறவி வாரென்கல்
அறதெறி

அ. சிவசுந்தரகவுன்
குளஞ்சுமணி
பரிதான
ராஜாதி
பித்திரி

... 11
... 19
... 20
... 28
... 34

பேன்கள் பகுதி

மாதர் குவ நிகழ்ச்சிகள்
தேவியின் கடிதம்

...
வசுமதி ராமசாமி

... 37
... 43

பாடல் மலர்

மணப் பூயல் (சித்திரத் தொடர்கதை)
மாயப் பந்தா

...
ராஜி

... 52
... 68

"கவிதை"யில் வெளிவரவும் கதைகளில் உள்ள பேயர்க்கும் எதிராக
உத்பரிசுப் பேயர்க்கும் : உத்பரிசுக்கான உத்பரிசு.

நரை மயிருக்கு விடைகொடுத்து விடுங்கள்

நரைமயிருக்கு விடைகொடுத்து உங்கள் கவலை
களைவிட்டு உங்கள் கவலைகளை விட்டு உங்கள்
தலை களைவிட்டு உங்கள் கவலைகளை விட்டு உங்கள்
கவலைகளை விட்டு உங்கள் கவலைகளை விட்டு உங்கள்
கவலைகளை விட்டு உங்கள் கவலைகளை விட்டு உங்கள்
கவலைகளை விட்டு உங்கள் கவலைகளை விட்டு உங்கள்
கவலைகளை விட்டு உங்கள் கவலைகளை விட்டு உங்கள்

பெர்லினை (பெர்லினை) கவலைகளை விட்டு உங்கள்
கவலைகளை விட்டு உங்கள் கவலைகளை விட்டு உங்கள்
கவலைகளை விட்டு உங்கள் கவலைகளை விட்டு உங்கள்
கவலைகளை விட்டு உங்கள் கவலைகளை விட்டு உங்கள்

Pearline Paris Private Limited
P. O. Box 492, Bombay-1

ஹென்ரூல்

நிரந்தரமாக நரையை நீக்குகிறது

“அதற்கு

சிறிதும் சந்தேகம்

கிடையாது.

அவர் வெகு

அழகாக அணிந்து

கொண்டிருப்பது

பின்னி மில்

துணிகளே”

வாங்குமிடம் :

**வெங்கடேஷ்
வஸ்கிராலயா**

திருவாரூர், திருச்சி, கரையார்

ரீடெய்ஸ் ஷோ ரூம்கள்

மாநகர் கோட்டை எதிரில் & 2. தம்புசெட்டி தெரு, மதராஸ்-1.

ஷோரூம் நெ. ①

இங்கு வாங்கல் பெருமளவு உதவல், கட்டடம் & மிலில் பிலிம் உற்பத்தியான துணிகளை மட்டும் விற்பிக்கும்.

ஷோரூம் நெ. ②

இங்கு வாங்கல் பெருமளவு & கர்வாக் பிலிம் உற்பத்தியான துணிகளை மட்டும் விற்பிக்கும்.

ஷோரூம் நெ. ③

இங்கு வாங்கல் பின்னி பிலிம் உற்பத்தியான துணிகளையும் மற்றும் இதர உபகரணங்கள் விற்பிக்கும்.

மார்ச் 18
இதழ் 46

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் - பெற்ற
தாவென்று கும்பிட்டி பாய் - பாரதியார்

தேவியாம்பி
கவகாரி 27

மக்கள் ஆட்சியா?

"மக்களாட்சி கடைபெறுகிறது! மக்களின் விருப்பப்படியே எல்லாம் கடைபெறுகின்றன!" என்று மேற்கத்திய வல்லரசுகள் பிரமாதமாகப் பேசிக் கொள்ளின்றன. ஆனால் உலகத்தில் கடைபெறும் காரியங்களைப் பார்த்தால் மக்களுக்குச் சற்றும் சுழிப்புகை ஏற்படவில்லை.

அணுகுண்டுகளினால் ஏற்படும் தீமைகள் எல்லாவும் என்பது உலகறிக்த விஷயம். அணுகுண்டு யுத்தத்தையிட அணுகுண்டு, ஜலஜ்ஞ குண்டு சோதனைகளினால் மக்கள் சமுதாயத்துக்கு ஏற்பட்டு வரும் தீமைகள் பலம் பல என்று பலவாறுகள் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அணுகுண்டு ஜலஜ்ஞ குண்டு சோதனைகளினால் எழும் புதைபுகையும் விஷமும், வான் வெளியிலுள்ள காற்றையும் சமுத்திர நீரையும் பாழ்படுத்தி விடுகின்றன!

விஷகுண்டு வெடிப்பினால் வெளிப்படும் விஷம் மறைமூலமாக மக்கள் வாரும் பிரதேசங்களில் விழுந்து காய்கறிகளிலும், பானிலும் சேர்ந்து விடுகின்றன என்று பெரும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் எல்லாம் சந்தேகத்துக் கிடமில்லாத் கூறி விட்டார்கள்.

இந்த அணுகுண்டுகளினால் வரும்கால சந்ததிகள் கூறுகவும், குருடாகவும் கொண்டியாகவும் பிறக்க ஏதயுண்டு என்று கூறி வருகிறார்கள். யார்? உலகப் புகழ் பெற்ற விஞ்ஞானிகள் எல்லாம் அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறிவருகிறார்கள்.

இதுவரை குடியா, அமெரிக்கா, பிரிட்டன் வெடித்த வெடிகளினால் வான் மண்டலமும் நீர் மண்டலமும் போதிய அளவு விஷ மயமாகி விட்டது. இன்னும் சோதனைகளைச் செய்து கொண்டு போனால் காற்றும் நீரும் தாய்காது என்று விஞ்ஞானிகள் சொல்லி வருகிறார்கள்.

மத்த தலைவர்கள் இது அக்கிரமம் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஒரு பாவமும் அறியாத ஏழை ஆசிரிய மக்களை இத்தகைய கொடுமைகளுக்கு உள்ளாக்குவது கொடிய பாவத்திலும் பாவம் என்று சொல்லி வருகிறார்கள்.

ஏன், பிரிட்டனில் பெரும்பான்மையான மக்கள், தங்கள் அரசாங்கம் நடத்திய அணுகுண்டுகளை நிறுத்த வேண்டும் என்று பெரும் கிளர்ச்சியே நடத்தி ஞார்கள். தெருவில் ஊர்கலமாகச் சென்றுக்கூட, பிரதம மந்திரி மாக்கியில்லன் மீது தங்களை அருவருப்பைக் காட்டிக் கொள்ளும் காரியங்கள் செய்தார்கள்.

ஒருவர் இந்த அக்கிரமத்தை என்னுள் சசிக்க முடியாது என்று உயிர்த் தியாகம் செய்து கொள்ளக் கூடப் புறப்பட்டார்!

இருந்தாலும் அந்தந்த அரசாங்கங்கள் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைச் சற்றும் பொருட்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை.

சமீபத்தில் பிரிட்டன் இரண்டு தடவை பொதுஜன அபிப்பிராயத்துக்கு மானாக கிறிஸ்துமஸ் தீவுகளில் ஜலஜ்ஞ குண்டுகளை வெடித்துவிட்டன.

இதைப் பார்த்த மானசெஸ்டர் நகரத்தின் கிறிஸ்துமஸ் தலைவர் மிக உருக்கமாகச் சொற்ற ஜூன் மாதம் முதல் தேதி பிரிட்டனுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்.

"ஜலஜ்ஞ குண்டுகளை விட யுத்தம் நடத்தி வெற்றி பெறுவதைவிட யுத்தத்தில் தோல்வியடைவது எவ்வளவோ மேல். பயங்கர பீரோக் கோகய விட மிக மிகக் கொடியது இந்த ஜலஜ்ஞ குண்டு. ஆகவே இந்த குண்டுகளை யாராவது ஒருவர் விட

மொழித்து உலகுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும். "தம்பியே தம்பி" என்று தம்பிக்கை கொண்டு காசியும் செவ்வியலும். அந்தப் புனிதப் பண்பைச் செவ்வியலும் வாய்ப்பு சீட்டினுக்குக் கிடைப்பதாக!" என்று நெஞ்சு முருகப் பேசி விடுகிறார்.

பிரதிபாசம் இத்த மொழிவிடப்படித்து ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொருவரும் சத்தொலுப்படுவார்கள். சத்தொலும் என்றும் திருப்பி. இப்படியொரு ஆக்கவெய்தியும் பாதிபிராசாவது தங்களுக்குப் பரிந்து பேசி விடுகிறார் என்று திருப்பி அடையலாம்; அங்கவலுதாம். பொதுவாக சீட்டினில் பிடிப்புகளுக்குச் செவ்வியலுக்கும். அவர்களுடைய வார்த்தைகளுக்கு மக்கள் மதிப்பளிப்பார்கள். அவர்களுடைய சொல்லுக்கு மதிப்புக் கொடுப்பது நாம் உண்மையான ஜனநாயகத்தின் சுட்டெனம். ஆனால் மார்க்செட்டர் பிடிப் என்ற, காட்சாதி உலுபை வந்து கதிரிதல்குட அனுதூண்டு வெடிக்கும் ராட்சஸர்கள் காதில் அந்த அன்பு மொழி ஏறும் என்று தம்பியுதரின்மீது. ஏதோ மார்க்செட்டர் பிடிப் துறவுருக்களை வெடிப்பது உலக மக்களுக்கு இழைக்கும் கொடுமை என்று கதிரிதர என்று மீண்டும் மீண்டும் திருப்பி மடைவதைத் தவிர இத்தருமெம் ஒரு படியும் ஏற்பட்டுவிடாது. ஏனெனில் உலகம் எங்கும் உண்மையான மக்களாட்சி தடைபெறவில்லை.

மக்கள் அளவரும் சேர்த்து ஜனநாயகம் என்ற பெயரில் ஓர் எதிர்ச்சாதிக்காரியை நியமிக்கிறார்கள். நியமிக்கப்பட்ட பிறகு 'அவர் பிடித்து சட்டம்!' என்று மக்கள் வாய்மூடி

கைமகனாக நடத்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆம், அமெரிக்க மக்களில் போக்கைப் பார்த்துப்போது நாம் இப்படித்தான் எண்ண வேண்டி விடுகிறோம்.

குடும்ப வைத்தியர் என்று ஒருவர் இருப்பார். அவர் மருத்து கொடுப்பார். "அது நல்ல மருத்தா, இன்னை" என்றுகூட யோசியாமல் 'வந்தது வரட்டும்' என்று எப்பிடுவார்கள். அதுபோல ஒவ்வொரு நாட்டிலும் மக்கள், தங்களை ஆள்பவர்கள் சொல்வதை கைமகனாக ஒப்புக் கொண்டு வருகிறார்கள். அமெரிக்க ஜனநாயகம்! அனுதூண்டு ரோதியை கப்பலினில் பரவாமல் தடுப்பதற்கு அவசியம்! என்று சொன்னால் "ஆமாம், தகவது!" என்று அமெரிக்க மக்கள் பாட்டுப் பாடி ஒப்புக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் உணர்ந்துகூட அது குண்டு ரோதியைனாய் ஏற்படும் தீக்குகளை உணர்ந்தாலும் வெளியே சொல்வாமல் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டு அடக்கி விடுகிறார்கள்.

ஒரு பக்கம் மார்க்செட்டர் பிடிப் துறவுருக்கூடு வெடிப்பதுபாலும், மக்களுக்கு இழைக்கும் கொடிய துரோகம் என்று கண்ணீர் விட்டுக் கதறி விடுகிறார். மற்றொரு பக்கம் பிரதமர் மாக்சிவ்ஸன் "ஆகா! என்ன நல்ல வேடிஞ்சு! இனி மிகப் பெரிய ராஜ்யமும் வேண்டியதில்லை. வானிப்பாக்கிப் போருக்கு அனுப்ப வேண்டியதில்லை. இந்த குண்டுகளைக் கொண்டு எந்த புத்தகத்தையும் சமாளித்துக் கொள்ளலாம்!" என்று அதிசய வேதியில் பீதத்துகிறார்.

இந்த நிலைமையில் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் உலகம் எங்கி நிற்றிறது!

காங்கிரஸ் சீர்திருத்தம்

கிராத்தி மகான் வளர்த்த காங்கிரஸ் இன்று மிகவும் சீர்கெட்டுப் போய்விட்டது என்று காங்கிரஸ் பெரியோர்கள் எல்லாம் புது தில்லியில் கூடி யோசனை செய்தார்கள். அவ்வாறு? அந்தக் கட்டத்தின் ஸ்ரீமான் காட்டில் ஒரு மோடு போட்டார். "கப்பலுடைய கையெழுத்து தங்களுடைய என்று புது பெனவுண்டன் பெரு காங்கிரஸ் தருகிறதன் என்று கதிஜாராம் தகப்பனார். அதனால் கப்பலுடைய கையெழுத்துத் திருத்தி விடுமா?" என்று கேட்டார்.

அதாவது யாரால் காங்கிரஸ் சீர்திருத்து போய் வருகிறதோ அதை காங்கிரஸ்காரர்களிடையே வைத்துக்கொண்டு அவர்களிடம் காங்கிரஸ் சீர்திருத்தக் கொள்கைவிடப் புத்தத்துவதில் என்ன பிரயோஜனம் என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டினார்.

காங்கிரஸைச் சீர்திருத்த, குறைவான நீக்க காங்கிரஸ் தலைவர் தேவர் அவர்கள் ஏதோ ஒரு யோசனை கூறினார். ஆனால் 'காங்கிரஸ் ஸ்ரீமந்தார்கள்' அதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை.

நாளும்தான் பார்த்திருக்கிறோம். எந்த ஸ்ரீமந்தார் மனமோ சீர்திருத்தத்தை ஒப்புக் கொண்டு வருவதற்குக்கிறார்? அதுபோலவே காங்கிரஸ் ஸ்ரீமந்தார்களும் சீர்திருத்தத்துக் களை யோசனைகளை ஏதும் மறுத்து விட்டதில்

விடப்படுகிற, எனினும் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் ஒரு கமிட்டி ஏற்பாடு செய்கிறார்களார்கள். பலதான் கூறித்து காங்கிரஸ் சீர்திருத்தத்துக் களை பல யோசனைகளை வெளிப்பிடுவார்கள். அதைப் பற்றிக் கவனி வேண்டியதில்லை.

'காங்கிரஸ் சீர்திருத்தப் பட்டியலும், காங்கிரஸில் புது வேகம் ஊட்டவேண்டும்!' என்றெல்லாம் கூறப்படுவதற்குக் காரணம் என்ன தெரியுமா? சென்ற தேர்தலில் காங்கிரஸ் சிவ இடங்களில் தோல்வியடைந்திருக்கிறது. இதை வைத்துத்தான் மேற் ஊட்டவாதெல்லாம் யோசனைகள் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் நாம் வேறொரு யோசனை கூற விரும்புகிறோம். அதாவது தேர்தலில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்ற இடங்களிலும் சென்று விசாரித்தால் காங்கிரஸினுள்ளே குற்றங்களுகளைக் வெளியாகும். காங்கிரஸ் அபிப்பிராயங்கள் வெற்றி பெற்ற ஊர்களுக்கும் சென்று பட்சபாத மற்ற மூலையில் விசாரணை நடத்த வேண்டும். அப்படி நடத்தினால் எந்த மூலையில் காங்கிரஸுக்கு வெற்றி கிடைத்தது என்பது புலனாகும். தேர்தலுக்கு எவ்வளவு பணம் செலவழித்தது? யார் யார் செலவழித்தார்கள்? எந்த வகையில் செலவழித்தது என்பதைப் பற்றி பெருமளம் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சித்திம் கூச்சமின்றி விசாரிக்க வேண்டும்!

பிரதமர் படும் பாடு!

ஈ. ஏ. கே. பட்டுவெட்டுக்குத் தற்கைப்படைக்குக் கட்டிப் போக வேண்டிய கஷ்டமான நிலைமை இப்போது பிரதமரின் கைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி ஈ. ஏ. கே. தங்குதலை பட்டுவெட்டில் அருகாமையிலே "மக்களுக்கு" முற்றுக் கற்பனையாக எடுத்துச் செல்கிறார்.

ஒரு நாட்டின் சிறந்த பண்பாட்டையும் உயர்வையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால், அந்த நாடு அதன் தனிசிறந்த கவிஞர்களையும் கவிஞர்களையும் மறவாமல் போற்றி வணங்குகிறதா என்பதை முதலில் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு பேரறிஞர் கூறியுள்ளார். இந்த அளவு கோலைக் கொண்டு பார்த்தால் தமிழ் நாட்டின் பண்பாட்டிலும் உயர்விலும் பாருக்கும் எங்கிற ஐயமும் இருக்க இடமில்லை. ஆம், தமிழ் நாட்டிலும், தமிழ் கரும் நல்லுணவும் எங்கும் வள்ளுவர் விழாவும் கம்பர் விழாவும் நடைபெறுவதில் தமிழ் மக்கள் காட்டும் பகிர்விலிருந்தும் உற்சாகத்திலிருந்தும் மேற்படி உண்மையை அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஆதி கவிபுன் அருள் கவிபுறான் வள்ளுவரின் திருநாளைக் கொண்டாடுவது பற்றி இருந்த கருத்து வேற்றுகை இப்போது நீங்கி விட்டது. அந்த திருநாளைத் தமிழ் மக்கள் வாலகும் ஒரே நிகழ்திய கொண்டாட வேண்டும் என்ற அருமைபான போசனையை எவ்வாறும் அங்கீகரித்து விட்டார்கள் எனலாம். ஏனெனில் அத்திருநாள் இப்போது பெரும்பாலான இடங்களில் வைகாசி அனுடந்திரை கொண்டாடத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள்.

இந்த தற்போதுள்ள வழிகாட்டிய பெருமை எழ நாட்டுத் தமிழன்பர்களின் சார்ந்த தாரும், அவர்களுடைய தமிழறிஞர்களின் கருத்தைச் சேகரித்து, திருவள்ளுவர் திருவிழா வைகாசி அனுடந்திரை நடைபெற வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள். அந்த முடிவைக் காலஞ் சென்ற மறைமலை அடிகள் போன்ற தமிழ் பேரறிஞர்களும் அங்கீகரித்தார்கள். அதன் பயனாக வைகாசி அனுடந்திரைவே தமிழர்கள் வாழும் இடங்களில் எங்காவும் வள்ளுவ முனிவரின் விழா வாகக் கொண்டாட வேண்டும் என்ற எண்ணம் வேரூன்றி விட்டது.

இந்த ஆண்டிலே தமிழ் மறை முனிவரின் திருவிழாவைத் தமிழ் மக்கள் தனிச் சிறப்புடன் கொண்டாடத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திருப்பணியிலும் இவர்களைத் தமிழர்களுக்குத்தான் முதல் உதவனம் கொடுக்க வேண்டும்.

ஆண்டொன்றும் திருவள்ளுவர் திருவிழா விடப்போது கொளும்பு தமிழ் மறைக் கழகம் நடத்தும் திருக்குறள் மகாநாடு. இந்த ஆண்டிலும் நானு நாட்டின் அமோகமாக நடைபெறுகிறது. ஐந்தாம் மாநாடு 8-த் தேதியிலிருந்து 11-த் தேதி வரையில் கொழும்பு நகரில் உள்ள விவேகானந்தர் சபை மண்டபத்தில் நடைபெறும் அந்த மகாநாட்டில் கலந்து கொள்வதற்காகத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பல் அறிஞர்கள் செங்கிருக்கிறார்கள். ஊர்வயம், இளைக்குத்து, நாடகம், சமீத் தமிழ் அறிஞர்கள், தமிழ் நாட்டுப் பேரறிஞர்களின் சொற்பொழிவுகள் முதலியவை என்

கருக்கும் கருத்துக்கும் விருத்தா அமைபு வகையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன.

அம் மகாநாட்டில் திருக்குறள் நூற்காட்சியும், தமிழ் மறைத் தேர்வு, தமிழ் மறைக் கட்டுரைப் போட்டிப் பரிசளிப்பு விழாவும் நடைபெற ஏற்பாடாகி விருக்கிறது.

* * *

மேல் தாடுகளில் எடு இணைப்பற்ற விளங்கும் சாஸர், தேக்கப்பீவர் போன்ற கவிசரின் சிறுக்குகளால் கூடக் கால வெள்ளத்தை எதிர்த்து நிற்க முடியவில்லை. அவை பழையமையாகி வருகின்றன. அவற்றிலுள்ள சொற்களும், நடைபுறம், இலக்கணமும் இன்று பொருத்த மன்றவையாகி விட்டன.

ஆனால், இரண்டாவிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் சிறுக்குக்கப்பட்ட திருவள்ளுவரின் தமிழ் மறை புது மெருவிட்டதேயாக இன்றும் பொலிவுடன் விளங்கி வருகிறது. அந்தக் காலத்துக்குப் பொருத்தமாக இருந்த அவரது வாக்கு, இன்றைய வாழ்க்கைக்கு முற்றிலும் பொருத்தமாக இருக்கிறது. இனி எக்காளத்துக்கும் எந்த நாட்டுக்கும் எந்த மக்களுக்கும் பொருத்தமாக இருக்கும் சிரஞ்சீவித் தன்மை பெற்றிருக்கிறது.

வித்துவான் வளர்ச்சி காரணமாக வாழ்க்கை முறைகள் மாறி வருகின்றன. பழக்க வழக்கங்களும் நாகரிகமும் மாறி வருகின்றன. எங்கு பார்த்தாலும் 'பழையவை கழிதலும் புதியவை புதுதலும்' என்ற நிலை நிலி பெற்று வருகிறது. கால வெள்ளத்தினால் ஏறிப் பட்டுள்ள மாறுதல்கள் கணக்கில் அடக்கல். ஆனால், இடம், காலம் எதற்கும் வள்ளுவரின் அருள் வாக்கை எதிர்த்து நிற்கும் சக்தி இல்லை. அந்த மகனின் வாக்கு இவ்விவ வரலில் அமர தீர்மானக் காட்சியளித்து வருகிறது. வாழ்க்கையில் எந்தத் துறையிலும் அந்தகாரத்தை அகற்றும் அருள் ஒளியாகத் திகழ்ந்து வருகிறது.

வள்ளுவமர நுனிவரை உலக மகா கவி என்ற கூறுவதற்கு இந்த அம்சம் ஒன்றே போதுமானது. திருக்குறளில் பொதிந்துள்ள கருத்துக்கள் உலக மக்களின், மாணிட வர்க்கத்தின் உயர்வுக்கு வழிகாட்டுவதாக அமைந்திருக்கின்றன. அதனூட்தான் பவ நாடுகளில் வள்ளுவரின் பொன் மொழிகள் அத்தந்த நாட்டு பான்குகளில் ஆர்வத்துடன் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வருகின்றன.

பெருந்த பெருந்த பெருந்த பெருந்த பெருந்த
புத்தேவி வறு முருகு [கிரய்பு]

உற்புள்ள பெண்மணியை மணியிலாக அடைந்த கணவன் இந்த உலகத்திலேயே தெவ்வொரு இன்பத்தை அடைவதற்கும் எப்பது வள்ளுவர் வாக்கு. அந்த மகோன்னதமான கருத்தாக இவ்வார அட்டைப் பட்டத்தில் வண்ண ஒளியமாக வடித்துக் கொடுத்துள்ளார் தமது ஈரத்திற்கு. சுற்பெருந்தினை வணங்குதலைய முகத்தில் மலிந்திடுமும் இன்ப உணர்ச்சியும் ததுப்புகைப் பாருக்கன்! தமிழ்மறை வசுநா! வள்ளுவர் நாமம் வாழ்க!

அவள் அடிகையை அடகு வைத்தாள்...

தேசிய குடும்பத்தினர் பணக்கஷ்டத்திலும் மிகவும் சிரமப்பட்டனர். மரேனா ஹரீஸ் வியாபாரம் மந்தமாகி, அவர்களுடைய சேமிப்புகள் கரைந்து விட்டன. அவர்களுடைய கையின் கவத்தியக் கல்லூரி படிப்பைத் தொடர்ந்து கடத்துவதற்குப் போதிய பணம் இல்லை, இப்பொழுது அவர்களிடம் மிகுதியாக ரூ. 18,000-ஐப் இன்ஷூரன்ஸ் மட்டுமே, ஆனால் அடுத்த பிரிமியம் கட்டுவதற்குள்ள பணம் அவர்களிடம் இல்லை.*

தேசிய குடும்பத்தினரின் கண்பனும், இன்ஷூரன்ஸ் எஜென்டுமான நான் அவர்களைக் கண்டு பேசுவதற்குத் தீர்மானித்தேன். "மரேனாஹர், சீக்கிரமே உங்கள் பிரிமியம் கட்டப்படவில்லை பென்றாய், உங்கள் பாலினி காலாவதியாகி விடும். அதாவது உங்களுக்கு வரதொரு இன்ஷூரன்ஸ் பாதுகாப்பும் கிடைக்காது. ஆகவே பிரிமியம் கட்ட வந்த பொழுது மில்லியன் பாவம்! மரேனாஹர் இதற்கு என்ன சொல்லுவாள்? பிறகு, ஸ்ரீமதி தேசிய சொன்னாள், "என்னிடம் ஒரு தங்க அடிகை உண்டா..."

அவளுடைய அடிகையை அடகு வைத்து, அதற்கு கட்டாகக் கிடைத்த பணத்தைக் கொண்டு பிரிமியம் கட்டினேன். ஆனால் வீதி யாகார விட்டது! எட்டு மாதங்களிற்குப் பிறகு மரேனாஹர் ஒக்கொன் டுக்குக் ஒரு மோட்டார் டாக் கிலும் மோதப்பட்டு விழுந் தாள். மீண்டும் அவளுக்குப் பிரதான வாகனம் இல்லாது. அருகில் தேசிய இன்று ஒரு பட்டம் பெற்ற டாக்டர், கடைசி ரிமீஷன்தில், மீட்டப்பட்ட மரேனாஹரின் இன்ஷூரன்ஸ் பாலினி, அரு ணுக்கும் அவள் தாய்க்கும் வயதில் பாலைவாசத்தது. கவலாமற்ற ஒரு தாயும் மற்றும் பெண்மணியின் கீழ்த்த கால பரிச்சியத் ததப்பெற்றுள்ளதில் என க்கு மிகுந்த திருப்தி.

* சில தரணங்களிலும், பாலினி யின் பிற காலங்களில் உடனடி காலக் குடியாவியது

* இந்த சம்பவத்தில் சம்பந்த பட்ட யர்களின் பெயர்கள் யாவும் கதப் பிப்ப பெயர்களே. ஆனால் இந்த சம்பவம் உண்மையில் உட்கந்த.

ஸேப் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஆப் இந்தியா

விம்புச் சாவடி

வேலு

நமது நிதிமந்திரி டி. டி. கே. அவர்கள் வரிவிதிப்பு முறையில் சில சதுசைகள் காட்டி, பிரமாத்தமான தவறு பெயர் தட்டிக் கொண்டு போக முயன்றிருக்கிறார். காப்பி, தேயிலை மீது அவர் விதித்திருந்த வரிக்கள் வரபஸ் வபற்று விட்டார். காப்பிப் பிரிவர்களால் தென்னிந்தியர்கள் பெரும் நிரும்பியடைந்து விட்டாற்போல் காணப்படுகின்றனர். ஆனால் இந்தச் சதுசைகளினால் மொத்தத்தில் சர்க்கார் வருமானத்தில் ஐந்து கோடிதான் குறைவும் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கும் போது பாக்கி 100 கோடி ரூபாய் வரியும் நாம்தானே கமந்து ஆகவேண்டும் என்ற கவலை மக்கள் மனத்தில் இல்லாமல் இல்லை.

திரு டி. டி. கே. அவர்கள் கார்டுமீது விதித்திருந்த வரிவை ரத்து செய்து விட்டு கவரிமீது உயர்த்தி விட்டார். அதாவது இதுவரை 13 ரூபா பைசா என்றிருந்த கவரின் வரிவசை 15 ரூபா பைசாவாக உயர்த்திவிட்டார்.

பதிலீதத் தயா பைசாவாக உயர்த்தினதும் கணிசமான ஒரு சதுசை வேறு அளித்திருக்கிறார். அதாவது இதுவரை ஒரு தொலா எடைதான் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. இனி ஒன்றரை தொலா எடைவரை அனுப்பலாம் என்று கூறிவிடுகிறார். இந்தச் சதுசைகளினால் பவன் அடைபவர்கள் வியாபாரத் துறையிலும் தொழில் துறையிலும் இருப்பவர்கள் தான். அவர்கள் வியாபார சம்பந்தமாக எழுதும் கடிதங்களுடன் தங்கள் விளம்பரக் காகிதங்களுக்கும் வைத்து அனுப்பலாம்!

★

அரிவா இத்தியக் காவிரை கமிட்டிக் கூட்டத்தில் நமது பிரதமர் நேரு அவர்கள் தமது சொந்த வருமானத்தைப் பற்றியும் செலவுகளையும் பற்றியும், குடும்பக் கஷ்டமொன்றையங்களைப் பற்றியும் மிகத் தெளிவாகவும் சுற்றும் சுச்சமீயிலும் எடுத்துக் கூறினர். தமது நாட்டிலுள்ள மத்தியதர குடும்பத்தினர் அனைவரும் ஏறக்குறைய இதே நிலையில் தான் வாழ்ந்து வருகின்றனர். நேருஜி பெரிய பங்காளியில் வகிக்கிறார் என்றால், இவர்கள் சிறிய விகிலில் வகிக்கின்றனர். மாறும் ரூ. 1,000க்குப் பதில் ரூ. 160 பெற்று, குடும்பம் நடத்துகின்றனர். இதை ஆனால் கெட்டுவிட

மனத்தில் கொண்டால் மத்தியதர வருப்பாரின் கஷ்டம் நன்கு புலகுதும். ஒரு கணம் மத்தியதர வருப்பினரின் நினைவுகளைக் கற்பனை செய்து பார்த்தால், வரிக்கைப் பற்றியும் ஐந்தாண்டு திட்டங்களைப் பற்றியும் இவ்வளவு தீவிரமாகப் பேசத்

தோன்றாது. ஆனால் "நாம் முன்னேற வேண்டாமா? நாடு முன்னேற வேண்டாமா?" என்று கேட்கலாம். உண்மை; முன்னேறத்தான் வேண்டும். ஆனால் அதுவரையில் மக்கள் பிழைத்திருக்கவும் வேண்டும் அல்லவா? இது அல்லவா திட்டத்தைவிட மிகவும் அவசியம்!

★

கேரள மந்திரிகள் மற்றுமொரு முறை தவறு பெயர் தட்டிக்கொண்டு விட்டார்கள்! ஜனநிபதி கூட்டி நடைபெற்று வந்தபோது கேரள சர்க்கார் ஒரு தொழிற்கூடத்தை விடப் பெரி வாகக் குடிவு செய்திருந்தார்கள். அதற்கான தவறுதலானதும் தவாராபிப் பணம் கொடுக்க வேண்டியதுதான் பாக்கியாக இருந்தது. இந்த நிலையில் கம்யூனிஸ்டு சர்க்கார் பதவிக்கு வந்தார்கள். அவர்கள் அந்தத் தொழிற்கூடத்தை மீண்டும் மதிப்புப் போட ஏற்பாடு செய்தார்கள். இரண்டாவது முறை மதிப்புப் போட்டபோது, முதல் தடவை போட்ட மதிப்பில் பெரும்பகுதியைக் குறைக்க வேண்டி விருத்தது.

புதிய மதிப்பீட்டின்படி பணம் கொடுப்பதா, அல்லது பழைய மதிப்பீட்டின்படி பணம் கொடுப்பதா என்ற பிரச்சனை எழுந்தது. பழைய சர்க்கார் செய்த முடிவை மாற்றுவதா வேண்டாமா என்ற பிரச்சனை, இத்தகைய பிரச்சனையில், இன்றைய சர்க்கார் பழைய சர்க்கார் செய்த முடிவை அப்படியே நிறைவேற்றுவது என்று தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். அதைக் கேட்டபோது 'கம்யூனிஸ்டுகளை இப்படிச் செய்தார்கள்?' என்று நீங்கள் வியக்கலாம். கம்யூனிஸ்டுகள்தான் அப்படிச் செய்தார்கள். பழைய சர்க்கார் செய்துள்ள முடிவுகளைக் காப்பாற்றுவது தனி நபர்களின் பண விஷயத்தில் மிக அவசியம். அப்பொழுதுதான் ஜனநாயகம் செழித்தோங்கும். எந்தக் கட்சி ஆட்சியிலிருக்கும் வந்தாலும் முதலதய சர்க்கார் மக்களுடன் செய்து கொள்ளுள்ள கடன்படிக்கைகளைக் காப்பாற்றும் என்ற நம்பிக்கை மக்களுக்கு இருக்கவேண்டும். அந்த நம்பிக்கையைக் கம்யூனிஸ்டுகள் பெற்றுவிட்டார்கள். அவர்கள் ஜனநாயக ரீதியில் வேலை செய்வ முடிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இந்த நிஷேட்சியும் சாட்சியம் கூறுகிறது.

மே மாதக் சிறுகதைப் போட்டியில் நூறு ரூபாய் பரிசு பெற்ற

'நொண்டிக் குழந்தை'

என்னும் கதை ஜூன் 23-த் தேதி க்கி இதழில் பிரசுரமாகிறது

பரிசு பெற்றவர்: ஐ. சாமிநாதன்

'காந்தமலை', தாசீட்டன் முதல் சந்து, சென்னை - 28

பெரகான்

நெல்வான் புடவைகள்

பெரகான் பற்றியே பெரகான்
 பெரகான் மனை நடத்திரும் பெரகான்
 திருக்கின்றது. பெரகான்
 அழகிய சிவனம் ஏனென்றோ
 அது நாகரிகத்தில் நெத்தல்
 கண்ட அருட்படுகிறது இப்போ
 குது வாய்நயத்தல் நெத்தல்
 பெரகான் கதலான் புடவைகளே!
 பெரகான் ஒன்றை வாய்நய
 கொண்டு இரானி போல் கட்டி
 அளிப்போம்

பெரகான் டெக்ஸ்டைல் மில்ஸ்,
 வேலூர், மய்யாபு - 13

நன்றியறிவிப்பு

ஸ்ரீ பாபு ஐயர் என்ற ஸ்ரீ N. M. R. வெங்கடசுருஷ்ண ஐயர் அவர்கள் சென்ற 27-5-1957 அன்று கர்வமானதைக் குறித்து அனுதாபச் செய்திகள் அனுப்பியும், நேரில் வந்து அனுதாபம் தெரிவித்த அன்பர்கள், நண்பர்கள். உறவினர்கள் முதலிய அனைவர்களுக்கும் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகோம்.

N. M. R. சுப்பராமன்
N. M. R. சிருஷ்ணமூர்த்தி
N. M. R. V. மறாதேவன்
N. M. R. V. சிவப்பிரசாத்

மதுரை }
21-5-57 }

தேனாபாங்க்

தேனாபாங்க் நாமுஜி பாங்க் லிமிடெட்
ஸ்தாபிதம் : 1938

64 காரியாலயங்களும், 14 ஸேப் அபாஸிட் வாக்டர்களும்
இருபதாண்டுகள் செயல் (1938 - 28 மே - 1957)

தேனாபாங்க் இருபதாவது ஆண்டு ஆரம்பமாகும் இச் சந்தர்ப்பத்தில் மேற்படி பாங்க் ஒரு ஸ்டீசத்துக்கு மேற்பட்ட வாடிக்கையாளர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தனது நம்பியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. அவர்களுடைய ஆதரவின்மூலம் நாளடைவில் பலமடைந்த இன்று நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான மாபெரும் வுதாபனமாக வுதாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டுக்கும் சமூகத்துக்கும் பாங்க் அனுவகங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் செயல் செயல், தேனாபாங்க் இன்னும் அதிகப் பிரகாசமான, கமிட்சமான எதிர்காலத்தை பூரண நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்க்கிறது.

அங்காரம் பெற்ற மூதனம் 1 கோடி
சத்தா அளிக்கப்பட்ட &
செலுத்தப்பட்ட மூதனம் 50 லட்சம்
கிளர்வ் தீதிக் 34½ லட்சம்
டெபண்டிக் (கூடுதல்) 19½ கோடி
அமுனிக் உள்வ் தீதிக் (கூடுதல்) 25 கோடி

பொது பாங்கிக் அனுவகங்கள்
தடத்தப்படுகின்றன

பிரிவின் சந்திர வி. சாக்தி
மாநெதிக் டைரக்டர்

கச்சேயை ஆதரிங்கள்

காதற் பாட்டு

கவிஞர்: அ. சீனிவாசராகவன்

பிழங்கொலத்து நாடக மேடையில் 'ராஜபார்ட்' பாடுகின்ற பாட்டு ஒன்று உண்டு. அவன் எந்த நேரத்து ராஜா வானாய் என்ன, எந்த நாடகத்துக்குத் தலைவன்—ஆளுன் என்ன, 'ராஜபார்ட்' என்றால் எல்லா நாடகங்களிலும் ஒரே மாதிரியான நாடக, உடை, பாவனை, ஒரே மாதிரியான ஒட்டு மீசை, வெட்டுப் பேச்சு, ஒரே மாதிரியான பாட்டு (ஆமாம், பாடாத ராஜா அந்தக் காலத்தில் கிடையாது.)—இப்படியாக இருந்த காலம் அது. காதல் சின்ன வரும்—அதாவது, காட்டியிலே வேட்டையாடிக் கொண்டது, தேட்டமாகத் தண்ணீர் தேடி, பாட்டையிலே ராஜபார்ட் வரும் போது, அந்தமயிற் பாய்வியிரோடு பந்தடிக்கும் கந்தரி ஒருத்தி எதிர்ப்படுவான்—அப்போது தொடங்கும் காதல் சின்ன என்ற காதற் காட்சி. காதலின் தாக்குதலிச் சமாளிப்பதற்கு, 'ராஜபார்ட்' வகையாலும் கருவிகளில் ஒன்று. 'சிங்காரி, ஒய்யாரி' என்ற பாட்டு, இது. 'மாமே, மயங்காதே தேவே', 'மனமோகன மாமலிலே மாமரக்குயிலே' முதலிய பல வடிவங்களிலே தோன்றுவதும் உண்டு. எந்த வடிவத்திலே தோன்றிய போதிலும் விஷயம் ஒன்றுதான்; அதாவது, ராஜபார்ட் ஸ்பா, சிங்காரி ஒய்யாரியிடம் தமது மனத்தைப் பறிகொடுத்து விட்டார் என்பதுதான். இந்த விஷயத்தை ஒட்டி, இதை அந்த மாமரக் குயிலுக்குத் தெரிவிக்கின்ற முறையில் பல செய்திகள் அடுக்கு அடுக்காக வரும். அவன் சிங்காரி, ஒய்யாரி; அவன் தெற்றி பாதிமதி; அவன் உத்தம் மழைமேகம், புருவம் மீது, உதடு கொய் வலப் பழம், இடை உடுக்கு, முகம் தாமரை, விழி அம்பு, கயல், தீவோத

பலம், கை லுக்கில், ஆம், லுக்கில்தான்—இப்படிப் பல செய்திகளைச் சரமாரியாக அந்த ராஜபார்ட் வீசும்போது, அந்த அப்பாவி சிங்காரிபார்ட் என்ன செய்யும்? ஒட்டோ முடியாது. நாடகம் நடக்க வேண்டுமே! ஆகவே, அந்த ஒய்யாரி, ராஜபார்ட்டைத் தனது 'பிரான் நாட்' ராக ஏற்றுக் கொள்ள இசைத்து, அந்த இசையை ஒரு பாட்டாக இசைத்து விடுவான். பிறகு சிங்காரிபார்ட், மாதி மாதி, அதன் பின்னர், பாடல்கள் நிற்கும், காதல் சீனும் காதலிக் காட்டாமலேயே முடிவுபெறும்.

அத்தயின்னாத இத்தப் பாதாநிகேச வகுணைப் பாடல்களின் அபத்தத்திற்கும் காதலுக்கும் சம்பந்த மில்லை. இவற்றை எந்தக் காதலனும்து, நிஜ வாழ்க்கையில் பாடத் தொடங்கினால், எத்தப் பெண்ணும் ஒடி விடுவான். அது நிச்சயம். அல்லது தன் காதலனுக்குப் பைத்தியம் பிடித்து விட்டது என்று ஒப்பாரி வைக்கத் தொடங்கி விடுவான். காரணம் என்ன? இத்தகைய பாடல்களிலே உவமைகளும் அனிகளும் இருக்கின்றன, உண்மை இல்லை, அதுதான் காரணம். அதுவும்தான், அவற்றைக் கேட்கும்போது, களிவு உண்டாவதில்லை, அதற்குப் பதிலாகச் சிரிப்பே வருகிறது.

காதலன் உன்னத்தின் வழியாகப் பார்த்தாய், எத்தப் பெண்ணும் எப்படிப் பெண்ணில் தீபமாக, தெய்வப் பிறவியாகத் தோன்றுவதன் என்பதைக் கவிஞர்கள் காட்டுவது உண்டு, அப்போது, உண்மையும் களிவும் அவர்கள் சொற்களில் வடிவானால், காதல் என்ற நினைவின் பல்வேறு விளித்திர கெட்டு நாளும் உணர் முடியும், பாருங்கனென்:

உட்டும் விழி உட்டான் — கண்ணை
குவி எத்தரோ?

உட்டக் கிவ விழ — கண்ணை
வானக் கருவ கொடுவோ?

பட்டும் கருதும் — புடவை
பதித்த நக் கயிர்

நட்ட நடு தீயின் — நெய்யின்
நடந்திரங்கை

என்று பாரதியார் பாடும்போது, 'இந்த அற்புதந்தான் தடைபெறுகிறது. இந்தப் பாட்டும், 'சிங்காரி ஒய்யாரி' என்ற பழங்கால நாடக மேடைப் பாட்டும், பெண்ணின் இலட்சிய அழகு என்பதைத் தான் சொல்வ வகுகின்றன. ஆனாலும், ஒன்றிலே உண்மையும் காதல் உள்ளத் துடிப்பின் காயலும் இருக்கின்றன. அது கவிதைவாழிறது. மற்றொன்றிலே, பகட்டும், சொல்லுக்கும், அர்த்தமற்ற ஆரவாரமும் விஞ்சி, காதல் என்ற உண்மை உணர்ச்சியைக் கேவிக் கூத்தாகச் செய்து விடுகின்றன.

சூரி தனின் பரவசத்தில், இப்படி ஒரு பெண்ணின் அழகை, இலட்சிய அழகாக, எல்லையற்றதாக, பேசுகின்ற கவிதை எத்த மொழியிலும் உண்டு. 'ஆனாலும் இது அவசியமா' என்று கேட்கிறான் ஆல்பிரட் மகா கவிஞன் ஷேக்ஸ்பியர். 'அவன் அவனாக இருப்பதால் அவ்வளவு நான் அவனைக் காதலிக்கிறேன்'. எத்த காக அவன் விழி சூரிய சந்திரராக இருக்க வேண்டும்? அப்படி இருக்கின்றனவா? அதுவும் இல்லையே! எத்தப் பெண்ணின் விழி—என்னுடைய காதலின் அழகு விழி உடத்தான்—சூரியனைப் போல அவ்வளவு பிரகாசமாக இருக்கும்? இராது. இவ்வாவிடபால் என்ன?

கல்கி

சந்தா விவரம்

93 ரூபக் ஆரம்பம்

9. 100 9. 100

இந்தியா } 15-00 7-50

இலங்கை } 18-00 9-00

பர்மா, மலேயா } 18-00 9-00

லெனினி கருகன் }

தனின் பிரதி வினை 30 தவச கையா

சந்தா தொகை முன்னதாக அனுப்பப்பட வேண்டும். வி. பி. கிடைப்பது இலங்கை யோசனை மட்டும் வி. பி. பி. நூல்கள் சந்தா தொகையைச் செலுத்தலாம்.

1941-42, கல்கியார்ப்பு. சென்னை-19

அவருடைய விழி என்பது போதாதா? என்று கேட்கிறான் இந்தக் கவிஞன். அவன் சொல்வதைக் கேட்போம் :

என் காதலின் ஒன் கீழ்.
உண்மையைச் சொல்லப் போகும்.
குரல்கள் போய் டேர் விட வேண்டு.
அவர் இறங்கும் கைத்தொடர்.
ஆனும் பவனக் அவற்றை விடச் சிறித்து.
மென்மை, மென்மை.

பனிதான் மென்மை மக்கித்திரோ,
அப்படியானால், இறங்கும்,
அவர் மேல் காயும் வண்ணம்,
பனியின் அருகிலே உட வழுடியான.
கத்தார! கத்திக் கலி மென்று சொல்ல

மென்மையும்
அவர் கத்தக் கலிதான், இறங்கும் கலி.
சொல்ல மலிகைக் கைத்தொடர்,
கைத்தொடர், மென் மலிகை,
ஆனும், அவன் கைத்தொடர் அவற்றைக்

கண்டறிந்து,
அவர் மூர்க், கலிதான் மென் ஒத்திறின் மூர்க்,
அவற்றை மலிகைக் கலிதான் மலிகைக்
கைத்தொடர், கலி கைத்தொடர்,
அவர் மூர்க் கலிதான் மலிகைக் கலிதான்

கலிதான்,
அவற்றை, உண்மையாக,
அவர் கலி இலங்கையான இலங்கை, என்ன
மலிகை?
மலிகை மலிகை ஒத்திறின் மலிகை

கலிதான்,
என் காதலி தனியேதான் நடக்கிறது.
ஆனும் என்ன, அவன், அவன்,
மலிகையான உண்மையின் புகழ்வை விட,
மலிகை அருமையானவன், ஒப்பற்றவன்: ரகு!
அவர் என் காதலி.

இங்கே, காதலின் குரல் மிக மிக அடக்கமாகப் பேசுகிறது; உண்மையாகப் போய் என்று ஒதுக்குகிறது; உண்மையாகப் போருகவின் தனித்தனியப் பண்புகளை விட, அவற்றோடு ஒப்பிடப்படும் காதலின் பண்புகள் அன்னிலும், தரத்திலும் குறைந்தவை என்பதைக் கூசாமல் ஏற்றுக் கொள்கிறது. 'இதனால் அவன் எப்படித் குறைந்தவன் ஆவான்? அவன் அவனாக இருக்கிறான். அது போதுமே எனக்கு? போதுமென்று சொல்கிறேன்? தவறு? அப்படி அவன் இருப்பதால் தான் என் காதலி, அதை மாற்ற முடியுமா?' என்று பெருமைப்படுகிறது.

பாரதியார் பாடலும், ஷேக்ஸ்பியரின் பாடலும் வெவ்வேறு முறைகளிலே வெற்றி பெறுகின்றன. காதலின் பரவசத்தைக் காட்டுவது கவிஞரின் நோக்கம். இதை எம்முறைகளில் காட்டினால் என்ன, காட்டுகிறார்களா என்பதுதான் கேள்வி.

கம்புகூழிய ஞானாநா.

இளைஞர்கள் கிடமை

ஒரு அம்மான் கடிதம் எழுதி விடுகிறார். தம் பிள்ளை கல்யாணம் செய்கு கொள்ள மனப்பதாயும், எவ்வளவோ போர்கள் பெண் கொடுக்கப் போட்டி போடுகிறார்களென்றும் அதில் தெரிவித்திருக்கிறார்.

இருக்கிறார். இந்தப் பிள்ளை கல்யாணத்தைப் பற்றி உங்கன் அப்பிராயம் என்னவென்று கேட்டு எழுதி இருக்கிறார்.

தந்தையா இளைஞர்களைப் பற்றி எனக்கு தகவல் அப்பிராயம் தான். மிகச் சிலசொந்த தீர எல்லா இளைஞரும் பொறுப்புள்ளவர்களாதலால் இருக்கிறார்கள். வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டுமென்ற நினைவை கொண்டு உன்னவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள்.

கல்யாணம் செய்ய கொள்ள ஒரு சில இளைஞர்கள் மறுப்பதற்கு தான் சித்தித்துப் பார்த்ததிலும், அநுபவத்திலும் சில காரணங்கள் முக்கியமாக இருக்கின்றன.

திறமைச் சம்பாதித்துச் செலத்துக் கொண்டிருந்ததால் கல்யாணம் செய்ய கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அப்படி அவசியமில்லை. தன் கால்களால் திறமையுடையவன் தான் ஏற்பட்டால் கல்யாணத்தைத் தக்களிப்போடுவானே? வாழ்க்கைக்குத் தவிர வேறு கொள்கையிலேயே அநுகவருஷங்கள் ஆகி விட்டால் வாழ்க்கை ஆரம்பிப்பது அதுப்பாவிதனும். தான் முழுதும் கைமயம் செய்தால் எப்பிடுவது எப்போது? அந்த இளைஞர்கள் கண்ணத்தால் வேண்டும்.

இரண்டாவது காரணம் செவ்வாயியான மிளக்காய்ப் பற்றிய விதி. தன் கதத்திரம் பறி போய் விடுமோ என்ற பயம். 'ஒருதரம் மணம் செய்து கொள்ளப் பண்புடுகிறவன் கொணம்' என்று ஆங்கிலம் பற்றி மிளக்காய்ப் பற்றிப் பயங்கரம் இருக்கிறது. தம் நாட்டுப் பெண்களின் தீர அப்படி இருக்கிறோ. அப்படி மாதிரி மாட்டாரெனென்ற தம்பிக்கையும் நீண்ட கால அனுபவமும் இருக்கின்றன.

சில இளைஞர்கள் அழகான மிளக்காய்ப் தெரிந்ததென்பதில் கால தாமதம் செய்கிறார்கள். அஞ்சல் கல்யாண காலத்தைத் தள்ளுவது நன்றாகவுது காரணம்.

ஒருபெரறிஞர் மானாவர் கட்டாரி விதானில் "நீங்கள் எவ்வளவு கடிதம் எழுதினாலும் கடிதம் எழுதினாலும் பெண்ணிடையே மணத்து கொள்ளுங்கள்" என்று கட்டாரி அளவு கடிப்பதுமாக மானாவர்கள் சிரித்தார்கள். அதுவேதான் தனக்கெவ்வகால வார்த்தைகள மட்டுமல்ல, அந்த தம் பொருத்திய ஆழ்ந்த அனுபவம் கொடுக்க.

இளைஞர்கள் காதல் கைமைய எதிர்த்துச் சங்கட நடத்துகிறார்கள் எனவனியோ முன்சென்றும் அடைத்து வருகிறார்கள். உறுப்புப் பெண்ணிடையே

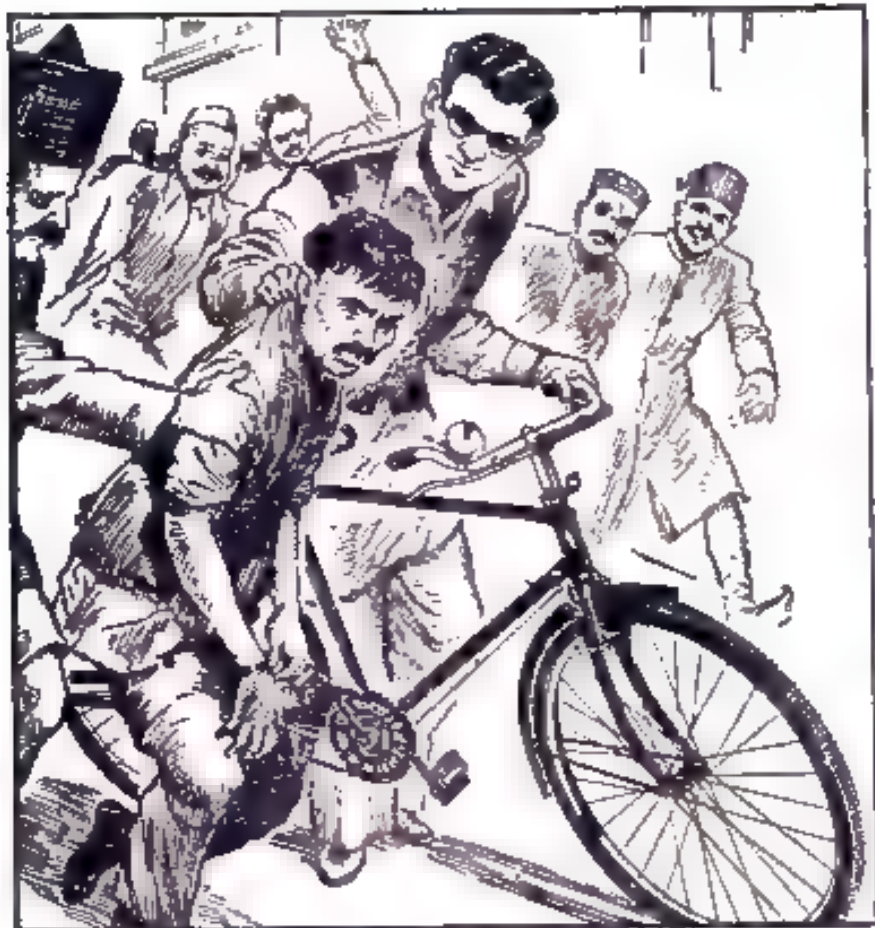
மணப்பது என்பது எவ்வகையில் கொள்ளலாக இருக்கலாமென்று? குடும்பத்துக்கு. சேர வகையியாக விளக்கும் பெண்ணிடம் திறம் அனுபவம், சம்பு என்ன பாடுபாடு செய்யுது அறிந்தானா, இளைஞர்களுக்கு அறமானா? திற வேற்றமை காட்டும் எம்மாதிரியான எதிர்த்திரம். ஆனால் தங்களுக்குரிய மனம் கையப் பொறுத்தவதில் திற வேற்றமை காட்டுவது வேலாம் அல்லவா?

அந்த கட்டாரி செய்பாடு இருக்கும் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் பண்புக்கு இவ்வளவு செலவு ஆகி விட்டதென்ற கணக்குப் போடுகிறார்கள். அந்தத் தொகையை முழுமையாக, அல்லது ஒரு பாகமோ பெண்ணிடம் பெற்றோர்கள் கொடுத்த வேண்டுமென்று கணக்குப் போடுகிறார்கள். வாங்கிக் கொள்ளச் சந்திரமோ இருந்தால் கொள்ளியாவது காட்டுகிறார்கள். தம் சக்திக்கு ஏற்பக் குழந்தைகளுக்குச் செலவுசெய்வதில் திட்டம் பேரம் பேச வேண்டுமா? புத்திராசியான படித்தபிள்ளை என்பதில் பெற்றோர்களுக்குள்ள பெருமித்தத்துக்கு விடாமே வேண்டுமா? இவை களைப் பற்றிச் சொல்ல என்னும் பண்டத்தின் பிள்ளைகள் வெளியில் கொள்ளத் தவிரிய மிளக்காய் கல்யாணத்தைய தக்களிப் போடுகிறார்கள் கடைவியாக, பிள்ளைகள் கால காலத்தில் கல்யாணம் செய்து கொள்ளப் பெண்களுடைய குழந்தைப்படி தென்கை. ஒவ்வொரு பெண்ணும் தக்கை மணத்து கொள்வது கடிதம் எழுதினதற்குக் கொடுப்பதுடன், அவர்களுக்கு வரும் கடிதங்களையும் பரிசுத்து கொண்டு கல்யாணம் குறைப்பினால் என்ற முறையில் நடத்து கொள்ள வேண்டும்.

ஆகத்தம் மனத்தில் இருக்கிறது. இப்படி ஒற்றைமையில் இருக்கிறது. அந்த அபுத்திராதில் காட்டும் கொட்டை இருந்து விட்டது. 17-ன் சில சில பெற்றோர்களுக்கு. விஷயத்தை

எடுத்துச் சொல்லிப் பிள்ளைகள் மனத்தை மாற்ற வேண்டியது கடைவியாக. சில கல்யாண பிள்ளைகள் கல்யாணத்தை ஒத்திப் போடத் தகுந்த காரணம் இருந்து கொள்ளுது அளவு பெற்றோர்கள் கணக்கு கொள்ளவேண்டுமா அந்தக் காலத்தில் இவை எல்லாம் பார்த்தா கல்யாணம்செய்தார்கள் என்று கேட்கக் கூடாது. பிள்ளைகள் மன உணர்ச்சிகளைச் சொன்னது அபிமானம் போக்குப்படி விட்டுப் பிடிக்கவேண்டியது தான் முறை. இப்படிக்கு முடிவாக

1936 "திருடும், திருடும்" என்ற ஒரே கவலையுடன் ஓடின அடலிஸ் தாதுபுதிய
கொழும்பு காலத்தில் எதிர் திருடிகள் ஓடினதற்கும், பாலம்! அதற்கு
நாயகமான ஹெரோகுலிஸ் காலத்தில் ஓடி திருடிகள் காலத்தையும் காயப்படுத்த
யிருந்தது.

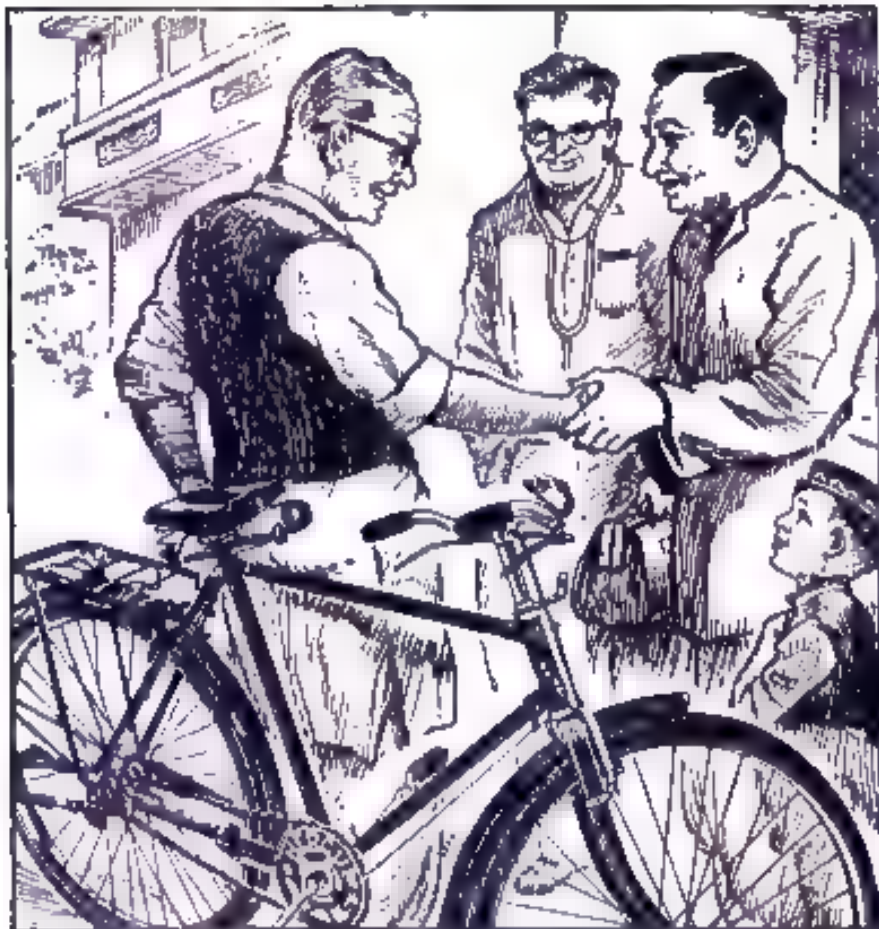
ஹெரோகுலிஸ் ஓர் காலக்கின் மட்டும் அல்ல, வாழ்தான் முழுதும் உழைக்கும் ஓர் தந்தையா

இந்தியாவின் தயாரிப்பாளர்கள்

டி. ஜி. காலக்கின்ஸ் ஆப் இந்தியா லிமிடெட், சென்னை.

71C-376

1957

மேலும், 1957-ம் ஆண்டு தம் அகாடமி இலக்கணங்களைப் போதப்படுத்தினார்கள். இப்பொழுது உள் நாடகம் என்பதில் அமைந்துள்ள தன் பணத்து விடும் திறந்ததற்காக கலாநிதியாகத் தனது பணியை நிறுத்திவைக்க முன்வந்தார்.

ஹெர்சுலிஸ் ஸ்கூலின் அவதரிப்புப்பலகைக் கெழுவதும், வர்த்தகம் குறையும் உணர்ச்சியைத் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட உள்துறை அமைச்சர் அது என்று உறுவார். கமர்த் 50 வருஷம் காலாக உயர்ந்த ஸ்கூலின் கிடைத்த பாரித்துவரும் அனுபவ மிகுந்தவர்களால், இப்பொழுது இந்த திட்டம் வேலைப்பாடாகவந்த ஹெர்சுலிஸ் ஸ்கூலின் டி. ஐ. ஸ்கூலின் காரின் கிடைத்தோரையில் தயாரிக்கப்படுகிறது. அதன் உயர்ந்த அமைப்பையும், அதற்கும், நிர்வாகம் செய்வதும் ஒரே தன்மையையும் கண்டு கிழ்க்கும் ஆசிரியர்களிடமிருந்து, ஸ்கூலின் கிடைத்தது ஹெர்சுலிஸ், ஆய்வும் மிகமான விவரம் கிடைக்கிறது.

உங்கள் ஸ்கூலின் ஒரு சிறந்த மூலதனம் -

ஹெர்சுலிஸ் உங்கள் பணத்திற்கு சிறந்த பெறுமானம்

தீவட பக் வேண்டாம்!

நீலமலையின் வண்டிய் பாதைகள் என் னுடைய இயந்திரச் சுற்றிப் பாரிக்காதவர் களும்புட தருவருவர். இயந்திரக் வண்டிய் பாதைகள் என்னென்ற வளைவுகளாக வளைந்து வளைந்து வந்தி, இதற்கு மனம் எஞ்சுகின்றும் படிதான் இருக்கின்றன. இந்த நீலமலைய் பாதைகளில் சிலமாதங்களைப்பெரிய நீண்ட பங்களில் ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த எண்ணற்ற வளைவுகளில் டிரைவர்கள் பரும அவங்களைவைக் காணச் சகிக்க முடியவில்லை. பங்களில் ஒட்டுவோரென்று மொத அதனும் அதில் பிரயாணம் செய்யும் ஜனங்களுக்கு எப் போழுது அபாயம் விளையுமா என்று அச்சம் தான் மனத்தில் சூழுகொண்டிருக்கின்றது.

ஆகவே அரசாங்கம் நுள்போகச் சிறிய பங் களை ஒட்டச் செய்ய வேண்டும்.

மீதமே
25-3-57

கா. மா. கந்தக

விசேஷம்

கேள்வி 26-3-57 இதழில் தலைவரும் மிக வித விதப்பாஷையில் தங்கப்பொருள் தெரிந்த தாகவும் இருக்கிறது. "நான் தெரிந்த சமயத்தில் மச்சுக்கு எதைதும் வாக்களித்து விட்டேன். அதனால் இப்பொழுது இவ்வளவு வரி விதிக்க தெரிந்தது பற்றி என் மனச்சொட்டி வேதவையுறவினே" என்று ஸ்ரீ டி. டி. கே. அவர்களின் பேச்சைப் பார்த்ததும் திருக்கிட்டேன்.

இந்த வருடம் பிப்ரவரி மாதத்தில் தெரிந்த பங்களிட்டுப் பிரச்சாரத்துக்காக திரு டி. டி. கே. அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் பிர யாணம் செய்தபொழுது எங்கள் கிராமத்துக் கும் விஜயம் செய்து போதிக் கூட்டத்தில் பேசினார். அப்பொழுது அவர் பேசுவதற்கு முன் என்னிடம் ஏதாவது பிரச்சினை இத்தக் கிராமத்தில் எதிர்ப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று கேட்டார். நான் எங்கள் கிராமத்தினுள்ள குறைகளைக் கருக்கமாக அவரிடம் எடுத்துக் கூறினேன்! அதன் பிறகு. "நிரம் மக்கள் கபீட்சமரக இருக்க, அவர்கள் சந்தோஷ மாகத் தங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களைக் குறைவின்றிப் பெற, உணவுப் பொருள்களில் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். அவற்றின் உயர்வதைத் தடுத்து தீவர யோசனை விவரம் விடைக்க, நாய்கள் வறி செய்கிறோம்" என்று கூறி யோர்ட்டுக் கேட்டார். இதுமாதிரி எங் கேளு என்ன கூறினாரோ? ஆண்டவனுக்குத் தான் தெரியும்! இப்பொழுது "ஒன்றும் வாக்களிக்கவில்லை! மனமுள் சேக்கியவுற வினே" என்று வாய் களாமைய் கூறுகிறார்.

கா.கா.
25-3-57

வி. ஏ. பாலகிருஷ்ணன்

முன்வந்தாக இருந்தால்...

சென்ற ஒரு வாரமாகத் திண்டிவந்தி மக னையப் படித்தவர்களும், மற்றும் உள்ள பொது ஜனங்களும், உயது மத்திய நிதி மந்திரி தயா ரித்துள்ள பட்ஜெட் விடக் கூர்ந்து கவனித் திருப்பார்கள். என்ன செய்கிறென்று புரியா

மக் இருந்த சமயத்தில், தங்கள் தலைவர்களும் மிக மிக தங்கு இருத்தது காண்டு எங்கோ ரும் மகிழ்ச்சி அடைத்திருப்பார்கள்.

இந்தியா முன்னேற வேண்டாம் என்று எத்த இருதியையும் கூற மாட்டார். வெகு சேக்கிரம் முன்னேற்றமடைவதும் விரும்பலாம். ஆனும் அதற்காக ஒவ்வொரு இத்தியையும் பட்டினி விட்டு என் விரும்ப மாட்டார். திண்டிவந்தி மது பட்டெட் பிரச்சாரத்தில் போது ஜனங்கள் மேலும் கஷ்டப்பட்டு கூலித்துப் பொருள் சம்பாதிக்கத் தமது பட் ஜெட் ஒவ்வொருவருக்கும் உதவாக வழங்கும் என்று கூறிவுள்ளார்.

சாதாரண தடுத்தர உழைப்பாளி ஒருவர் மேலும் மேலும் கஷ்டப்பட்டு மாதம் ரூ. 150க்கு மேல் சம்பாதித்தால் அந்தச் சர்க்கார் தட்டிப் பறித்துக் கொண்டுவிடப் புதிய வர்த் திட்டம் வந்துவிட்டது. இந்த நிலைப் சவர்தாக மேலும் கஷ்டப்பட்டுப் பொருளிட்ட முயற்சி செய்வார்கள்?

அதிசேபல்
25-3-57

பி. டி. சூதன்

'கணக்காய் பிறி வேண்டே'!

நீங்கள் ரயீக்வேயிற் சொத்து முப்பது வருஷங்கள் ஆகின்றன. இப்போது மாதம் ரூ. 131 சர்ப்பணம் வாங்குகிறேன். வரையி டிப் பருவத்தில் அவதிப்பட்டு வரும ரயீக்வே யுமாய்தாக்கணிக் தாளும் ஒருவன். 1937 மீற்த்து 1949 வரையில பரல் 13 மணி நேரம் ஒரு வாரமும், இரவு 13 மணி நேரம் ஒரு வாரமும் வேலை பார்த்து வந்தேன். ஒன்று கிடையாது. 385 நாட்களும் வேலை செய்ப வேண்டும். என்னை? போக எத் தகையோ துணிய்தாக்கன் போதிய சம்பள மின்றியும் ஒன்று தான் ஒரு தான்கு. இவ்வா றதும் வாடி வதங்குகிறார்கள். 'கணக்கியா துமம் எடுத்துத்தாம் ரயீக்வே கணக்காய் பிறி வேண்டே', கரீரிகம்பனை" என்று சொல்லத் தொன்றுிறது. எங்கள் திணைமக்குப் பரிசாரம் கிடக்கமுமா?

கேள்வி
25-3-57

பி. எஸ். கிருஷ்ணய்யங்கார்

வாழமாட்டார்கள்!

நீரிட்டு மக்களுக்கு நல்லவற்றைச் செய்ப விரும்பும் அமைச்சர் திரு டி. டி. கே. தீவனம் செய்வாமல் இருந்தால் பொது மானது, ஜாத்தானுத் திட்டம் திறைதெற ஏதழ மக்களின் தலைமேல் பாராங்கல்லை வைக் கிறார். இதனும் மக்கள் மாள்வார்களே தவிர நல் வாழ்வு வாழ மாட்டார்கள்.

காரைக்குடி
24-3-57

கன். கே. இலக்கியப்பித்தன்

பொரிவரின் தீனடி

கேள்வி 12-3-57 தலைவர்களவா "கவர் னர்கள் பேருரைகள்" பற்றும் "மாதர் சூல் திகை" "சேரன விஜயம்" எல்லாம் படித்த வுடன, பேராசிரியர் கவி அவர்களின் தீனடி வந்தது. அமரர் கவி அவர்களிடம் போன்ற

மேனாதகர்தான். உண்மையை, சத்தியத்தான், நேர்மையை, எவ்விடத்திலும் இருந்தாலும், கடன், ஐயம், மாகாணம் ஏன், தொழிற்சாலைகளில் பாராட்டுவார்கள். அன்று சென்னை நகரம் தீயிருக்கா, ஆந்திரா என்ற சொச்சை தீயிருக்கா என்பது ஆந்திராவில் கம்யூனிஸ்டுகளால் தீயிருக்கா என்பது என்பதையும் சென்னை நகரம் ஆந்திராவுக்குத் தான் உரியது என்று ஆர்ப்பித்தார்கள். அது ஆந்திரா - தமிழ் கம்யூனிஸ்டுகளால் தீயிருக்கா சென்னை நகரம் தீயிருக்கா - யது தான் என்று யனதாற்றினார்கள். அதைக் கண்டு அமரர் கண்டு அவர்கள் "ஆந்திராவில் சத்தியம் கம்யூனிஸ்டுகளால் தீயிருக்கா ஆந்திராவுக்குத் தான் உரியது" என்று எழுதினார். அமரர் கம்யூனிஸ்டு பின்பற்றி அந்தப் பாடலில் "கம்யூ" என்று, சத்தியத்தையும் நேர்மையையும், மனம் ஆந்திரப் பாடலுக்குத் தான் உரியது என்று அமரர் மறுக்கி அடைந்தான்.

24-5-57

ஒப்பந்த பணி

சென்ற 26-5-37 கல்வி இடத்தில் "அப்பா தாதுப் பாட்டி" என்ற கதைகளைப் படித்ததும், தாங்கள் சரஸ்வதியின் கதைகள் மூலம் நாட்டுக்குச் செய்து வரும் ஒப்பற்ற பணி நன்கு விளங்கியது. கல்வி நான்தோறும் பதில்களுக்குக்கீழ் அடங்கிய கதைகளுடன் சிறப்பாக விளங்குகிறது.

இதில் கதைகளின் மூலம் அபிப கருத்துக் களை வெளியிடுவது தங்கள் முயற்சி தவறாமல்

சுதர்ப்பம்
26-5-57

அழகிய நூற்றுக்கண

.....சத்திராஜாஜிய கலாபிகளில் 'அருள்
வாக்கு' எனக்கும் மீட்புத் துணைமாத இருக்
கிறது. பழத்தி ஞானமும் கடல் போன்ற
அருவமும் கொண்டு உண்மைகளை அழகிய
உயர்வுமற்றதுக்கார அன்பில் தருகிறது.
இந்த அருவ அன்பில் தொடர்ந்து இடம்
பெறும்படி உழைப்பே.

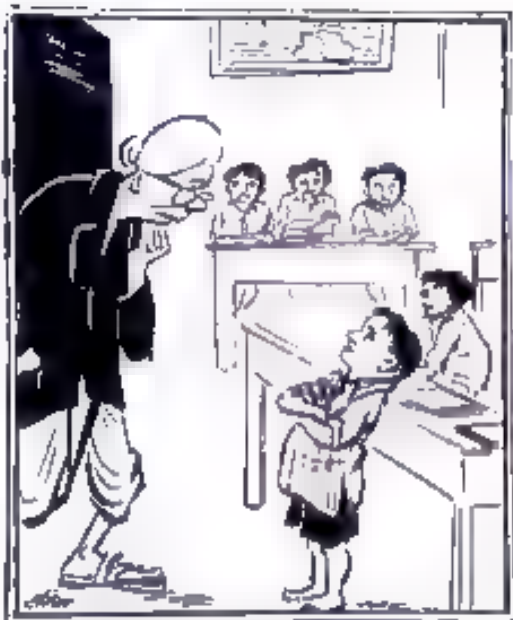
1-3-37 200-210

கவிதை நலம் தரும் இலக்கியம்

54. திருச்சி ராஜேந்தன் அவர்கள் வந்ததாறுபட்டி வந்தார் : ராஜதேவராயர் தம்பலபேரகாரம் அடிக்கத் தொடங்கினார்.

[illegible]

“ எங்கேயும் ” பூதத்தோடே பத்திரில் உள்ள நல்ல கருத்துவும் இவரே சொன்ன “ பாடும் ” நிறுவனமான என்ஹு குரோவெம் குரோபேர்துதாய் தெரிகின்றது ! கனகசூ இத்தகைய மரணப்பித்திரத்தோடே என்ஹு “ நுகரம் கொட்டும் ”

உயர்த் திருவாய்: இங் னுரூபம் பரமபத
மக்குப் பவன் றிருத்தரக் கருத்திருக்கவும்!
உயர்த் திருவாய்: அம்மா! தீ கு மகந்'கது
ஒத்துக் கோவ்விருவா!.....

இப்படி : நீங்கள் கட்டிடம் தரவேண்டி நிதித் துறைக்குத் தகவல்கள் தெரிவிக்கிறது. அரசாங்கம் !

ஆழமாக "ப் படித்து விட்டு" திரையுமா
அதன்மீது "அந்தக் காலம்" விளக்கித் தரும்.

[illegible][illegible]

தி. த. கோபாலன் படம் பிடிக்கும்
“நாவலன்” எனவும், “எனக்காட்சி” என
வும், “பெணர் கொடியை” எனவும், “பூது
கொ” எனவும் பற்றியே பேச வேண்டாம்! எனப்பட
கொண்டேயே அவர் என்னதும் குறிக்கொண்ட
“பூது” எனத் “தேவர்மொழியான்” இது
புறப்படாதபடித் தோற்ற வேடிக்கையாக
இருக்கிறது. கூகா போதும் வேகம் என்னத்
ததக் கொண்டு கொண்டிருக்கிறது.

ஆய்வுப்பணி: கிராமம் 8
மேதேயம்: 25-5-57

விற்பனை
இலகுவாக
முடிந்தது...

ட்ரேயோபேன் பாக்டிக் உண்
னைக் கவர்ந்து, சர்க்குகளுக்கு
என்ன மாறுதலை அளிக்கிறது
பாருங்கள்! அதன் பண்புமையும் பிரகாச
மும் வாடிக்கைக்காரர்களின் கவனத்
தைக் கவருகிறது... சர்க்குகள் புத்தம் புதி
யதாகவே தோன்றுவதால் அவர்கள் தங்கைகளுக்கும் விநா
யின் முழுமதிப்பைப்பெறுவிலேயும் என்று திருப்பியடைகிறார்கள்

ட்ரேயோபேன்* தாளில் பாக்
செய்யப்படுவதால்

சர்க்குகளின் மேல் தூசி துப்புப்
படியாமல் ட்ரேயோபேன் பாக்
காப்பளிக்கிறது. எங்களுடைய
இலகுவான சாம்பின் புத்தகத்திற்கு
இன்றே எழுதுங்கள்!

மிகவும் மலிவானது!

ஒரு ரூப (ஒவ்வொன்றும் 30" x 30" அளவுள்ள
500 தாள்கள் கொண்டது) ட்ரேயோபேன் விநா
யு. 44-00. அங்கிலாப் பெற்ற கடைகளுக்கு
3½ சதவிகிதம் தள்ளுபடி உண்டு.

ட்ரேயோபேன்* ட்ரேயான்ஸ் ட்ரேயான்ஸ்பெர
ன்ட் தாளின் புதிய பெயர்

உண்ணைக் கவருகிறது... விற்பனையை எதிர்த்து

தி திருவாய்க்குள் ட்ரேயான்ஸ் லிமிடெட்

CH 540

பாக்கூர் : ட்ரேயான்ஸ்பெரன்ட், கோனா சாதுயம்
கோயம்பு ஆபீஸ் : 376, சென்னை, கிழக்கு, மதராஸ் - 1

வேலூர் தந்த விளையாட்டு வீரர்

நீரும் சந்திராகுமார உட்கில் வாழ்வதற்கு ஆரோக்யமான உடல் தேவை. அதற்குத் தான் ஆதிக் தம் முல்வேர்க்கை வாழ்வதும் மகிழ்வதும் ஓடியும், சாகியும், குதித்தும், ஓடும்விட்டு ஓடும் மாதிரியும் வாழ்ந்த தங்க மேல் திடப்போடு நோய் நொடியின்றி இருந்து வந்தார்கள்.

ஆனால் இப்பொழுது ஆரோக்யமான வாழ்வு வதற்கு மக்களுக்கு நோய் பரிகாரமும் மிகவும் பாட்டுக்களும் அருமருந்தாக உதவுகின்றன.

இத்தியாவில் சிறந்த உடற்பயிற்சிகளில் ஒன்றான அகலம் தாண்டிக் குதிப்பதில் (High Jump) திரைத் தெற்றி வீரராகத் திகழ்வார் திரு செ. சங்கரன். வேலூருக்கு அருகில் சென்னை ரெட்டியூர் என்னும் கிராமத்தில் 1933-ம் வருஷம் ஏப்ரல் 8-ந் தேதி கிவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தார். வேலூர் ஊரில் உயர்தரம் பள்ளியில் பயிற்றப்போது தான் திரு சங்கரனுக்கு விளையாட்டுக்களத்தில் ஆர்வமும் பயிற்சியும் ஏற்பட்டன. அவர் முதன் முதலில் தில்லா கல்லூரியில் விளையாட்டுப் போட்டியில் கலந்து கொண்டார். உயரம் தாண்டல், அதிக தூரம் தாண்டல் குதித்தல், தாழ் பீட்டர் ஓட்டம் முதலியவற்றில் தெற்றி பெற்று தில்லா தெற்றி வீரராக வானகமாவிய குடினார். மிகக் குரூபவார்த்தைப் பதக்கம் இவரை அளக்கரித்தது. கலிப் பயிற்சியோடு கலிப் பயிற்சியும் வளர்ந்தது. ஊரில் கலாசாலைகளில் இண்டர் தேதி, சென்னை பக்ஷையப்பர் கல்லூரியில் சேர்ந்து பி. ஏ. (ஆனான்) பட்டமும் பெற்றார். இவரது குடும்பத்தில் இவர்தான் முதல் பட்டதாரர்!

1932-ம் வருஷம் சென்னையில் ஒலிம்பிக் பந்தயப் நடத்தத்தக்கவா? அதில் திரு சங்கரனின் திறமை தங்கு சோபித்தது. அதிக தூரம் தாண்டிக் குதிப்பதில் இரண்டாவது பரிசும், அதிக உயரம் தாண்டுவதில் 6½ அடி குதித்து மூன்றாவது பரிசும் பெற்றுக் கமழ்வு புகழை கிழித்தாடினார். இந்த ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் சேர்ந்து கொண்டு திகழ்ந்திய பன்னியப்பை தில்லாத்தாலில் மறக்க முடியாத திகழ்ச்சியாகக் கருதுகிறார் திரு சங்கரன்.

'கிவசாய் சிறந்த தங்கலெண்ணக் தூதுவர்' என்கிறார் ஒரு ஆங்கில அறிஞர். 1934-ம் வருஷம் உடல் உடத்து அயலாநாடுகளுக்குச் சென்று புதாபெண்டியும், ஹர்கேசியிலும் திகழ்ந்த பன்னிரண்டாவது கைச் சர்வலா எல்க் போட்டியில் விளையாட்டுப் போட்டியிலும், தெர்சுமனியில் கிப்பனிக்மில் திகழ்ந்த இளைஞர் விழாவினும் பங்கு பற்றியுள்ளார்.

இத்திய சர்வலாசாலைகளில் திரு சங்கரன் இத்திய சர்வலாசாலை விளையாட்டு திபுனர் கூடுகளுக்கே தங்கித்தவரர் என்ற புகழ்

மாவும் குட்டிக் கோரலித்தவர். சங்கரனுடைய சென்னை சர்வலாசாலையின் திகழ்ந்திய அகலம் தாண்டல் போட்டியில் 3½ அடி 7 அங்குலம் தாவி அகிய சாதனை செய்து இத்திய ஆசிய சிக்கார்டுகளை முறிவடித்தார். 1957-ம் வருஷம் அகலம் தாண்டல் போட்டியில் இவருக்கு தெரிய தெற்றி வீரர் எனலும் பட்டமும் கிடைத்தது.

இன்று அகல உடல் தெற்றி வீரரும் ஓட்டப் பந்தயத்தில் இளைப்பற்று விளங்குபவருமான தென்னியல்க்கைத் தெர்வாதவர்களை இருக்க முடியாது. அவர் இளைஞர் திரு சங்கரனுது ஆட்ட திறமைமையப் பாராட்டி, எதிர்க்காலத்தில் திரு சங்கரன் சிறந்த ஆட்டக்காரராகத் திகழ்வார் என்று உறுதி பூக்கிறார்.

சங்கரன் ஊர் பெவர் தெர்வாத ரொமத்தில் பிறந்து, விளையாட்டுக் கிவசய இவரை தென்று அறிபாத விவசாயக் குடும்பத்தில் வளர்ந்த திரு செ. சங்கரன் இன்று உலகப் புகழ் பெற்று விளங்குகிறார் என்னும், அது அவரது சகிப்பினால்தான் உழைப்புகளும், முயற்சிக்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும், 'முயற்சி புண்டவார் இகழ்ச்சியைடவா' ரக்ஷவா?

'உடல் வளர்ந்ததன்; உயிர் வளர்ந்ததேன' என்பது திருமூவர் அருக் வாக்கு. திரு செ. சங்கரன் பெரட்டூர் ரயில் பொட்டகட்டும் தொழிற்சாலையில் விளையாட்டுக் கிவசய உத்தியோகத்தாராகப் பணியாற்றி வருகிறார். இன்னும் அவருக்கு மணமாகவில்லை.

எத்த இளைஞரும் உத்தியடல் முயற்சி செய்வதாய். விளையாட்டுக் கிவசய முயற்சைத் வாழ்க்கைத் தரத்தில் உயரகாலம் கைப்பற்றத் திரு சங்கரனின் வாழ்க்கையே முன் உதாரணமாகத் திகழ்கிறது. மனம் உண்டானதும் மாரிக்க முண்டு. — குண்டுமணி.

அபூர்வ நகரம்

மேலாநகம் படுகொழும் தெளி மானை. கொழும்பு நகரசபை மண்டபத்துக்கு எதிரில் பதினாறாம் கணக்கான மக்கள் அமர்ந்திருந்தனர். சூரியன் மறைந்து விட்டால், பகலின் ஒளி சிறிது சிறிதாக மங்கி வந்தது. இருள் குழிந்தது. நகரசபை மண்டபத்துக்கு எதிரில் சட்டென்று ஒரு பிரகாசம் கொண்டது. ஆசியாவின் ஜோதி, பாரதத்தின் பிரதமர் பங்குத ஐவாஜர்வாக் தெரு மயர்ந்த நுழைந்தான் காளிசிறுத்து இறங்கினார். "தமோ தமோ மாதா!" என்ற இயக்கமையிட்டு தெரிய தெய் களீரென்று ஒளிக் ஆரம்பித்தது! இயக்கத்தை ஜென எழுந்தது திரை மரீபாசை செல்வது போல அங்கு கூடியிருந்த எல்லா மக்களும் எழுந்தது நின்றுனர். தெரிய தெய் முடிந்தவுடன் கோபுரம்புதகர மேயர் திரு ஏ. வி. கதைதாரை எனது நிற மலர்களைக் கொண்டு கலை மனத்தான் கூடிய அழகான மாணவர்கள் கூட்டி ஐவாஜர்வாக் அவர்களை வரவேற்றனர். பின்னர் வழக்கமான சம்பிரதாயச் சடங்குகள் நடைபெற்றன. நகராண்மைக் கழக அவுசர் தினர்கள் தெருவிக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டனர். வரவேற்புப்பத்திரம் காசித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. தெருவி வரவேற்புக்கு ஏதிர வணக்கம் பதில் அளித்தார். "இருள் களையும் இத்திலாகும் சமாதானப் பாணவிக் கை கோத்துக் கொண்டு செல்ல வேண்டும்" என்றார். இதற்குப் பின்னர் கலை நிகழ்ச்சிகள் இருந்தன. கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கான ஏற்பாடுகள் வயாபாவதருள் தெருவி தூரத்தில இரும்பு பைகெருக்கு அப்பால் தெருக்கி அடித்து தின்று கொண்டிருந்த மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாகப் பாய்ந்து சென்றார். கன்னித் தமியின் "தெருவி வாரிசு!" என்று வாழ்த்தி வரவேற்றது அந்த னாமெனும் கூட்டம். பக்களின் கன்னிசில் பிரவாகத்தைக் காங்காது பல இடங்களில் பவா போருத்திய அந்த இரும்பு விராதிசன் கூட்டத்து விட்டார்.

தெருவி கூட்டத்தின் மத்தியிலிருந்து திரும்பி வரவந்தாது கலை நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாகு தற்கும் சிவாச இருந்தது. தெருவி வார

மேலுக்கு எதிரில் உயர் ஆணத்தின் வந்து அமர்ந்ததும் 'கனீசு! கனீசு!' என்று மதி தாத்தின் ஓசை எழுந்தது. திரைக்குப் பின் ருக் இருந்து ஓடுவர் பின் ஓடுவாராக முன்று நடன மனீசன் வந்தனர். அவர்கள் அழகான நடன கூட்ட அணித்திருந்தனர். கன்னிசை வரும் வெங்கை நிற ஆடை அணித்திருந்த னர். அந்த ஆடைகளுக்கு மேலே கருத்தாநப் பதிலும் அணிகளாய்கள் யினீர்ந்தனர். அவர்கள் போகடில் திடீரென்று ஆணத்தின் துள்ளியது. கன்னிசு பிரகாசித்தது. கன்னிசு சிறு வெண்ணிறப் புஷ்பங்களைப் போலிருக்கும் செறும் காதுடனே அவர்கள் ஆடத் தவா சாணாகன். மத்தனம் முழங்க ஆரம்பித்தது. வசந்த காவத்து வெங்கை ரோஜா மயர்க்கள் தென்றலில் அசைவது போல் மேதுவாக அசைத்தார்கள். அணைப் பதவை காவத் தாக்கி வைப்பது போல ஒங்கொரு காவாகத் தாக்கி வைத்தார்கள். மத்தன ஒளி கணத் துக்குக் கணம் அழகமாகியது. அந்தக் கணடி நடன மனீசனின் ஆட்டமும் வெளம்பெற்றது. அந்தப் பெண்கள் ஏழன்று அழகுறு ஆடி யார்கள். காவ்களை மாற்றி மாற்றி வைத்து ஆடினார்கள். தெளித்து தெளித்து ஆடினார்கள். கவித்து, குளித்து, சிரித்து, முடி, ஒங்குவி ஆடினார்கள். ஆட்டம் முடிவும் தரவாரியில் அவர்கள் நடனம் அபார அருகுடன் துலங்கி யது. சட்டென்று ஆட்டத்தை நிறுத்திவிட்கன். பனி முத்துக்களைப் பெற்ற புது மலர்களை போல முகங்களில் விபாசை அரும்பி நிற்க இரு கைகளையும் குவித்து வணங்கினார்கள். அந்தக் கணம் தலை நிகர்க்குப் பின்னால் ஒது மறைந்து விட்டார்கள்.

ஐவாஜர்வாக் அவர்களோடு அப் பெரும் சபை கூட கொட்டித் தன் மலிந்தினைபத் தெரிவித்துக் கொண்டது. அதே சமயத்தில் மேலாடாது கூடிக்கொண்ட புது பெற்ற கணடி நடனகாரர் திரைநிலாது. 'தாய் தாய்' என்று கங்கைக் கொஞ்ச தடவீது வந்தார். கைபொதுக்க கணக்கைப் பெறு கோடி னர். அந்தக் கணமே ஐவா ஆரம்பித்து விட்டார். ஆரம்பிக்கும்போதே புயலின்

அநுராதபுரம்

யேகத்திம் ஆட்டம் ஆரம்பமாகி விட்டது. பின்னர் வேகத்தில் கழன்று கொண்டி. ஆடி. அந்த ஆட்டத்தில் ஒரு பயல்கு கிழகு போலித் தழம்பியது. இதற்கு மேல் ஆட்டத்தைப் பார்க்க முடியவில்லை. அந்திதழம்பிய வகுமியைக் கத்தி வைத்து கொண்டார். 'உஸ் உஸ்' என்று கத்தினை பல்லவிகு ஏற்பு 'போ போ' என்று மனத பக்க வாததியம் இயக்கத் தொடங்கிவிட்டது. இயற்றலையில் இந்த நடனத்தைத் திரைத் வெளியில் இருந்து அனுபவிக்க முடியாமல் மக்கள் கூட்டம் கிளவத் தொடங்கியது. அங்கு த. அக்காரர் ஆடிக்கொண்டே தவத் திரைக்குப் பின்னால் மறைந்து விட்டார்.

நெருளி மகழியில் தனித்து கொண்டு கொழுப்பு நகர சபை மாண்டபுத்துக்குள் சென்றா. அவரைத் தொடர்ந்து சென்ற ஒரு சமுத்திரத்திலுக் கிடைத்த

நிறத்துவதற்குள் கொழுப்பு நகர போலீஸ் படைக்குப் போலும்போதும் எங்குவிட்டது.

இரவு காலிக் கொட்டில் இடங்கலையில் உள்ள எய்கா இடுவிய சவுல்க்குள் போகது நெருளிக் கால்கொல்க்கை. அந்த வர போலீஸும் கிட போலீசி இருந்தது. எய்காப் கொள்கு இறு பெய்கை. அந்தப் பெய்கை ஆடிய பாதாபி டியத்ததைப் பற்றிக்கொண்டது. பிராமக் காதல்கை தடவததைப் பற்றிக் கறுவகா? அறுவக குறத்தி நடனத்தைப் பற்றிச் சொல்வதா? மனதப்பற்றச் சொல்வது? ஒரு வயதுகூட தீர்ப்பாத அந்தக் குறத்ததைத் தன் கமலக் கண்ணித் திரைத் ஒரு கழற்று கழற்சிகுளே! அகில நெருளியே அல்லவா மல்கலிப் போது! அந்தக் குறத் தைவக தாவி அகித்ததைக் கொண்டு சலி முகரித்து அகிலவாதம் செவ்வார். 'முகித்த தன்மை, சலிப்புத்தன்மை, பிறகுக்குத் தீய்து சரம்பலாகை இந்த அடியுடைலிக் எய்காப் பிரகிவகியும் தீக்க வேண்டும்' என்று கூடியிருத்த மக்களுக்கு போலீஸ் கூறினார்.

அமைதய திழ்ச்சிகெல் இத்துடன் குடியுடைதனை. மறு நாள் கிரிசு ரவிலிக் கொழுப்பு தாவிருத்து நூற்று மூன்று மைல் களுக்கு அப்பால் உள்ள மிகு பழைய நகரமான அநுராதபுரத்துக்குச் சென்றா. நெரு. கால்குடன், அவருக்கு முன்னகாலிக் நாம் அநுராதபுரத்துக்குச் செல்வோம். நெருளி கூறுவதற்குள் அநுராதபுரத்தின் சரித்திர முகமெம் பெற்ற இடங்கலிப் பார்க்போம்.

இதோ அநுராதபுரத்துக்கு வந்து விட்டோம். அநுராதபுரம் ஒரு அழகிய நகரம் தான். பழைய காலத்திலும் அழகிய நகரமாகத்தான் இருந்தது. இந்த நாளிலும் அழகிய நகரமாகக்கான் இருக்கிறது. இரண்டாயிரத்து ஐந்துறு ஆண்டுகளின் தொடர்பாக சரித்திர வர

கச்சர இத் தகிம் இன்னாய நிறமும் கண்ணகைகாம். ஆமாம், அகற்று வேண்டிய சரித்திர அநுராதபுர அழகிய சிவங்கலன் இடது இருக்கின்றன. இதனாதி சரித்திர மக்கலெத்துவரம் பெருமையாக வாய்த்த நகரம் ககலெ ஒரு வையான் இருக்கலாம்.

அநுராதபுரத்துக் காலியில் நடந்து இரத்தும் செத்ததும் போலிருக்கும் பந்த விவரம் கலிளப் பார்க்த்துக்கொண்டு பராமேகத்த வயதத்துக்கு வந்திருேம். அங்கு இருக்கும் போதி மரத்தைப் பார்க்கிறோம். அந்த மரத்தை மகலன் பக்தி சிறத்தைவுடன் வணங்குவதையும், அந்த மரத்தின் கெண்னிவெக்கலும் பக்தர்களில் கண்ணிகையான வேண்டிகத் துண்டின் கட்டிகத் தொங்கலிட்

அநுராதபுரத்தில்கொழுமிய விவரத்தைப் பார்க்கலிட்இத் திழும்பிய நெருளி காலி புத்திரம் சரித்திரக் கத்திரம். பின்னர் இரட்டைத் புத்திரம் இருத்த ஆகல்கலிப் பார்க்த்து விட்டு போதி மரக்கலிளவிய் அடியில் புத்திரமும் கல்கலிளவிய் பாத்திரம் கல்கலிளவிய்

பகீரதன்

நிட்டக்கூறுகள் உதவி சேர்மன் வி. டி. திருஞ்ஜனகாரை அவர்களின் பேராலும், தென்னிந்திய சமீபவே போரது ஐயாச் சொட்டிய அநிலாதி திருமே. சேனாவாள் அவர்களின் புத்தகமூலம் திருமே. வேறு அவர்களையும் திருமே. சார். லா அமர்வதில் புத்தகி சோயாக்கியவழி மலிதாவுக்கும் சேனாவாள் மே. சீ-தேதி வேறு விமர்சகர்களுக்கு திருமேயும் நடத்தேறிவது. திருமேயை வையவத்திக் கூடுகட்கு திருமேயானது ஐயாவா அவர்களின் இன்னும் விடுத்த சித்தித்தது. சமீபம் மனமக்கள்!

புருப்பதையும் பார்த்தவுடன் தம்முடைய மனமெவ்வளவு காலமெவ்வளவுதான் பித்தெழுக்கிப் பிரயாணம் செய்வத் தொடங்குகிறது. நம் எதிரிச் சொன்னதும் இன்னதையும் அநுராதபுரத்துக் காட்சிகள் மறைத்து விடுகின்றன.

பன பன வென்று ஐந்துபொயிவாக மின்னும் பகம் போனதுவாக தெரிக் வெண்ணிறத் குதிரைகள் பூட்டி விடுகின்றன. தெரைச் சுற்றிலும் மன்னரும் மத்திரிகளும் மகாராணிகளும் பிரபுக்களும் மக்களும் பத்திரிதந்தையோடு குழித்து நின்றுகொண்ட, மக்களவாத்தியங்கள் முழங்குகின்றன! அந்தத் தேருக்குள் என்ன இருக்கிறது? ஏதோ கிண்போய் அகவலா தெரிகிறது. ஆமாம், கிண்பேய்தான்! மகன் புத்தர் எத்த அரசமரத்தடியிலே அமர்ந்து திவாசும் செய்கு ஐராளேதான் பெற்றுறோ, அந்தப் போதி மரத்திலே இருந்து எடுத்த சிறிப கிணதான். அந்தக் கிணதையயார் சொன்னு வந்தார்? அபொகக் சககரவந்தியின் அருமை மகன் சங்கையித்திரையே சொன்னு வந்தான். அந்த அரசங்கிணதையத்தான் தங்கச் சட்டியில் வைத்து, போய் தெரிக் காங்கவமமாக எடுத்து வருகிறார்கள். தேர் வரும் சாறு எவ்வாறு வெண் மணல் பரப்பப்பட்டிருக்கிறது. அகன்றது பவனிக் மயர்வன் துவய்ப்பட்டிருக்கின்றன. சாறு வெண்மயர் தோரணங்கள். மகாமேக நத்த வளத்துக்கு அருகில் வந்ததும் தேர் நின்றுது. தேர்விருந்த போதிக் கிண இருக்கும் போற் சட்டியை சங்கையித்திரை எடுத்து அரசன் தேவனும் பிசிய திவ்ஸனிடம் அளிக்கிறார். அரசன் தன் வளங்கி, பத்தி மகிவாதையுடன் போதிக் கிணதையப் பெற்றுக் கொள்கிறான்.

அரசனுக்குப் பிண்தும் பதினாறு பிரபுக்கள் கடைட்டி. தன் வளங்கி நின்றுகொண்ட, சுழலிவந்த பன்னாறிக் கடைக்காள் மக்கள் மகிழ்ச்சி அரசவாரம் செல்கிறார்கள். அன்று அநுராதபுரத்தை தெய்வமோலம் போய் அவங்கரித்துக் கோவாகவமாக விழா எடுத்து நட்பு போதி மரக்கிண்தான் வெளிபாறியவளர்கிறது உயிருடன் இருக்கிறது. இது உவகிவெயை வயதான மரமாம்!

இந்த மரத்தின் ஒரு பாகத்திலே இப்பொழுது ஏதோ நோய் வளம்புகுகிறதுதான். அதற்காக உவகிவெயை பிரசித்திபெற்ற பன பன அராவத்தி திபுணர்வன் வரவழைத்து அந்த மரத்துக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நோயின் காரணத்தைக் கண்டறித்து அதைப் போக்குவதற்காக வெண்டியை எவ்வாறு பாடுகிறதும் செய்து வருகிறது இவ்வளவு எரிக்கார் என்று கேள்விப்பட்டேன். அபொக மன்னன் காலத்து மரமல்லவா? போதி பனவாறுக்கு ஐரான ஐவி தத்த புண்ணிய விருட்சமல்லவா? போன்ற மரத்தையே தன்னுடைய அரசியல் கொள்கையாகக் கொண்ட இவ்வளவு எரிக்கார் இதைக் கூடச் செய்ய வேண்டாமா?

உடையம்? உடையம் செய்வதற்கு வேண்டும். அது போய்வே இவ்வளவு எழுத்து மக்கள் ஏழதாயத்தின் பரிபுணர் ஏழத்த துயிலை நோயையும் போக்குவதற்கு புத்த பனவான் அவர்களுக்குக் குணிய புரிய வேண்டும்.

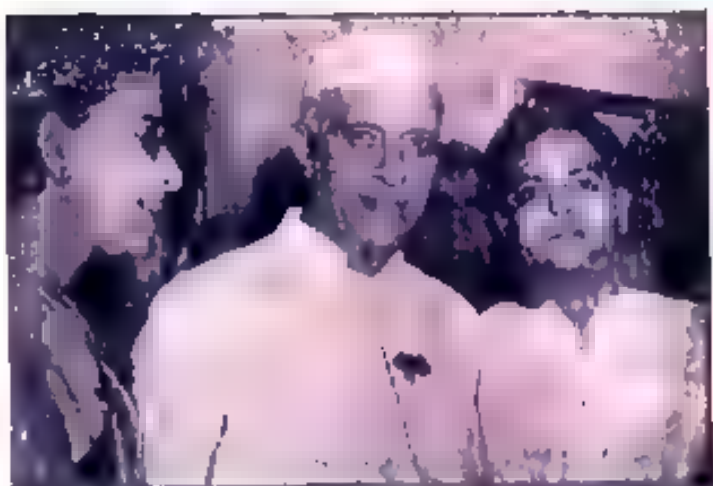
இந்தப் புண்ணிய போதி மரத்தைத் தரித்துவிட்டு மேயை செல்கிறோம். அநுராதபுரத்தின் விதிபிணை மெதுவாக நடந்து செல்கிறோம். விதியை ஒட்டிவந்தபோதிலுக்கும் விதந்தையோய புத்த விதாரம் தன்மையப் பார்த்துச் சிக்கிறது! ஆமாம். தம்முடைய துணவந்த இவ்வளவு தன்பரிசு குரல் முயமாகத்தான் சிக்கிறது!

"என் இப்படிச் சிக்கிறீர்கள்?"
"அது ஒரு கதை!"
"அந்தக் கதையைத்தான் சொல்லுகிறேன். கேட்கலாம்."

இவ்வளவு தன்பரி அந்த புத்த விதாரத்தைப் பற்றிய ரணமான கதையைச் சொல்வத்தொடங்கிறது.

அநுராதபுரம் மகோன்னத நிலையிலே இருந்த காலம். எவ்வளவுச் சோழன் என்ற தயிற் மன்னன் அநுராதபுரியை ஆண்டு வந்தான். அவற்றுடைய தர்ம ஆட்சியில் கிளை மக்களும் கயிற் மக்களும் இரு அண்டாக வெற்றுமையிற் பிபாதுகாக்கப்பட்டனர். வசவமும, பெனத்தமும் ஒன்றை ஒன்று அணைத்துக் கொண்டு ஒங்கி நின்றன. மன்னர் தாமே தேர் ஒட்டிக் கொண்டு சென்று மக்களின் குதறனை விசாரிப்பார். அதற்கு வேண்டிய பரிசாரகர்களையும் உடனுக்குடன் செய்து வருவார். அவ்வாறு ஒருதான் தேர் ஒட்டிக்

கொண்டு சென்றும் என்
வானச் சொழை, அன்று
என்னவோ துதிவர்கள்
அவன் எங்கு அடங்கி
ஒடவில்லை, எவ்வளவோ
சாமர்த்திய மாகத்தான்
தெரை ஓட்டிக் கொண்டு
சென்றும். அந்த இடக்
குப் பிடித்த துதிவர்கள்
ஒரு துன்பமாக துள்ளி அரு
கியிருந்த புத்த விநாயா
ரத்தின் பக்கம் தெரை
இழுத்துச் சென்றன,
தேர் புத்த விநாயரத்தில்
மோதியது, தேர் நகங்கி
யது, புத்த விநாயரம்
கொன்றம் சிதைத்துவிட்
டது, புத்த விநாயரம்
சிதைத்ததைப் பார்த்
தான் மனமம் எவ்வளவுச்
சொழை, மனம் பதறிப்
போய் விட்டான், தான்
ஓட்டி வந்ததேறால் புத்த
விநாயரத்துக்குச்சொதமா?
தன் துண்டிய வணக்க
ஞகரங்கள் புத்த விநாய

தேருதியின் சத்திரமுகப்பெய்தலும் வாய்ந்த இவ்வகை விநாயரத்தின்
கைத்து கொணவந்தவாடி கொள் வகையிப் பத்திரிகையின் துணை
ஆசிரியர் பரோதம் இவ்வகை இந்திய வணக்கியும் வாய்வாய்ந்த
திக் தேருதியும் சத்திரதாரி, வகையிப் பத்திரிகையின் துணை
ஆசிரியரை தேருதி வகையின் வாய்வாய்வாய்ந்த பட்டத்திரிகையினதாம்.

வரயில் சிதைவு ஏற்பட்டு விட்டதா என்
பதை என்னிடம் பார்த்தான், அவன்
இதயமே கஞ் துருகு செய்கிறதற்கும்
போல் இருந்தது, அதற்குப் போய்ச்சித்தமாக
என்ன செய்வது என்று யோசித்தான், தன்
துண்டிய வகைக்குத் தானே தண்டனை
அனுப்பிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தான்,
அந்தக் கணத்திலேயே தன்னைச் சிதைத்துக்
கொண்டது துணிந்து விட்டான், சிதைத்து
போன அந்த புத்த விநாயரத்தின் மூன்றாம்
சாஷ்டாங்கமாகத் தவறையில் வீழ்ந்தான்,
கண்ணீர் விட்டான், கதறினான், "என்
தனியில் இந்தத் தெரை ஓட்டி என்னைச்
சிதைத்துக் கொய்ததுகள்" என்று புத்த
யிக்குகையிப் பார்த்து வேண்டினான், அவர்கள்
தனியுள்ளவரையே தேரோக்கையிப் பார்த்துக்
கொடுகிறது, இந்தமாதிரி வகையி எந்த
மன்னராபவது மனம் பதறி இருக்கமுடியுமா?
உயிருள்ள பொருளுக்காக உயிரைக் கொடுக்க
முன் வந்திருப்பார்கள், உயிரற்ற கய்கட்டைத்
தின் சிதைவுக்காக மனம் பதறித் தன்னையே
தியாகம் செய்துகொள்ள ஒரு தமிழ் மன்ன
னாகத்தான் முடியும்! தமிழ்மனதான் பிற மதத்
தினரின் கணக்கிக்கு மதிப்பும் மரியாதையும்
எவ்வளவுப் போற்றியும்கூட, அப்படிப்பட்ட
புண்ணிய ஞாந்தியான, சிதைத்துபோன
செய்கை கட்டைத்துக்காகவே தன் உயிரைத்
துறக்க முன்வந்த தியாகபுருஷரான், தியாகம்
சாத்த மன்னன் எவ்வளவுச் சொழை அர
ளாண்ட தாம் பூமி இந்த அனுராதபுரம்.

இந்தக் கணதையைச் சொல்லி விட்டு நன்
பா எங்குப் பார்த்தார், இடித்து போன
அந்த புத்த விநாயரத்தைப் பார்த்தார்,
"ஐயோ! அந்த மன்னர் தேர்ப்பட்டுச் சிதை
வும் பாக்கியம் பெற்ற புத்த விநாயரம்தானே
என்னவோ இது" என்று விவரித்தார்.

"எவ்வளவுச் சொழை போன்ற தமிழ்
மன்னர்கள் ஆண்ட இந்தத் தாம் பூமிவீண

தமிழ் மக்களையும் தமிழையும் வேண்டாம்
என்று இப்பொழுது ஒதுக்குகிறார்கள்!"

"எவ்வளவுச் சொழை காலத்திலும் அந்த
உத்தமத் தமிழ் மன்னரையே சிவன மன்னர்
கள் வெறுத்தார்கள், அவன்மீது போர்
தொடுத்தார்கள், இப்பொழுதுதான் என்
வாரும் இந்த நாட்டு மன்னர்கள் ஆயிற்றே!
இதனால் எவ்வாறு 'தமிழ் மன்னர்'களையும்
வேண்டாம் என்றுகிறார்கள் சிவனவர்கள்."

"எவ்வளவுச் சொழைக்கடவா சிவன
மன்னர்கள் எதிர்த்தனர்?"

"ஆமாம், துட்டகமறு என்று சிவன
மன்னன் எவ்வளவுச் சொழை பிற போர்
கொடுத்து அவனை வீழ்த்தினான், ஆனால்
அந்தத் தமிழ் மன்னரின் வீரத்துக்குத் தலை
வணங்கினான், வகுக்கலைச் சிவனவர்கள்
தமிழர்களைத் தங்கள் சொதாரர்கள் போல்
பாவிக்க வேண்டும், எவ்வளவுச் சொழை
கவ்வதைக்கு ஒவ்வொரு சிவனவனும்
வணக்கம் செலுத்த வேண்டும் என்று
செய்யியும் கவனியும் கொண்டுவித்தான்."

"உன்னாலவையா?"

"ஆமாம், உன்னாலவையேதான்."

"இந்திய மக்களின் பிற இனத் துயிலையும்
ஏற்படுவதற்காகத் துட்டகமறுவைக் கட்டிக்
காட்டி துவேஷம் பிரகாசம் செய்கிறார்
களை சில சிவன்கள் கவ்வார்கள்?"

"அவர்கள், அவர்களையும் அதியாமலேயே
தங்கள் மன்னரின் சிறந்த பண்புகளையும்,
உயர்ந்த குணங்களையும் தாழ்த்துகிறார்கள்,
அவர்கள் அதியாமையைக் கண்டு துட்டக
மறு வானத்திலில் வரட்டத்துடன் நின்று
கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்."

இவ்வாறு அந்த இவ்வகை தன்புகுடன்
பெரிசு கொண்டு அனுராதபுரியைச் சுற்றி வத்
தோம், அங்கு பாரக்கும் இடமெங்கும் தாக
பாக்கல்தான், அதாவது புத்தரின் திரு

மேனியில் இருந்து எடுத்த தாதுக்களை ஏதாவது ஒன்றை அடக்கம் செய்து அதன் பீது கட்டிய பிரமாண்டமான வட்ட வடிவமான குன்றுகள்தான் தாகபாக்கன்!

தாகபாக்கம் என்றால் சேங்கத்தலைக் கொண்டு கட்டப்பட்டனவதான். வெறும் குன்றுபோல் கட்டி அதற்குமேல் கசைம் அமைத்திருப்பார்கள் அய்வனவுதான். ஆனால் இந்தத் தாகபாக்களைக் கட்டுவதற்கு எவ்வளவு சேங்கத்தன் வேண்டியிருக்கும் தெரியுமா? ஒரு தாகபாசியில் உள்ள சேங்கத்தலை மட்டும் எடுத்தால் சென்னை காத்தி தரைப் போன்று பத்து காத்தி தரை நிர்மாணிக்கலாம் என்றால் அதற்கு எவ்வளவு சேங்கத்தன் வேண்டியிருக்கும்? தாகபாக்கம் எவ்வளவு பிரம்மாண்டமாக இருக்கும் என்பதை நேயர்கள் ஒருவாறு கற்பனை செய்து கொள்ளலாம்.

"இவ்வளவில் இது போன்ற தாகபாசை யார் முதலில் கட்டினார்கள்?"

"நிச்சயம் மன்னன் தேவரும் பீய் நினைக் கட்டியவருதான் முதல் தாகபா. அதற்குத் துபராம தாகபா என்று பெயர்."

"அவனுக்குப் பிறகு லார் லார் இது போன்ற தாகபாக்களைக் கட்டினார்கள்?"

"துட்டகமறு நிரீசவடி தாகபாசைவரும், ருசாங்கவெயர் என்னும் மகாதுபாயை ஏம் கட்டினும். வட்டமென்று அரசன், அபல பிரிதாகபா, வங்கராத்தாகபா என்ற இரண்டு தாகபாக்களைக் கட்டினும். மகாசேன சக்கர வர்த்தி நேதாபவராதாகபா என்று 93 தாகபாசைவக் கட்டினும். இதற்குப் பின்னர்

லார் லாரிதா எத்திரியோ தாகபாக்களைக் கட்டினார்கள். அந்தத் தாகபாக்கள் ஒன்றும் அவ்வளவு மூக்கியமானவை இல்லை."

"இந்தத் தாகபாக்கள் எல்லாம் இப்பொழுது எங்கே இருக்கின்றன?"

"இதோ தெரிவித்தே! லாரூர ஒங்கி நம்முடைய கண்களைக் கவருகின்றனவே! இவ்வகத்தான்!" என்று சொல்லி அங்கு தெரிந்த தாகபாக்களை எல்லாம் காட்டினார்.

இத் தாகபாக்களைப் பார்த்தபொழுது நான் எத்திரியோ நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சேங்குவிட்டேன். நேவனும் பீய் நினைவும், வட்டமென்று, துட்டகமறு, மகாசேனன் முதலிய மன்னர் மன்னர்களும், அவர்களுடைய மந்திரிகளும், மகாராணிகளும், இளவரசர்களும் அந்தத் தாகபாக்களைச் சந்தி, சஞ்சரிக்க ஆரம்பித்து விட்டனர். ஒன்று போல் வட்ட வடிவமாக வளர்ந்து நிற்கும் அந்தத் தாகபாக்கள் தாமதர மயர்களைக் கொண்டு மூடப்பட்டிருந்தன. ஆமாம், அவசரம் பொன்றாமல் போன்ற விசேஷ விழாக் காங்குகளைத் தாகபாக்களை அய்வாறு தாமதர மகர் கொண்டுதான் முடி அவங்கர்த் திருப்பார்கள். இந்த அவங்கார தாகபாக்களுக்கு முன்னால் ஆவிரக்கணக்கான புத்த பிக்குகளும் அவர்களுடைய நகுமார்களாகிய தெரோக்கரும் அந்த தகரின் விடுவியில் வளைவர ஆரம்பித்தனர். வட்டக்கணக்கான தகர மக்கள் பவவித ஆடை ஆபரணங்களை அணிந்து கொண்டு அந்த விடுவியில் குதுகலத்துடன் வந்து கொண்டிருந்தனர். நான் இந்தக் காட்சி இப்பத்தனை அனுபவித்துக் கொண்டேன் என்ற மறந்து இருந்தேன்.

இவ்வகை நண்பர் என்னைப் பிடித்து ஒரு உறுக்கு உறுக்கி, "நீங்கள் என்ன இந்த உலகில் இங்கியா?" என்றார்.

அப்பொழுது நான் என்னதச் சய உணர்வு வந்தது. நான் உணர்வை விழித்துப் பார்த்தேன். என்ன ஆச்சரியம்! நான் எவ்வ உலகில் எந்தக் காட்சியைக் கண்டேனோ அதே காட்சியைத்தான் நேரிதும் கண்டேன். உலகம் ஒரு முறை கல்கில் விட்டுக் கொண்டு பார்த்தேன். அதே கைசாக விழாக் காட்சிதான்! உடனே ஒரு தரம் விள்ளி விட்டுக் கொண்டு பார்த்தேன்! அதே காணாகவொன்று காட்சிதான்.

உணர்வொன்றை அப்பொழுது அநாத புத்த விடுவியில் ஆவிரக்கணக்கான புத்த பிக்குகள் அணி அணிமாகச் சென்றுகொண்டிருந்தனர். மஞ்சள் திர ஆடையோடு அணிந்து வளைவர தாழங்குடைகளை எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் நடமாடிய காட்சி மறக்க முடியாத காட்சி. பன்னாயிரக்கணக்கான மக்கள் பவவிதமான ஆடைகளில் அங்குமிங்கும் அணிந்து கொண்டிருந்தனர். காணியில் வெறிச்சென்று இருந்த இந்த அநாத புத்தகில் அகத்தன் இத்தனை ஆவிரம் மக்களா என்று விவந்து போனேன். என் விவரமைய உணர்ந்து கொண்ட இவ்வகை நண்பர் "ஆமாம், இக்கக்காய புத்தரான ஸ்வாஹர் என இரு அவர்கள் வரும் மெயும் தெருங்கி விட்டதமல்ல!" இவ்வளவு மக்கள் கட்டத் துச்சம் புத்த பிக்குகளில் கட்டத்தற்கும் அதுதான் காரணம்" என்றார். (தொடரும்)

சகிக்க முடியாத உபாசை: துக்கமும் வேலாது: கல்கிய நீதி எடுத்து உபாசை தவிர்த்திருக்கும்

எப்பிரிலின்
EPHRILINE

கேட்ட கான்பட்டலும், மிக்க உபாசை தாக்கடி பழமான் மருத்தகலி, ஆஸ்திமா முதலிய கோடுகளுக்கு ஒர் சிறந்த ஸாஸ்பிரம் மருந்து.

பூவியன் டிரக் கம்பெனி லிட்.
மதராஸ் புலியோ:
2, ஜோன்ஸ் ரோட் :: மதராஸ்-1

அது “கௌ & கேட்” பார்வை

குருகுரப்பாசு நண்கள், உறுதியான தேச அமைப்பு, நன்கு வளர்க்கி பெற்ற எலும்புகளின்மேல் உள்ள வலுவான கைதப்பற்றுதலின் மூலம், நீங்கள் அது ஒரு “கௌ அண்ட் கேட்” குழந்தை என எப்பொழுதும் சித்தியமாகக் சொல்லலாம். எலும்புகளுக்கும் சதை களுக்கும் நன்கு ஊட்டமளிக்கக்கூடிய ஓர் இயற்கையான உணவு “கௌ அண்ட் கேட்” மிக எளிதில் ஜீரணம் ஆக்கக்கூடியது. எப்பொழுதும் குழந்தை குதூகலமாகவும் இருப்பியுடன் காணப்படும்.

உங்கள் குழந்தைக்கு “கௌ அண்ட் கேட்” உட வற்புறுத்திக் கேளுங்கள்.

\$450

COW & GATE MILK

THE FOOD OF ROYAL BABIES

ஜமுலா கூறுகிருர்

**"வெண்மையிலே தனது
துய்மையைப் பிரதிபலிக்கும்
எனது அழகுசாதனம்
லக்ஸ் டாய்லெட் சோப்"**

கூர்ந்தோர் தேர்தலால் பிரதிபலிப்பதைக்
கொண்ட, தேர்ச்சியெற்ற பாடலான
ஜமுலா, பன பாகைகள் கற்றவர், 1955ல்
அவர் தேர்ந்தெடுத்த தேர்தலுக்குப் பட்டம் கிடை
விலேயே அவரை தேர்ந்தெடுத்தபடியிலேயே ஓர் பிரபல
கட்சித் தலைவர் கிடைத்திருந்தது. "பட்டமளித்த மூன்றாம்
கைக்குத் தலைவர், எனது அருமையைப் பிரதிபலிக்கும்
வையத்திலுள்ள அப்ப, வெண்மை வந்த டாய்லெட் சோப்புக்கு என்
வையப்படுகிறது" என்கிறார் அவர்.

புரன் உடல் வளப்படுத்த
—பெரிய வளம் சோப்புகள்
கிடைக்காவது

லக்ஸ் டாய்லெட் சோப்

சுனிமா நட்சத்திரங்களின் அழகுசாதன சோப்

17A, 339-30 TM

**மாதர்குல
தீலகங்கள்**

தீமீழ் நாட்டில் பெண்களில் குடித்தின் பெருமை சங்க காலம்தொட்டு என்னும் உயர்த்தே விளங்கி வந்திருக்கிறது. சகல அறிவு, வீரம், குடுமியப் பற்று, நாட்டுப் பற்று ஆகிய துணைகளில் தமிழகப் பெண் மணிகளின் கிறிப்பு இயல்புகளை விவரிக்கும் செம்புன்களைச் சங்க நாயக்கனும் அதன்மீன் தொன்றிய மற்ற நாயக்கனும் ஏராளமாகக் காணலாம். சங்க காலத்தில் தொன்றியவர் தான் தமிழ்ப்பெரு மூதாட்டி ஔவை. அவருக்குப் பின் இடைக்காலத்தில், மன்னகவுரக் கரையார், சிசுகவதியார் ஆகியவர்கள் தொன்ற தமிழ் பெண் குடித்தின் பெருமையை வளர்த்தார்கள். இவர்களுடைய வீரமையில் வைத்துப் புகழ் வேண்டியவர்தான் டாக்டர் ஸ்ரீமதி முத்துலட்சுமி ரெட்டி அம்மையா அவர்களும். "இந்தக் காவத்து ஔவைவளர்" என்று எவ்வொராளும் பேசுநிற்பவரும் செம்மீச ஔவை அனாதை ஆகிரமத் தகை ஸ்ரீமதி முத்துலட்சுமி அவர்களுக்கு இப்போது வயது எழுபத்து என்ற ஆகின்றது.

இந்த தருமை வலதிலும் அவர் எப்போதும் போவவே மாத்திரம் தவறுக்காள் சேவைகளில் ஈடுபட்டுப் பணிபாற்றி வருகின்றதன் பரிந்துரைகள் பக்கமிகவசமென்றே கூறுவர். டாக்டர் றத்தூட்டக்கி அவர்கள் புதுக்கோட்டை டீயில் பிறந்தவர். புதுக்கோட்டையில் இன்றுள்ள ரீத்தியுடன் கையகம் பாடிவாசுரப்பம் பள்ளியில் படித்தபின் தமது தந்தையின் ஈக்கத்தால் 1903-ம் ஆண்டு 'மேய்' சூயேஷன்' படிப்பில் தேர்வு பெற்றார். புதுக்கோட்டை மகாராஜர் கல்லூரியில் படித்த முதல் பெண்மணி என்ற பெருமையும் அவரைச் சேரும்.

கருதுவதில் ஒரு பெண்மணி யுட்பிப தென்பது அந்தரவில் ஒரு பேரீழ அதிர்ச்சி யாகவும், புரட்டுவதாகவும் கருதப்பட்டது. அப்போது ஏற்பட்ட அதிர்ச்சி, புரட் டுகள் பொருட்படுத்தாது ழுத்துமக்கள் அவர்களின் தந்தை தமது புகழ்விக்க வுள்ளும் உயர்ந்த கவி புகட்ட உறுதி கொண்டார். அதன்படி செவ்வை வைத்தி யக் கருவரிகில் முத்துமக்கள் அவர்களைச் சேர்ந்தார். வைத்தியக் கருவரிகில் கவி பெற்ற முதலாவது பெண்மணி என்ற காரணத்தால் அவரும் சவசவப்பே நோன்றிற்று. இதனால் மானவி ழுத்துமக்கள் பீழைசெடுத்து விடவில்லை. கருத்துமக் பயின்று உலர்ந்த வைத்தியக் கருவரிகில் பெற்றார். அதுமதல் அவருடைய புறமும் மேலோங்கத் தொடங் கிற்று. முதலாவது திரிந்து கந்தி வைத்திய அதிகாரி, முதலாவது கட்டைவாயுதர், முதலாவது அரசியல் பெண்கள் பிரதிதி என்று எல்லாம் முதலாவதாக விளங்கினார்.

1914-ம் ஆண்டு டி. கந்தராபெட்டி அவர் கலைத் திருமணம் புரிந்து கொண்டுள்ள சென்னைப்பள்ளி யாத் கல்வங்கள்ளெல்லா கவந்துகொண்டு ஆய்ந்து மேலகத்தில் பெரும் பங்கு கொண்டு வந்தார். அந்நாளைப் பட்டாபயாசை அநேக சீர்திருத்தச் சட்டங் களை தீவிரப்பேற்றி, மாதர் சமூகத்தில் நம் வாழ்வுக்குப் பரிபுட்பம் வந்தார். 1936-ம்

ஆண்டு அளவுகூடிய சேவா நுண்தீர்
நிறத்த சாதனப்பாகத் தொன்றியதுதான்
“ஒளைய அஞ்சு அரெமம்”. “ஒளைய
அரெமம்”தான் அரேப பணிகளை அறிவதற்கு
இருப்பதற்கிடை. திக்நிற பௌகை, ஸ்தீர்
கருக்கு மட்டும்கூடாக உயர்தரமான பன்
பாடுகளுடைய கண்பெற விருப்பம் செவ்வர்
சான் பௌகைக்கும் அது ஒரு தாய் விடா
விடபுகி கண்பெற தொன்ற பரிந்த வந்திருது

டாக்டர் முத்துலட்சுமி அவர்கள் இந்த ஆசிரம சேவையோடு, மனித ஏழாக்கதிவாயும் கவர்வாயிவ புற்றுநோய்க் கொடுமையையும் போக்குவதிலும் மிகப் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். இதன்மேல் அண்டார்தில் அவர் திருவிபுலன "பற்று நோய் சிகிதனை இன்மம்" நோய்தில் சித்திதே காயத்துக்குள் துலன ஈழநாடில் மனிதபுற்று வருவதைக் குறிப்பிட வேண்டும். ஸ்ரீமதி முத்துலட்சுமி அவர்களின் சேவையைப் பாராட்டி குறுதிபதி அவர்களால் சென்ற ஆண்டு அம்மைமார் அவர்களுக்கு விருது வழங்கப்பட்டது அனைவரும் அறிந்ததே. "எனக் காயத்துக்குப்பின் எங்கள் காலத்து ஈழநாட்டில்" என்று தாமேய்க்கலோரும் புத்தூதலாகக்கும் வண்ணம், தமிழ் மாதர் குலத்துக்குத் தொண்டாறநிவரும் ஸ்ரீமதி முத்துலட்சுமி அம்மைமார் அவர்கள் தீதநி வாழ வேண்டும்; அவர்தம் அறப்பணி சேமசோக்கி வளர வேண்டும்.

கிறிஸ்துவத் த்ருவி லாரன்ஸ்

ராஜாஜி

5

சீமையல் அன்ற வேலை எவர்க்குப் பிடிக்கவே இல்லை. முதலில் ரோம்ப வேறுத்தேன். ஆனால் அதை ஆண்டவன் எைங்கலியை எக் செய்து பழகிக்கொண்டு வந்தேன். அவன் இருபத்தை வேண்டிக் கொண்டு பணி செய்தேன். அதனால் அந்த வேலைகள் சரிவரச் செய்த முடிந்தது. பதிலாக வகுப்புகள் இந்த வேலைகள் செய்தேன். ஷாட்மே தேரிலியில்லை. அதன்பின் பாதரட்சைதாக்கும் வேலையில் போடப்பட்டேன். அது எனக்கு மிகக் கத்தொழைந்தது.

அன்றும் ரோம்பப் பிடித்தமாலிந்த அந்த வேலையில் கற்று நீக்கப்பட எப் போதும் தவிராகவே விடுத்தேன். எந்த வேலையும் பகவான் எைங்கலியை என்று அவனைப் பிரதிபடுத்தவே செய்வது என்பது என்னுடைய சங்கற்பமாக இருந்தபடியால் பிடிக்க வேலை. பிடிக்காத வேலை என்றே விக்கியாகம் வைத்துக் கொள்ளவில்லை.

பிரார்த்தனைக்கென்று மட்டத்தில் வேலை ஒதுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் எனக்குப் பிரார்த்தனை காலம் வேறு. தொழில் செய்கும் காலம் வேறு என்பது இல்லை. என்மால் பிரார்த்தனை காலமாகவே வைத்துக் கொண்டேன். எந்தக் கடுமையான பிதகப் பணி செய்து கொண்டிருந்தாலும் கடவுள் நினைவு விட்டதில்லை. எந்த வேலையும் பிரார்த்தனைவாகவே நடைபெறும்.

சஞ்சலமான நம்முடைய மனத்தில் தாமதம் எழுவின்ற எண்ணங்களே நம்

முண்டையரமசத்துது. எல்லாவற்றையும் கெடுப்பது அதுவே. நம்முடைய ஷாட்மேகள் ஆரம்பிப்பது அதிலிருந்தே.

ஒரு எண்ணம் தோன்றியவுடன் 'அது பாவம்தான்' ஒரு எண்ணம், நாம் செய்து கொண்டிருக்கும் காரியத்துக்குச் சம்பந்தப்பட்டாக எண்ணம். நம்முடைய வாழ்க்கைக்கு நிறிக்கொடுக்கு அது ஒரு விதத்தினால் உதவாது. மோட்ச சாதகமான எண்ணம் அல்ல' என்று கண்டவுடன் அந்தச் சராயமே, ஆரம்பத்திலேயே அந்த அகற்றிவிட்டு பகவானோடு தோழமைவும் கட்டுறவும் கொள்வதில் உள்ளதைக் கைச் செய்துத்த வேண்டும். அந்தக் கட்டுறவே நம்மைக் கடைத்தெற்றும். வேறு எதுவும் பாவம் அற்றது.

ஆரம்பத்தில் என்னுடைய பிரார்த்தனை எல்லாம், மனத்தை வந்து தாக்கும் பாவம்தான் எண்ணங்களாக அகற்றும் முயற்சிகளாகவே இருந்தது. மனம் இங்கு மிக்குப் திரியும். இதயத்திலும்ப அதை பகவானோடு உரையாடுவதில் திருப்பி இடித்துக் கொண்டு வருவதே என்னுடைய காரியமாக இருந்தது.

மற்றவர்களைப் போல் குறிப்பிட்ட தொழிலை வைத்துப் பிரார்த்தனையைச் செய்து மயக்க எண்ணம் ஆகவேயில்லை. முதன் மூலிக் வாய் இருந்து பிரார்த்தனை செய்தேன். நானும் என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. அது என்னும் ஆகவில்லை. அந்த முறையை விட்டு விட்டேன்.

செலவு குறைய

சுந்தரம் TVS புதுப்பித்த டயர்

PUBL

பஸ், லாரி சொந்தக்காரர்கள்
செலவை குறைக்க முயல்வது அவசியம்.
பஸ் செலவுகளில், டயர் செலவு மிக அதிக
மானது. டயர் தேய்ந்தால் புதிய டயர்
லாப்துவது சிக்கனமல்ல.
மீதய்ந்து வருக்கையான டயர்களை
கந்தரம் (TVS) புதுப்பிக்கும்
மூலையில் உருவாக்கி மீண்டும் உபயோ
கித்து சரிக்குச் சரி மிச்சம் காணலாம்.
பலகோடி மைல்கள் உபயோக
அனுபவத்தில் உருவானது

சுந்தரம் TVS புதுப்பிக்கும் முறை

சிக்கனம் பெரிது
உழைப்பும் உயர்ந்தது.

கந்தரம் இண்டஸ்ட்ரீஸ்
பிரைவேட் லிமிடெட்
(சு. நி. எக். கதாபாசம்)
புதுக்கோட்டை, சென்னை

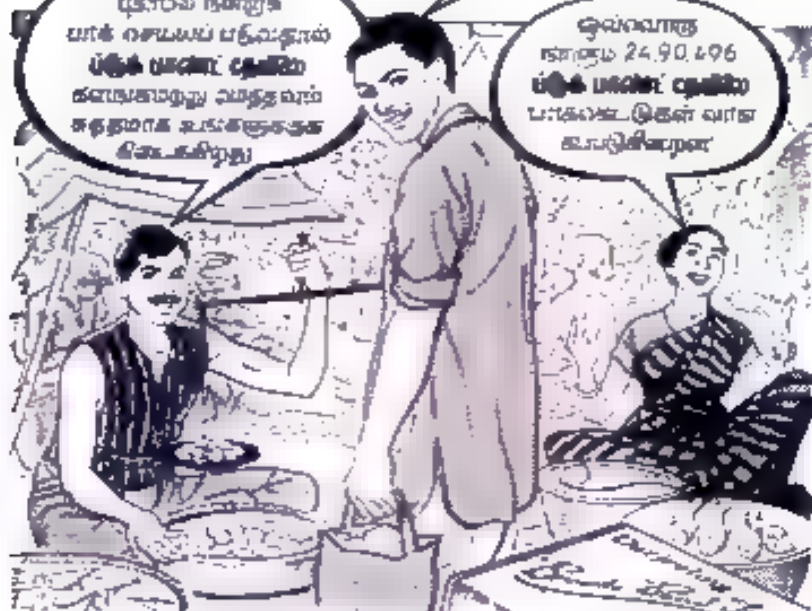
TVS2 95 TM

**எல்லோருக்கும்
தெரியும்—**

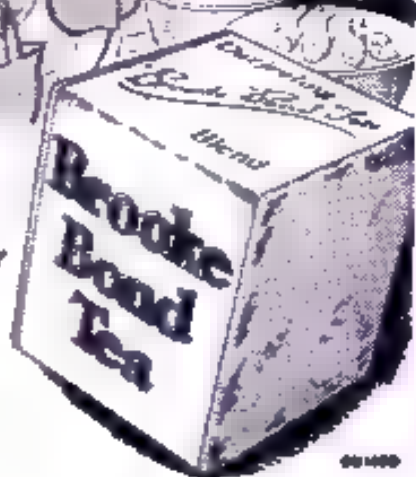
நீங்கள்
பொருத்தும் பணத்திற்கு
ப்ரூக் பாண்ட் தேயிலை
அதிகப்படியான, நுட்பமான
தேவை அளிக்கிறது

காற்றுப்
பூரண நுகர்வு
பாக் ரசமயப் பதவதால்
ப்ரூக் பாண்ட் தேயிலை
கனவுகொண்ட வந்தவர்
சத்தமாக உய்க்குகுகுக
கிடைக்கிறது

ஒவ்வொரு
நாளும் 24.90.496
ப்ரூக் பாண்ட் தேயிலை
பாக் பாண்ட் தேயிலை
கூப்பிக்கிறது

**சூகையாந்தான்
மற்றெத்தத்
தேயிலையையும் விட
அதிகப்படியான ஜனங்கள்
ப்ரூக் பாண்ட்
தேயிலையையே
அருத்துகிறார்கள்!**

901400

மாலவல்லியின் தியாகம்

அந்நிவாசம் 24

சாந்தியிடையே சலசலப்பு

சீத்தலர் கனத சொல்ல ஆரம்பித்தார். "கவிபுக
ஆரம்பத்தில் சோமசுந்தரி என்று ஒரு அத்தணை இருந்
தான். அவள் சோதி சாஸ்திரத்தில் மிகவும் தேர்ந்த
வள். அவள் வாக்கு பலித்ததிலும் நல்ல வகுமானம்
இருந்தும் தென்காள் வரையில் குழந்தை பாக்லியமே
இல்லாமல் இருந்தது. அவள் பல வகுஷங்கள் தவம்
இருந்த பிறகு அவளுக்கு ஒரு அழகான பெண் குழந்தை
பிறந்தது. ஒன்றுமிகாதவளுக்கு ஒரு பெண் குழந்தை
யாவது பிறந்ததே பென்று அந்தக் குழந்தையைச் செல்வ
மாக வளர்த்து வந்தான். அந்தப் பெண்ணுக்கு விவாகம்
செய்து வைத்தான்.

ஆனால் அவள் மணகப் பருவம் பெற்ற நேரம் கெட்ட
நேரமாக இருந்ததால் அவள் பருஷனை ஒரு இரவு
தான் வாழ்க்கை நடத்த முடியுமென்றும், அன்றே அவள்
பருஷன் இறந்து, அவள் விதவைவாடி விடுவாளென்றும்
சோதிட சாஸ்திரத்தில் ஆவம் அறிந்தான். அன்று அந்தப்
பெண்ணின் தனவன் மனைவியோடு இன்பமாகக் காவல்
கழிக்க மாமனார் விட்டுக் கத்திவிட்டான். சோதிடனாகிய
அந்த அத்தணைக்கு மனத்தில் தில் ஏற்பட்டது.
அவள் தன் மனைவிக் கூப்பிட்டு அன்று அவளுக்கு
ஏற்பட இருக்கும் விதியைப் பற்றிச் சொல்லி அழ்தான்.
அந்தப் பெண் மிகவும் மன வருத்தம் அடைந்தவளாக
எப்படியாவது தன் கணவனை மென் வாயிலிருந்து காப்
பாற்றிவிட முடியாதா என்று எண்ணினாள்.

கி.ரா. கோபாலன்

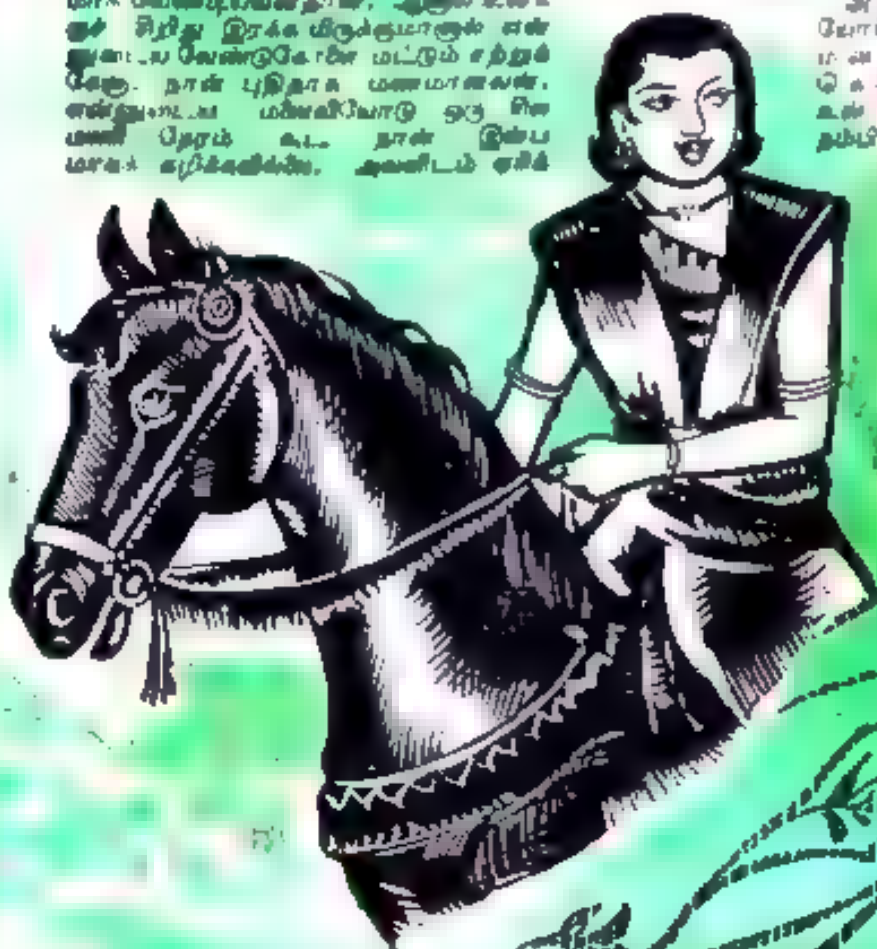
அன்று இரவு தடுதிலியில் அவன் கணவன் ஏரிக் கரைக்குச் சென்று உவனி விட்டு வருவதாகச் சொல்லிக் கிளங்கினான். அந்தப் பெண் மனத்தில் பயங்கொண்டவனாக புரிக் கரைக்குப் போகவேண்டாமென்று தடுத்தாள். ஆனால் அவன் சொல்லிக் கொண்டது அவன் புறப்பட்டு விட்டால், கணவனின் உயிரைப் பாதுகாக்க நினைத்த அந்தப் பெண்ணும் அவனுக்குத் தெரிவாமல் பின்தொடர்ந்து போய் ஏரிக் கரையின் ஒரு மரத்தின் பின்னும் நின்று என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பார்க்கத் தொடங்கினாள். அந்த வாலிபன் தாகத்தினால் தண்ணீர் குடித்த ஓரியில் இறங்கிய சமயம் முதலில் கண்டு அந்த அவன் காக்களைக் கவனிக்கவேண்டியது. அதைப் பார்த்த அந்த வாலிபன் மிகவும் நயமான மொழியில், 'முதலியே! உன்னுடைய வலிற்றுக்கு ஆகாரமாகக் கொள்ள வேண்டுமென்று என்னைப் பிடித்தாய்? அடிக் கொண்டு மிடுகி. தருமப்படி உனக்கு நான் ஆகாரமாகப் பிடித்துவதன் தாகம், ஆனால் உனக்குச் சிறிது இரக்க மிருக்குமானால் என்னுடைய வேண்டுகோளி மட்டும் சற்றுக் கேளு. நான் புதிதாக மணமானவன். என்னுடைய மனைவியோடு ஒரு சில மணி நேரம் கூட நான் இப்ப மரக்க கழிக்கவில்லை. அவளிடம் ஏரிக்

கரை வலையில் போய் வந்து நெல் என்று சொல்லி வந்துவான் இன்று மனம் பிடியில் விழப்பட்டுக் கொண்டே விட்டேன். ஆகவே நீ என்னைக் கொடுத்தாய் விட்டாய்? நான் போய் வான் மனைவியைச் சொச்சி அழைத்துப் சிறிது நேரம் சொச்சிவிட்டு உன்விடம் இருந்து வந்து விடுகிறேன். மறுபடியும் நீ என்னை ஆகாரமாகக் கொள்வாய்? என்று கறிஞாள்.

முதலி சிரித்து, 'அடேயே! இப்ப படிப்பட்ட தவறு செய்துள்ளாய் நீ. முதலி வாலிவ் சிக்கிர வந்த மனிதனும் தப்பித்துக் கொள்ள நினைப்பாரே தவிர அதற்கு ஆகாரமாக நினைக்க மாட்டான்' என்று முதலி.

'என்னை நீ தவறுக நினைக்கிறாய். நான் வாக்குத் தவறுமாட்டேன்! நான் அப்படி வாக்குத் தவறினால் நீ எத்தனைய கொடுமாளான பாவத்தை அனுபவிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியுமோ, நான் அத்தனைய பாவத்தை அனுபவிக்கக் கடவேன்' என்று அவ்வாலிபன்.

அந்த முதலி போசெத்துச் சென்று மனை இரக்கம் கொண்டு, 'சரி! உன் வாரிதந்தகளை தம்பி உன்னை விட்டு விடுகிறேன். நீ சொல்லியபடி திரும்பி வர மாட்டாய்' என்று ஒருவன் சார்பிடுமா போதே எடுத்து கொண்டு டி.டி. சும்

திபத்தை அணைக்கிறேனே. அவன் அடைவ வேண்டிய பாபத்தை நீ அடைவாய்" என்று கூறியது.

அந்த வாஸ்பனும் முதலியன் வார்த்தையை அங்கீகரித்துச் சீக்கிரமே திரும்புவதாகச் சொன்னதால் அதுவும் அவனை விட்டு விட்டது. மரத்தடியில் ஒளித்து கொண்டிருந்த அவன் பனைவி அங்கு நடந்த விஷயங்களை அறிந்து அவனுக்கு முன்னதாகவே விடு சென்று அவன் வருகைக்காகக் காத்திருந்தான். அந்த அந்தண வாலிபன் நேராகத் தன் பனைவி விடம் சென்று அவனுக்கு ஆறுதல் கூறி விட்டு முதலிக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியைச் சொல்லி அதை தீர்த்துவிட்டு ஏரிக்கரைக்குக் கிளம்பினான்.

அவன் பனைவி அவன் செவ்வதைத் தடுக்கவில்லை. ஆனால் தனது வேண்டு கோளுக்கு இணங்கி, திருண்ட இந்த நேரத்தில் ஒரு விளக்கையும் எடுத்துச் செல்லும்படி வேண்டினான். அவனும் அதற்கு இணங்கி ஒரு விளக்கையும் எடுத்துக் கொண்டு ஏரிக்கரைக்குச் சென்றான். அவன் பனைவி ஒரு சிறு கடைசை எடுத்துக் கொண்டு அவனுக்குத் தெரியாமல் அவனைப் பின் தொடர்ந்து மூன்று ஒளித்திருந்த மரத்துக்குப் பின்னால் சென்று ஒளிந்து கொண்டான். அந்த வாலிபன் மறுபடியும் பரீயில் இறங்கித் தன்னைப் பிடித்து உண்ணும்படி முதலியை வேண்டி

யுக் கொண்டான். அந்த முதலியும் அவன் வாக்குறுதி தவறாமல் வந்ததை பெய்ணி வியந்து அவனுடைய கால்களைக் களைவி செய்துலாக விழுங்கத் தொடங்கியது. அந்த வாலிபன் கரைவீணைத்திருந்த தீபம் கடர்விட்டுப் பிரகசித்துக் கொண்டிருந்தது. முதலி அந்த வாலிபனை விழுங்க நினைக்கும் தருணம் அந்தப் பேண தன் ஸ்கலில் வைத்திருந்த கடைசைத் திபத்தின்மீது கவிழ்த்தான். கரைவீணத்த விளக்கு அணையவும் வாலிபனின் கரையைப் பிடித்திருந்த முதலி சட்டென்று அவன் கால் களை விட்டு விட்டது. இதைக் கண்டதும் அந்த வாலிபன் ஆச்சரியமடைந்தவனும், 'முதலியே! ஏன் என் காலை விட்டு விட்டாய்?' என்று கேட்டான்.

"ஆப்பா! உனக்கொரு தருமம் எனக்கொரு தருமம் இல்லை. நான் உன்னை ஆகாரமாகச் சாப்பிடும் போது நிரொன்று இந்த விளக்கு அணைத்தது. அதனால் ஏற்படும் பாவத்தை நான் அனுபவித்துத்தானே ஆக வேண்டும்? அதனாத்தான் உன்னைப் புரிக் கின்றாய் விட்டேன். நீ போக வாய்" என்றது.

வாலிபன் எவ்வளவோ வேண்டிக் கொண்டும் முதலி அவனை ஆகாரமாகக் கொள்ள மறுத்தது. வாலிபன் எவ்வளவு வேண்டியும் மறுபடியும் விட்டை அடைந்த

தான். ஏரீக்கரையிலிருந்து முன்னதாகவே வந்திருந்த மணவி அவர்கள் சத்தோஷத்தோடு வரவேற்றான். அவன் நடத்த விவரங்களை யெல்லாம் மணவியிடம் சொன்னான். அவன் மணவியும் அவன் உயிரை மீட்ட தந்திரத்தை அவனிடம் சொன்னான். இருவரும் சத்தோஷமாக இரண்டைக் கழித்தனர்.

தன்னுடைய மாப்பிள்ளை சோதிட சாஸ்திரப்படி இரவு இறந்திருப்பான் என்று முடிவு கட்டிய அத்தனை பிரேதத்தை எடுக்க வேண்டிய சாமக்கிரியை கூட யெல்லாம் செய்து வைத்திருந்தான்.

ஆனால் அவன் எதிர் பாராதவண்ணம் அவனுடைய மகனும் மருமகனும் சத்தோஷத்தோடு வந்து அவனை வளங்கடவே அவன் வியப்பு அடைந்தான். அவனுடைய மகன் விதிவை எப்படி வென்றான் என்பதைச் சொன்னான். உடனே அவன் தன் குறுகுதலை உணர்ந்து இத்தக் கவிதாவத்தில் சோதிடம் எவ்வளவு என்று முடிவு கட்டிச் சோதிட சம்பந்தமான கவடி முதலியவைகளை யெல்லாம் மருமகனுக்காகக் கட்டி வைத்திருந்த பானையில் வைத்துக் கட்டிக் கொண்டு போய்க் கொளுத்தினான்.

என்று சந்தகர் சொல்லி, "ஆளையாக நீங்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் சோதிடம் கேட்டுக் காவத்தை வினாக்கு வகைவிட முயற்சியின் மூலம் உங்கள் மனத்துக்கு ஆறுதல் தேடிச் கொள்ளும் வழியாகக் கவிதிக் வேண்டியதுதான். நீங்கள் எங்கள் உதவி வேண்டியதும் அளகுச் செய்யாதற்குச் சித்தமாயிருக்கிறேன்" என்று.

பிடுகிவிட்டி சிரித்துக் கொண்டே, "நீங்கள் இவ்வளவு வெட்டிக்காரராக இருப்பீர்கள் என்று நினைக்கிவென்னை. நான் முதலில் மாவவல்லி எங்கே இருக்கிறாள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதோடு அவன் குதிரைமீற வன் என்பதை உலகத்துக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்" என்று.

"ஓகோ! உங்கள் காதலியின் பெயர் மாவவல்லிவோ? மிகவும் அழகான பெயர். நீங்கள் கொஞ்சங்கூடக் கவலைப் படுவோம். நீங்கள் கூப்பிட்ட இடத்துக்கு எங்கேறி வாருங்கள். போதும். உங்கள் மாவவல்லியைத் தேடித் தருகிறேன்" என்று சந்தகர்.

"நான் உங்களோடு வேண்டியானதும் வருகிறேன். ஆனால் நான்தான் உங்களைத் தேடி இவ்வரசன் பிடுகிவிட்டி என்று

ஒருவருக்கும் தெரியக் கூடாது. உங்கள் துன்பப் பூதுகளைச் சத்திக்க நேர்ந்தால் கூட அவனிடம் நீங்கள் சொல்லிவிடக் கூடாது" என்று.

"நான் சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் பிறர் சொல்லாமலேயே எவ்வாவற்றையும் தெரிந்து கொள்ளும் சாமர்த்தியம் பூதுகளுக்கு உண்டு என்பதை மாதிரி நீங்கள் மறந்து போய்விட வேண்டாம்" என்று சந்தகர்.

புதுகாரியிலிருந்து காஞ்சிவை நோக்கி உங்களைத் தேடி இவ்வரசன் பிடுகிவிட்டி

பிடியும்கொடுக்கவாருத் துச் சோதிடச் சந்தகரும் இரண்டு ருதினாகளின் மீது ஏறி அமர்ந்து பிரயாணம் செய்தனர். வழியில் இருவரும் ஏதோ பேசிக் கொண்டே சென்றனர். போகவாருத்

வீம் பிடுகிவிட்டி. சந்தகரிடம், "உங்களுடைய அழைப்பின்பேரில் நான் காஞ்சிக்குப் புறப்பட்டேனே தவிர அங்கு போவதில் எவ்வளவோ சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. காஞ்சியில் எய்யோனா அம் எனக்குத் தெரியும். உங்களைத் தேடி அரகதமாராதுவ என் அரண்மனையில் இருந்தாலியாக இருக்க வேண்டும். அம்மையை இப்படம் போல் பல இடங்களையும் சென்று பார்ப்பதில் சிறிது கஷ்டம் ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன்" என்று.

"நீங்கள் அரண்மனை விருத்தினாக இருப்பதாலும் சில சாதகங்கள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்தில் பூதுகளைப் பற்றிய உண்மைகள் தெரிவானாலும் ஆகலாம். நாம் இருவரும் ஒரு கூறில் பட்ட இடத்தில் சந்திப்பதாக எவ்வுத்துக் கொண்டால் நான் வெளியே ஈனில் கற்றுவேன். நீங்கள் அரண்மனையில் இருந்த உளவு தெரிந்துகொள்ளலாம். இப்படிச் செய்வதினும் காஞ்சியில் பூதுகள் இருக்குமாம். அவன் இருக்கும் நிலம், உங்கள் காதலி மாவவல்லி இருக்கும் இடம் பற்றிய விவரங்களை உலகம் தெரிவலாம்" என்று.

"நீங்கள் சொல்வதும் சரிதான். முகவியாக மாவவல்லியைப் பற்றிய விவரங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் காஞ்சிக்குச் செல்வ வேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியவருவது. என்னென்ற சம்பாதி வனத்துப் புத்த விவாரத்தில் கொல்லப்பட்டு நவிகாசன் எவ்வளவு காஞ்சிவைச் சேர்த்தவன். மாவவல்லியும் காஞ்சிவைச் சேர்த்தவன்.

கால்கேட் (குளோளோபீல்) எறுகளைப் பலப்படுத்துகிறது!

முந்தையதை அந் அந்
மதுரமான கவையை விடும்பின்னரே!

விவந்திய சோதனை நிரூபிக்கிறது!

கால்கேட் குளோளோபீல் ஒத்தெய்தை
முறைதவறாமல் தேவந்தால் குளோளோ
பீலின் நற்பலன்கள் உங்களுக்கு விட்டு
வின்றன ஒவ்வொரு முறை கால்கேட்
குளோளோபீல் உபயோகிக்கும் போதும்,
• எறுகளைப் பலப்படுத்துகிறது!
• வாய்நாற்றத்தை அதி தீவிரமாக
ஒழிக்கிறது!
• சொத்தையாக்கும் இடமிக்க
வாயினின்று ஒழிக்கிறது!

இதோ!

பெரிய எதிராளி
கால்கேட் வெல்லக்கூடியது!

• நீதிம் கால்கேட் குளோளோ
பீலின் உதவியுடன்.

வேறுமற்ற பல்
பலன்களும்
இருக்கின்றன
குளோளோபீல்
இருக்கிற!

பெண்களின் புத்துணர்ச்சி

உங்களுக்கு இன்றும்...என்றும்

மிகக் நேர்ந்தி வாய்ந்த காஷ்மீர் பொக்கே
உங்கள் உடலுக்கு இளவேனிற்சாறு
யின் புத்துணர்ச்சியளிக்கிறது...
அனாதை குளிர்த்தியாகவும்
வாசனை திகழவும்
வைக்கிறது.

**காஷ்மீர்
பொக்கே**
உலகம் பெளபர்

ஆனந்தம்
விடும்பும்
எழும்பும்

காஸல்ஸ்

வினா எண் 10: கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு உரிய விடையளிப்பாரா:

Search Results for "Cognitive Psychology" (Page 1) of 1

4/11: 400 40 600

150

Quesito : 27531 e 27572 verde chiaro: 100 e 900

சென்னை, 15.05.2019

இரு. அந்தக் கட்டுப்பாட்டை சீர்திருத்தி, (மதராசு)கொண்டுவந்தேன்.

മ.ഗവ.42, 95 കെ.എം.); വോൾവ് 2570 (8 കെ.എം.)

டுக் கருவிபோல் உபயோகித்துக்கொள்ள வாமே தவிர அவளை என்னுடைய மனைவி என்ற நிலையில் உயர்த்திவிட முடியாது. அவளை என்னுடைய மனைவி என்ற நிலையில் உயர்த்திவிட நான் நினைத்தாலும் என்னுடைய அரச பரம்பரைச் சட்ட திட்டங்கள் அதற்கு இடம் அளிக்கவில்லை. இதை உணர்த்து கொண்ட அவள் மனைவியாகும் அருகதைவற்ற நிலையில் என்னை ஒரு தொடர்பு வைத்துக் கொள்வதை அறுத்துக் கொள்ள நினைத்தான். ஆனால் என் மனம் அவளை எளிதாக விட்டுவிடுவதாகத் துணியவில்லை. என்னுடைய தகப்பனார் இருக்கும் வரையில் என்னுடைய மனைவியின் அந்தஸ்தில் அவளை வைப்பது கடினம்தான். ஆனால் அவர் இறந்தபிறகு என் செய்கையாருக்குப் பிடிக்கா விட்டாலும், நான் துணிந்து அவளை மனைவியாக்கிக் கொண்டு விடலாம் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். இதை உத்தேசித்து அவளுக்கு ஆறுதலாக வாந்தனைகள் சொல்லி அவள் மனத்தைக் கிருப்பலா மென்று நினைத்தேன். அவள் புத்த சேதிவத்திலிருந்து நிரைவென்று காணாமல் போனதிலிருந்து அவளுக்குத் அங்கு நடந்த படுகொலைக்கும் சம்பந்தமிருப்பதுபோலக் காட்டினாலும் அவள் முத்தியமாக என்னுடைய அன்புப் பிணைப்பிலிருந்து விடுபட்டு எங்கேனும் தனி மனையாக வாழ எண்ணியே போய் விட்டாள் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். முத்தியமாக, இதில் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. பல்வகை சக்கர வர்த்தி நுதிவிடமில்லாததும் உறவும் எங்களுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவருடைய ஒன்றுவிட்ட சகோதரருடன் சிம்மவரம் தன்னுடைய ஒரே சகோதரி யாகிய அரத்தையின் என்பவளை எங்கு மனைவியாக்கி விட வேண்டுமென நினைக்கிறேன். பல்வகை மன்னரும் அவ்விதத்தில் ஆர்வம் காட்டி என் கருவியாரின் சம்பந்தத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். இந்நிலையில் நான் வேண்டுமா போனவிடம் அழியும் அரத்தையின் ஊழியம் செய்யும் ஒரு கணிகையின் கால்கள் கொண்டிருக்கிறேன் என்று தெரிந்தால் என் தம்பி பரூசி மிகவும் விபரீதமாகக் கோபப்படுவார். அதோடு பல்வகை சக்கரவர்த்தியின் கோபத்தையும் நான்கள் சம்பந்தித்துக் கொள்ள வேண்டும். இதைவெல்லாம் அறிந்த மனவர்கள் என்னுடைய நலனைக் குறித்து மன வித வைத்த அன்பைத் துருக்கிச் சித்தமாகி விட்டாள். அதோடு சகோதரன் அரத்தையின் கணிகையாழித்து அவளைத் தன்னுடைய கால்களில் சிக்க வைக்கத் திட்டமிட்டிருந்தான் சிம்மவரம். இத்தகைய போர்ப்பதி

அவரைப் பாருங்கள்!

- அவருக்குச் சளி மூண்டிருக்கிறது அல்லது தொண்டையில் கபம்.
- அவர் படுக்கையில் உட்காருகிறார் அல்லது துள்ளிப் போகிறார்.
- அவருக்கு மூச்சை யடைப்பதுபோல இருக்கிறது; மூச்சை அடக்காமல் படுகிறார்.
- அவர் உள் மூச்சு குறுகியும் மிகவும் வாயும் இருக்கிறது.
- அவர் வெளி மூச்சு கடினமாகவும் நீண்டும் இருக்கிறது.
- இரும்புபோது அவருக்கு வேர்க்கிறது.
- அவர் உதடுகள் வெளுத்திருக்கின்றன.
- அவர் மூகம் ஒரு கைதையைக் உதறியது.

அதுதான் ஆஸ்த்மா

கவியும் பச்சாத்தாபமும் தோய்ந்த கண்ணீருக்கும் அப்பாற்பட்ட உருவமாக அவர் காட்சியளிக்கிறார்

நவரத்ன கல்பம்

உபயோகியுங்கள்

ஆனந்தமும் உற்சாகமும் உள்ளவராக அவரை அப்படியே மாற்றிவிடும்

000

வயரம், கெம்பு, கீலம், மரகதம், புஷ்ப ராகம், பலமம், முத்து, கோமேதகம் வையுரியம் ஆகிய ஒன்பது உயர்ந்த கற்களின் கலவையே நவரத்ன கல்பம்

பண்டிட்
துர்க்காதத்த சர்மா
கோர்த்
கவர்த்த மரகதம்

அவர்களால்

கண்டுபிடிக்கப்பட்ட

000

இதர விவரங்களுக்கு எழுதவும்
NAV RATNA KALPA PHARMACY
JULLUNDUR CITY (India)

விருந்து தப்பித்துக் கொள்ளும் நோக்கத் திருமும் அவன் துறவறத்தை ஏற்றுக் கொள்ள நேர்ந்தது. அதற்கு புத்த சமயம்தான் இடம் அளித்தது" என்று சொல்லி விருதினுள் புகுதினபதி.

"நீங்கள் னாளை மதத்தைச் சேர்ந்த வர்கள். இந்த உன்னதமான மதத்தை உலகில் நிறுவக் காரணமாக விருத்த மகாவிரரின் முகவியுடைய நோக்கம், இவ்வுலகில் சாதி மதங்களை அகற்றி ஜீவன்களை யெல்லாம் சமம் என்று கருத வேண்டும் என்பதுதான். அந்த மகா புருஷரின் சித்தாந்தங்களைக் கைக் கொண்டவர்கள் என்று சொல்லும் உம் தந்தையைப் போன்றவர்களிடம் இவ்விஷயத்தில் சாதி, சமம் அத்தியுத்களைப் பாசப்பதுதான் மிகவும் விநோதமா விருக்கிறது" என்றார் சந்தகர்.

"அதை எண்ணித்தான் நானும் வருதினிறேன். பொதுவாக நினைக்கப் போனால் சமயம் என்ற பிரிவுகளே இல்லாமல் எல்லாச் சமயப் பெரியோர்களின் தவ்வடபதேசங்களையும் பின்பற்றி உலகில் மனிதனாக வாழ வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் வாழ்ந்தால் இவ்வுலகமே கவர்க்க மாறி விடும் என்று நான் நினைக்கிறேன்" என்றான் பிருதினபதி.

"இதை யெல்லாம் கண்டு தெளிந்து தான் புதுசன் ஒரு நூல்திகாதி விட்டானே என்னவோ?" என்றார் சந்தகர்.

"போகட்டும். நாம் இப்படியே மெதுவாகச் சென்றால் இன்னதற்குள் காஞ்சியை அடைவது சிரமமாக இருக்கும். குதிரையைச் சிறிது தூரிதமாகவே விட வேண்டியதுதான்" என்று பிருதினபதி.

"ஆம்! இரவு நேரம் குவதற்குமுன் காஞ்சியை அடைந்து விடுவதுதான் தவ்வது" என்று உதிக் குதிரையைத் தட்டினிட்டார் சந்தகர்.

குதிரைகள் அடிகைக்காத தரன் வந்து

கொண்டிருந்தன. ஆனால் மாரிசுப் போலது கழித்து எங்கும் இருள் திளைத்துவிட்டது. அவர்கள் இருவரும் இரவுக்குள் காஞ்சியை அடைந்து விடலாம் என்று நினைத்தது துறவையேயுது என்று கண்டு கொண்டனர். அப்போது அவர்கள் வந்து கொண்டிருந்த இடம் மாரிசு நிரதேசம். எங்கும் இருள் ஒளித்திருந்தது. ஆங்காங்கு சிறு சிறு குன்றுகளைக் கடந்து அவர்கள் செல்ல வேண்டியதாயிற்று. இந்தச் சமயம் பிருதினபதியை விடச் சந்தகர் மிகவும்

களைப்படைந்திருந்தார். அவர் அதிகம் குதிரையேறிப் பழகாதவர். அவர் மெதுவாகப் பிருதினபதியைப் பார்த்து. "இன்னும் பத்து கல் தூரமாவது இருக்கும் காஞ்சி. இந்த இரவில் நாம் இங்கு எங்கேயாவது தங்கிச் சிரம் பரிசாரம் செய்து கொண்டு விடியற் காடியில் புறப்படுவது தான் தவ்வதா யிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நான் மிகக் களைப்படைந்திருக்கிறேன். என் குதிரையும் மிகக் களைப்படைந்திருக்கிறது. உங்களைப் போலல்ல நான். உங்கள் குதிரையைப் போலல்ல என் குதிரை. இன்னும் சிறிது தூரம் நிரயாணம் செய்தால் அது நம்முடைய வார்த்தைகளைக் கேட்காமல் படுத்துக் கொண்டாலும் படுத்துக் கொண்டு விடும். அகிமமாக ஜீவநிலிசை செய்ய எனக்கு விருப்பமில்லை என்பதை னாளை சமயத்தைச் சேர்ந்த உங்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்" என்றார்.

பிருதினபதி கனகக் கொன்று சிறித்தான். "சந்தகராகப் போவதில் நீங்கள் ரொம்ப சாமர்த்தியமானீ. நானும் ஜீவநிலிசை செய்வதில் விருப்பமில்லாதவன் தான். அதோ சிறிது தூரத்தில் னிளக்கு வெளிக் சம் தெரிவது போகத்தெரிந்தது. அங்கு போனால் நாம் தங்குவதற்குக் கொஞ்சம் சௌகரியம் இருக்கலாம்" என்று சொல்லிச் சிறிது தூரத்தில் னிளக்கின் ஒளி தெரிந்த இடத்தை நோக்கிக் குதிரையைச் செலுத்தினான்.

அவர்கள் அவ்விடத்தை அடைந்த போது சிறு சிறு குன்றுகளில் குடையப் பட்ட குகைக் குன்னிருந்துதான் அந்த வெளிச்சம் வருகிறது என்பதை உணர்ந்து கொண்டனர். இப்படிப்பட்ட இடங்களில் துறவிகள் தான் வசிக்கக்கூடும் என்பதை ஏன் அவர்கள் உணர்ந்தனர். எப்படியோ அந்த இரவுப்பொழுதை அங்கே கழிப்பதற்கு அது மிகவும்

சௌகரியமான இடமாகத்தான் அவர் கனகக்குப் பட்டது. அவர்கள் குதிரைகளி் விருந்து சிறு இறங்கி அவ்விருந்த மாதில் அணைக்களைக் கட்டிவிட்டுச் சமீபத்தி் விருந்த மடிக் குகையை நெருங்கினர். அக் குகையின் உள்ளிருந்து வந்த னிளக்கின் ஒளி அவர்கள் அந்த மடிக் குகைக்குள் போக அணுகலமாக இருந்தது. அவர்கள் குகைக்குள் நுழைந்ததும் நேர் எதிராகக் குடை நிறைந்த அமரத்திருக்கும் மகாவிரரின் உருவமும் அவ்வுருவத்துக்கு இருபுறங்களிலும் னாளைமதக்காரியார்

உன் இருவர் தீஷ்டையின் அமர்த்திருப்பது போன்ற உருவமும் செலுக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்வுருவங்களுக்கெதிராக அக் குகையின் மேல் தளத்தில் வட்டமான வலயம் போன்ற சக்கரம் ஒன்று செலுக்கப்பட்டிருந்தது. பக்கத்துச் சுவர்களிலே சாந்துகள் பூசப்பட்டு சமண சமய கதைகளைச் சித்திரிக்கும் வர்ண ஓவியங்கள் கண்ணவரும் வண்ணம் வரைவப்பட்டிருந்தன. அவ்விருந்த சிலா உருவங்களுக்கும் சமீபமாகக் கருங்கல் கந்தம்பத்தில் அமைக்கப்பட்ட தீபங்கள் எரித்துக்கொண்டிருந்தன. இதைத் தவிர அங்கு மனிதர்கள் இருப்பதற்குரிய அடையாளமே இல்லை. பீருதினீபதி அவ்விருந்த சிலா உருவங்களுக்குத் தன் வணக்கத்தைச் செலுத்திவிட்டு, "நல்ல பாலுதார்ப்பான இடத்துக்குத்தான் வந்து சேர்த்திருக்கிறோம்" என்று சத்தகரைப் பார்த்து. "ஆமாம்! இந்த உடலுமாத்திரமல்லவ, இந்த உன்னத்தையும் பாதுகாக்கும் இடத்துக்குத்தான் வந்து சேர்த்திருக்கிறோம்" என்று சத்தகர்.

"இந்த பரமேஸ்வரனின் உருவம் நம் மனத்தை உருக்கவில்லையா?" என்று கேட்டான் பீருதினீபதி.

"ஆம் மனத்தை உருக்கத்தான் செய்கிறது. நாம் இந்த இடத்தில் இருக்கும் போது இந்த நிலை. வேறொரு இடத்தில் சென்றதாய் உன்ன ஆரணங்களைக் கண்டு விட்டாலும் மனம் இப்படித்தான் உருகுவிடுது. இதுதான் மனிதனுடைய மன நிலை" என்று சத்தகர்.

பீருதினீபதி சிரித்துக் கொண்டே, "நீங்கள் சொல்வது முத்திரும் உண்மையே" என்று.

"சரி—இந்தக் கதைக்கும் எவ்வித ஊதிச் சஞ்சாரமும் இரப்பதாகத் தெரியவில்லை. இப்போதும் இத் தீபங்கள் பிரகாசிப்பதி லிருந்து இங்கு யாரோ வந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நம்முடத் தெரிகிறது. இங்கு யார் இருக்கப் போகிறார்கள்? யாரெனும் கனவு என்னியாசிகம் தான் இப்படிப் பட்ட இடங்களில் வசிப்பார்கள். எவ்வாறுதற்கும் நாம் இவ்வேயே படுத்துறங்கி விட்டு விடியற்காலையில் எழுந்து செல்வது சலமென்று நினைக்கிறோம்" என்று.

"அதுதான் நம்மது" என்று சொல்லிய வண்ணம் தன் உடலில் போர்த்தப் பட்டிருந்த பட்டு உத்தரீயத்தை எடுத்த தன்னை விக்கித்தான் பீருதினீபதி. சத்தகர் தம் வெள்ளை வஸ்திரத்தை ஒரு புறம் விசித்துப் படுத்துக் கொண்டார். அந்தச் சமயம் இவர்களிருவருக்கும் இரவு பொதுவாததைப் பற்றிய கவியே இல்லை. சத்தகருக்குப் பிரயாணத்தினால் ஏற்பட்ட அலுப்பினால் படுத்த உட

னேயே தூக்கம் வந்து விட்டது. பீருதினீபதிக்கோ தூக்கம் வரவில்லை. அவன் மனம் பவனீதமாகக் கழன்றது. அவனுடைய அவன் சத்தகரைச் சந்தித்ததி லிருந்து சத்தகரைக் குண விசேஷங்களை வெண்ணி எண்ணி விடப்படைத்தான். எவ்வாறு வகையிலும் சத்தகர் பூதுக ளுக்கு ஏற்ற தோழர் என்றுதான் கருதினான். சத்தகரைப் போலவும் பூதுகளைப் போலவும் இரண்டு புத்திசாலியான ஸ்ணபர்கள் சேர்த்தால் இந்த உலகத் தையே ஆக்கவும் அழிக்கவும் முடியும் என்று எண்ணினான். அவன் தூங்காமல் புரண்டு புரண்டு படுக்கும் போது, வெளியே சிறிது தூரத்திலிருந்து ஏதோ சத்தம் வருவதைக்கேட்டு எழுந்து உட்கார்ந்து கவனித்தான். யாரோ தாக்கைத்து போர்கள் கமழை என்று பெசிக் கூச்சல் போடுவதுபோல் அவருக்குத் தெரிந்தது. அந்தக் கூச்சலிடையே பெண்ணொருத்தி அழுவது போன்றும், அவழுவது போன்றும் சத்தம் கேட்டது. அதற்குமேலும் அவன் தாமதிக் கலியும்ப லில்லை. 'என்ன கவலரமோ? யாருக்கு என்ன ஆபத்தோ?' என்றெண்ணியவரு டப் பரபரப்போடு சமீபத்தில் படுத்துக் கொண்டிருந்த சத்தகரைத் தட்டி எழுப்பினான். "சத்தகர்! திகைப்புற்று எழுந்து, "என்ன?" என்று கேட்டார்.

பீருதினீபதி சிறிது தூரத்தில் ஏதோ கவலரம் நடப்பதை அவருக்குச் சொல்லி அரைகுறை தூக்கத்திலிருந்த அவரையும் அழைத்துக்கொண்டு அக் குகையிலிருந்து வெளியே வந்தான். அவன் வெளியே வந்தபோது சற்றுத் தூரத்தில் கையில் தீப்பந்தங்களுடன் ஐந்தாறு போர்கள் உட்டமாக நின்றுகொண்டு ஏதோ கவலரம் செய்வதை அறித்தான் அவர்க ளிடையே ஒரு பெண் இப்போதும் அவ ளுக்குத் தெரிவாகத் தெரிந்தது. தூக்கக் கைக்கத்திலிருந்த சத்தகரும் கண் களைத் துடைத்துக் கொண்டு அங்கு என்ன நடக்கிறது என்பதை அறிந்து சிறிது விருகியுபுடையவரானார்.

சத்தகரும் பீருதினீபதியும் கவலரம் நடத்த இடத்தானதோக்கிச் செல்வ நிலைக் கையில் அக்கூட்டத்திலிருந்த ஒருவன். 'ஐயோ! ஐயோ!' என்று அவரிக் கொண்டே நின்ற பெண்ணின் அகலனைப் பிடித்து இழுத்து அவளைப் பவலத்த மாகத் தூக்கிக்கொண்டு போவதையும், அவளிடமிருந்து அவளை மீட்ட வநிலைத் தருவரை மன்னுங்கள் இரவுச் சாத்தித் தன்னைவிட்டுப் போவதையும் பார்த்தனர் பீருதினீபதி அவரையாடப் போய் மரத்திலிருந்த குதிரையை அணித்தது அதன்மேல் ஏறி உட்கார்ந்து துரிதமாக செலுத்தத் தொடங்கினான். (தொடருக)

தனது கவுண்டென்ஸெய்ஸிங் அலன் தீனத்திருத்தான்
ஆனும், ரின்சோ விஷம் சமைவ செய்த மீனின் கவுண்டென்
பாத்ததும் பிரித்தான்!

உயிர்வாழ! ரின்சோ அநீதென்செய்க வெறுக்கிறது

அற்புத ரோப் பவுடரைப் சேயோடும்
சமைவ செய்துகொள். உத்தமபுருஷ வெறுமை
ஆகட்டை உயிர்வாழ் பதிலும் வெறுமைபாடு
அழிவிடுமி! உயிர்வாழ் துறையும் அழிவிடு ரோப்
பவுடரும்! அற்புதத் துறையே, அற்புதத்
தேய்வோடு வெறுமைபாடு. சேயோடும் ரோப்
பவுடரும் சேயோடு உயிர்வாழ் துறையும்
அழிவிடுமி! உயிர்வாழ் துறையும், உயிர்வாழ்
பதிலும் அற்புதம் அழிவிடு. வெறுமைபாடு
சேயோடு ரோப் வெறுமைபாடு வெறுமைபாடு.
உயிர்வாழ் சமைவ செய்துகொள் உயிர்வாழ்
பவுடரும்!

... சமைவ செய்துகொள் உயிர்வாழ்

இந்த அற்புத ரோப் பவுடர்

2-7-474

கேருணா வேண்டாம்

சீர். குடாமணி

தேவமா சொன்னதைக் கேட்டு, சாவித்திரி அம்மரன் அதிர்ச்சியுற்றுத் திகைத்து நின்றாள்.

“என்னம்மா இது? திரும்பத்தான் சொல்வதா?” என்று, பேச முடிந்தவுடன், “நிஜம்தான்!” ஹேமாவின் முகத்தில் தயக்கம் குறைவாக இருந்தது.

“பேசு, நீ முதலில் சொன்னது?”

“அதுதான் தவறு என்று நீர்மணித்து விட்டேன்” என்று ஹேமா,

சாவித்திரி அம்மாளுக்கு இதைப் பதில் தரும்பொழுது, ஒரு சரியான விளக்கம் தோண்டியெழுந்தது. தாழ்வு இன்ற இழுத்துப் போட்டாள்.

“ஹேமா! உட்காந்தது கொண்டு என்னுள் உயர்வு உண்டாகச் சொல்லு” என்று,

ஹேமாவின் அழகிய முகத்தில் சந்தோஷம் தோன்றியது.

“இன்று வரீர் ஹேமா வரப் போகிறார் உங்களைப் பார்க்க” என்று சொல்லாள்.

“பெரிய இடமா?” என்ற தூணியின் கேள்வியில் ‘பாவம், பெரிய இடம் கைதறி விட்டுப் போகிறதே இவளுக்கு’ என்ற பரிதாபம் தங்கி கொண்டிருந்தது.

“இடமாவது இடம்! ஆனால் இதைத் தருவது எங்கும் எப்போதும் ஒன்றுதான்” என்று திரும்பினாள் கமலா. அவள் கல் தூணியில் மனோகந்தரம் படிப்பவள்.

“ஏதோ இதுவாவது குறித்ததாம் சரி” என்று மெனியைப் போல் நீட்டி முழக்கினாள் மங்கலம். மூன்று குழந்தைகளுக்குத் தாயான பேருமையில், தன் இனம் மனப்பான்மை மையப் பறி கொடுத்த திபாதி அவள்.

“உன் பாட்டுக்களையே ஒரேயர் வந்து உன் கைக் கொடுத்த கொண்டு போகாததுதான்

ஆச்சரியம், ஹேமா! இருக்கட்டும், இன்று வரீர் வரப் போகிறார்களா? அதைச் சொல் முதலில்” என்று தூணி,

ஹேமா நினைவுகளையே சொந்த முகத்துடன் நின்று கொண்டிருந்தாள். “பார்க்க தெரியாது” என்று.

“பெயர் தெரியுமா?” பெண் பார்க்க வரும் விஷயத்தைப் பதல் வாழ்க்கை முதல் கையாடல் பங்குதான். காலம், அவளுக்குக் கல்யாணம் தீர்வாகப் பிழைத்தது.

“நீயென்ன” என்று தேவமா,

“இவர் பெயரேதான்!” — கோவிலா விழுந்தாள்.

ஹேமா பெருமூச்செடுத்தாள். அவள் பணக்காரி, கைத்தொழில் பாடமாக எடுத்தது கொண்டு பி. ஏ. பிதலியன், பார்க்கவும் நன்றாக இருப்பாள். வாய் திறந்து படிக்கும் வாய்மையில் சென்றதாம். ஆனால்.....

குழந்தைப் பிராயத்தில் கைகளுடன் மூடிப் பிடித்து விஷயமும் போது ஒருதரம் பிழை விழுந்து ஆய்விக்கிறீர்கள் நான்கு வாரங்கள் இருந்தான். பிறகு எந்தெந்த காலத்திலும் தாங்கித் தாங்கி நடக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. இதனால் எத்தனையோ

பெயர்கள் வந்து பார்த்தும் அவளுக்குக் கல்யாணம் தீர்வாகவில்லை. எல்லோரும் “பாவம், ஹேமா கைம் இழந்தவள்!” என்று உரக்கப் பரிதாபப்பட்டார்கள். பெற்றோர்கள் அவளிடம் “உன் வாழ்வு என்னதற்கு அம்மா கோபிக்கப் போகிறது” என்று குறைப்பெயர்கள். அனாதையில் அவள் கேட்பதோ தன் மன வலியைப் பெண்களின்

மனவாழ்வுச் சர்க்காரையும் கைகளையும் தான். ஆகையால் உலகத்தில் திரிந்த தந்தை, ஒரு பெண்ணுக்கு இரண்டு கால்கள் போதா, தாக்கு கால்கள் வேண்டும் என்று

தம்பிக்கையில் தோமா வளர்ந்து பெய்வளானதில் ஆச்சரியம் எதுவும் இல்லை.

"என் அறிவுடம்ப்தான் தேசியம், எங்கே இது நிச்சயமாகப் போகிறது? என் காரைப் பார்த்து மூடியாத குறையன் எவ்வளவு தான் கடைசியில் வருவான்?" என்று பிறமா வேறுத்துக் கொண்டான்.

எல்லோரும் போனபின் தோமா தனிவாய் நின்றுன். அவன் முகத்தில் வருத்தம் செல்லி இருந்தது. தம்பிதாழிகள் எங்கொரும அநொட்டசானிகள். ஆனால் அகன். இத்த நீயகன் டன் மட்டும் எப்படி இருக்கப் போகிறான்? காப்பி பவகாரம் காப்பிநுழியாது விட்டைக் கண்ணொட்டன் விட்டுப் "பெய்வ டுடன்" என்று திருப்பிவருவான். பெண்ணின் அருகக்க கண்ணொட்டி இனிப்பான். பின் அவள் தட்டை வாக் கண்ணொட்டிவந்த அருகருப்பொரு திருப்பித் கொள்வான். கவனம் பார்த்துக் கொண்டு, அவளுடைய இனிவ காவதந்தவும் அநித் துடிக்கும் ஏகத்தையம் அநு பவித்து விட்டு, 'கடிதம் எழுதினேன்' என்று பொய்விடுவான் — பிறகு வரமாட்டான்.

தோமாவின் உள்ளத்தில் திகரென்று அசுதிவும் மலக்கொள் குந்தின.

"தோமா!"

தன் கண்ணீர் சீர்மலையால் காவித்திரி அம்மாநாடைய தூங்கி கெட்டு அவன் புகவத்தகாராய் புக்ககை செவ்வுகொண்டே.

"வாருங்கள், உட்காருங்கள்!" என்று.

காவித்திரி அம்மாள் உட்கார்த்தபடியே, "இன்று மாலை வாரோ வரப் போவதாய்க் கேள்விப்பட்டேன்" என்று திறத்தினன்.

"ஆமாம்..." தோமா தன் கண்ணீரை மறைக்க, சட்டென்று ஓடிவந்த திருப்பி மோதலின் விடிகைப் சே செவ்வது போல் தடிக்கவானான்.

"ஒரு... ஒரு விஷயம் சொல்ல வேண்டும்." "சொல்லுங்கள்!"

அந்த அம்மாள் சொன்ன விஷயம் இது தான். தலைநகரின் ஒரு பிரசித்தமான சே தே மந்திரமந்திரின் ஆதரவில் முன்னணி விதவாக்கலின் ஒரு கொஷ்டி இரண்டு

காரகங்களுக்குப் பின் வேளிதாடுகளுக்குப் போய்ச் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து வரப்போகிறது. தென்னிந்தியபிரபலபாடகர்ராமசர்மா வும் அத்தக் கொஷ்டியில் இருந்தான். அவரை அறிந்திருத்த காவித்திரி அம்மாள் அவரிடம் தோமாவைப் பற்றிய எல்லா விவரங்களைவும் சொல்லி அவன் கந்தேதமேதைவைய விவரித்து அவளுக்கு ஒரு சந்தாப்பம் அளிக்குமபடி வேண்டிக் கொண்டிருந்தான். அவன் ரசிகத் தன்மையின் துரத்திக் கதிப்புக் கொஷ்டிருத்த சர்மா தோமாவைத் தம் மாணவி என்று சொல்லி அழைத்துப் போவதற்குச் சம்மதித் திருந்தார்.

"போகிறாயா, தோமா! இதில் தவ்வ பெயர் காவித்திரிடாய் பிறகு கனக்கு தம் கணினம் அத்தத்து உவரும். அவசியமாகவு சந்தேகதையே உள்ளுடைய வாழ்க்கைவாக அமைத்துக் கொள்ளவும் இது தகுத்த அஸ்தி வார மாகையம்...."

அவள் சொல்வது தோமாவிற்குப் புரிந்தது. வரத்தவந்தான். கல்யாணம் இல்லை யானால் அவளுக்கு வேறொரு வாழ்க்கை வேண்டாமா? போயிடு வந்த கண்ணீரை அடக்கிக்கொண்டு அவன் திடமாகப் பேசினான்.

"...ஆகட்டும். அம்மா! இவ்வளவு தூரம் தீங்கம் என் விஷயத்தில்...."

கடித அம்மாள்மான் பிறகு தோமா வேறும் வேண்டியப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றுன், இரண்டு புருக்கன் மரத்தின் கீழேமேல் பறந்து

வந்து அமர்ந்தன. ஜோடியப் புது, உலகத்தில் எது ஜோடியில்தான் இருக்கிறது? மனிதர்களிலும் ஜீவராசித்தனிலும் மட்டுமின்றி இயற்கையிலும் எல்லாம் இன்னப் பெயர்கள் தாம். இரவு - பகல், உடல் - மதி, காணம் - வைபவம்... ஏன், வாழ்க்கையும் மரணமும் கூட ஒரு ஆகிரி ஜோடிய்தான். தான் மட்டுமே முடிவுற்ற கவிமையில் ஆழ்ந்து விட்டது போன்ற உணர்ச்சியின் அளவற்ற உயிர்தன்மை வெடித்து விம்மியது.

ஜே.மாமியன் முகத்தில் சந்தோசம் நிலைநிற்குத்தது. சாவித்திரி அம்மாளின் முகத்து ஸவத்த நாறிகளிலில் அமர்ந்ததுபோலானதான். அந்த அம்மான் முகத்தில் படிப்படி இருந்ததும் ஜே.மாமியன் மலிந்த சிவையப்பார்த்து எது வானுதும் விஷயம் நல்லதுக்குத்தான் இருக்கும் என்று எதிரியமா வீருத்தான்.

"முன்பு ஒன்று சொன்னாய். அந்த சந்தேக விஷயமாக இப்போது வேறு ஒன்று சொல்கிறேன், ஜே.மாமியன்?"

"ஆமாம்!"

"ஏன்?"

"அதுவா? நீ உண்டானவந்தா?"
"அதுதான் தெரியுமே, சிறிது? உன் மாற்றத்துக்கு காரணம்? அவர் கைடெயில் என்ன சொன்னார்?"

நீலகண்டன் வந்தான். பேயர்மாய், கண்ணுக்குக் குளிர்த்தெயில், கருண் முகத்தினாலும் வந்தான். ஜே.மாமியன் உள்ளம் உள்மையே வெறுப்பிவது. இப்படிப்பட்ட ஒருவனோடு தன் வாழ்வு இணைத்து செல்ல முடியுமானால்...

நீலகண்டன் போதும் போறது கடிதம் எழுதுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டான். மறுதான் சாவித்திரியின் தந்தை அச்சத்துடன் அவன் விட்டுக்கூடப் போனார். ஆதாரத்துடன் திரும்பி வந்தார்.

ஜே.மாமியன் அடுத்த தான் சாவித்திரி அம்மாளின் கண்ணில் தான் சந்தேக கோஷ்டியுடன் செல்ல விளம்பெய்ந்து கூறி விட்டான்.

அந்த அம்மாளுக்கு அதிர்ச்சி தாங்கிக்கொண்டான்.
"ஏன் அம்மா! அப்படிச் சொல்கிறாய்?"

ஜே.மாமியன் பதில் சொல்லவில்லை. உள்மே திந்தாமல் ஒள்ளிய ஆவத்தத்தினால் சமாளித்துக் கொண்டு கொண்டேயும் நின்று.

"சொல்லு ஜே.மாமியன்..."

ஜே.மாமியன் கண்ணின் கிளர்ச்சி.

"எனக்குக் கவியாணம் நீக்கலாமா? வீருக்கு தெரியுமா?" என்றான் ஆவத்தத்தினாலே.

அந்த ஒரு விஷயம் வாழ்வின் கவியாணம் அப்படி மாற்ற முடியுமென்று ஜே.மாமியன் உட்கார் கூடச் சொல்லவில்லை, பதிலும் இரவும் அந்த ஒரே இடம் அவன் உயிரின் இடைத்தொடியது. வேலைக்கு ஒரு அவன் காரம் செய்து கொண்டான். வேலைக்கு ஒரு புலவனாய் அணிந்து அழகு பார்த்தான். அந்த கண்ணுடைய கவன் ரோஜா நிறப் புடவையில் ஒளிந்த கண் அழகைப் பார்த்து அழகுபடுத்திக் கொண்டு இருந்தபோது சிவையப்பாரின் கால்கள் சந்தம் கெட்டுச் செட்டென்று திரும்பிப் பார்த்தான். நீலகண்டன் புலவனைப் போல நின்ற கொண்டிருந்தான். அவன் முகம் கைதில் விவந்த விட்டது.

"நான் அதற்குள் உன்னைத் தேடி வந்து விட்டேன் என்று பார்த்திருக்கிறாயா, ஜே.மாமியன்?"

"அவன் கணம் திரிவிதி விட்டான்."

"இன்னும் பதிலாக நாட்களில் ஒரு கணம் முகத்தின் இருக்கிறதாம். அந்த விஷயத்தைக் கொண்டு உன் அப்பாவுக்குச் சம்பந்தமா என்று கேட்க வந்தேன். கேட்கட்டுமா?"

இப்போதும் அவன் பதில் சொல்லவில்லை. உடனே அந்த உள்மையே புல்லித்தது.

"கேட்கட்டுமா என்று கேட்கிறேன்!"

"...என்னைக் கேட்டாய்?... அவன் ரூபம் ஒக்கலிவான்."

"தாமதமாகப் பதிலித் தடாகத்ததைத் தானே கேட்க வேண்டும்?" என்று கூறி விட்டு அவன் சிரித்தான்.

"ஆனால் தடாகத்ததைக் கேட்டுக் கொண்டு தாமதம் மாறவில்லையா?"

"தடாகம் என்று தெரியும், கவிவாசகம் இருக்கிறேன்!"

"நீங்கள் ஆரம்பித்ததுதானே!"

"உனக்கு ரோஜா நிறம் தஞ்சை வீருக்கிறது. தாம் வீடு எவக்கும் போது 'கவன் கவன்' ரோஜா நிறமாகவே செய்து விட்டாய். எனக்கும் ரோஜா என்னும் உயிர்."

"அதனுத்தான் போயிருக்கிறது. நீங்கள் முன்னம் போகுட்படுத்தவில்லை."

விஜயம்-

கலிங்கா ட்யூப்ஸ்

தண்ணீர், மற்றும் 'கால்' விரியொகைக்கும் கை விதமான தொழிற்சாலை. விட்டுத் தேவைகளுக்கும் உயர்ந்த ஸ்தல குழாய்கள்.

KALINGA TUBES LTD.

13, CHITTARANJAN AVENUE,
CALCUTTA-12.

WORKS: CHOUDWAR, CUTTACK

INDIA'S FIRST CONTINUOUS STEEL TUBE FACTORY

அவன் அவனுடைய தாழ்த்த முகத்தைக் கவியோடு பார்த்தான். அவன் கண்கள் மங்கிப் போயிருந்தன.

"ஆண்டவனுக்கு முன்னும் பிரிவினா வீரா கிட்டான் அந்த ஏன் படைத்திருக்கப் போகிறேன், நேமமா?"

"அந்தவாக முன் எடுத்த அணிவாள் ளளா?" அவன் அவளை நேராகப் பார்த்தான். "விறகு, ஒன்று கேட்கிறேன். திறமான பதில் சொல்லித்தரணா?" என்று கேட்டான். "கேள்!"

"என்னை ஏன் மனக்கல் சம்பந்தித்தான்?" அவன் மற்ற நேரம் போலாக அவனைப் பார்த்தான். இருவர் கண்களும் ஒருவர் மனத்தை ஒருவர் கருவியைப் பார்த்தும் மூய்நிலைப் பளித்தன.

"பதில் சொல்ல மாட்டீர்களா?"

"இப்படி ஒரு அட்டை கேள்வி கேட்டால் என்ன பதில் சொல்லுவது? பெண் பார்த்துச் சம்பந்தம் தெரிவிப்பது நம் ஊரீக வழக்கம் தானென்று நினைத்தேன். இப்போ பெண் இருவா?" என்றான்.

"பரிசாகப் போவாமை சொல்லுங்கள்?"

"உன்னை என் க்குப் பிடித்திருக்கக் கூடாது?" என்றான் அவன்.

"உங்களுக்கு முன் என்னைப்பலர் பார்த்து மறுத்திருக்கிறார்கள்!"

"தெரியுமா?"

"பின் தங்கள் சம்பந்தித்தது எப்படி? குருட நம்பியே தீரண?"

"இப்போ. அவர்களுடன் குருடர்கள்!"

நேமனின் உணர்வுகளும் ஒரு இன்ப அரவ் பட்டித்து சென்றது.

"உங்கள் மனைவி என்ற நேரத்திலும் வெளியே எங்கும் எவ்வளவு வந்து வந்தீரா ரோடும் தான் வக்கக் குடியுமா?"

"என் முடியுமா?"

"எனக்கே அவமானமா விருக்காது?"

"உன்னை என் முன்மாயப் பாரி! அவ மானமா விராது!"

"நான் காண்க சாய்த்துச் சாய்த்து நடந்து வருகிறேன்..."

"பூகடல் செடி பீது சாய்த்ததான் இருக் கிறது!" என்றான் அவன்.

"நான் உங்களுக்கு ஏற்றவந்தானு? நீங்கள் உலர்ந்தவர். வனமுள்ள நான் தாழ்த்த வந்தான!" என்றான் நேமன்.

"சக்தி விதம்பலாவிறே நீ! உலர்ந்தும் தாழ்த்தும் வருந்து கர அமைப்புத்தான் பரி பூரணமான காரணம் என்பதைத் தீர்மானித் தன்ருப் அறிந்திருக்க வேண்டும்!"

இப்ப மலமான ஒரு பொது உணவுக்குள் தான் புதுத் திறப்பதற்காக நேமனின் தேக மெல்லமம் புளிக்கிறது. அவன் அப்பின் ஆழத்தின் தன் லாபு முத்தாக விளக்கப் போவதை நினைத்தபோது, முன்பு தான் அனுபவித்த துன்பமும் ஏக்கமும் தவிசையும் உணர்வமேய் வலம், சூரியன் உதித்து முன் இருள் காட்டும் போன்ற மருட்சிகள் எவ்நேர அவனுக்குத் தோன்றிவது. 'உட்கை அவர் பாரக்கவில்லை, ஒரு விருப்பியேயே உலர்ந்ததைப் பார்த்து அன்பு கொண்டு கிட்டார்' என்ற எண்ணம் தேக வந்துக அவன் இப்பக்கத் தவித்தது. அந்த அன்பு

பெருக்கின் திறனில் அற்பமான உடற் குறை கென்களாம் ஒரு பொருளாக நினைக்கிறேன்.

பேசும்பென்னைத்தின் ஆத்மா நினைக்க அவனை ஏதிரும்புப் பார்த்தான் நேமன்.

"அந்தப் பாலாசின் தங்களுக்கு இத்தப் புனைவதை எடுத்திருக்கிறேன், அவனுக்குப் பிடித்திருக்கிறது என்று காட்டி கிட்டினாள்."

கவியான நுணர்வம் பரப்பி அவன் தந்தை தம் மனைவிடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். அந்த அம்மான் பதில் சொல்வதற்குள், அருவிருக்கிறேனா அவனாக, "அம்மனுக்கு திறமை வேலை இருக்கிறது என்பா, நான் போய்க் காட்டியிருந்து வருகிறேனே!" என்றான்.

எத்தக் காரணத்தால் சொல்லிக் கொண்டுவந்து தவண்டினைப் போய்ப் பார்த்தவர வேண்டும் என்ற ஆவல் மிதத் திருந்தது. அவனை நினைத்து நெஞ்சு பூக்காத நேரமெல்லாம் விந்துவாழாததே நோவ் லும் நினைத்து அவன் வந்து கிட்டான்.

"சரி! கொண்டு போய்க் காட்டியிருந்து வர். அவனுக்குப் பிடிக்கா கிட்டால் வேறு புனைவ எடுத்து கிடையாள்."

நேமன் இதைக் காதிக் வாகவிக் கொள் கவே வீக்கி, குறிப்பிட்ட புனைவையோடு தனக்காக லாக்கிவிடுதல் ரோஜா லுர்னை தக்கப் புனைவையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொண்டான். அவன் லாபவக் கினை.

நீலவண்டலின் தந்தை சரணா புனைவ வையப் பார்த்த. "தன்ரு விருக்கிறதே! என் னைத் தவிசாய் அபிப்பிராயம் கேட்க வேண் றுமா என்ன?" என்றான்.

"எதற்கும் அபிப்பிராயம் வேண்டாமா?"

என்றான் நேமன், ரோஜா நிறப் புனைவைய யும் திணைப்பையும் பார்த்துக் கொண்டே.

"புனைவக்கென்ன, அணித்து கொல்பவர் அழகு செவ்வார்கள" என்றான் திணைவர். நேமனின் மனம் கவிப்பிழைச் சிவந்தது.

"போடா நீ... அவன் கிடக்கிறான். நேமன் புனைவப் ரொம்ப நன்றியுக்கிறது. உன் அப்பாவிடம் சொன்று."

புனைவக்குடன் விட்டுக்குத் தென்கிய நேமன் திணைப்பைப் பார்த்து அவன் புன் னைக்கையப் பெற்றுக் கொண்டு அவனை விட் டுச் செல்ல மனம் வராமல் அநாதைய விட்டு வெளியே வந்தான்.

அநாதைகள் அன்னாளுக்கும் தங்களுக்கும் ஒரு சம்பாஷனை.

"உங்களுடைய இஷ்டம் போவவேதான் கடைசியில்...."

"சரிதான் சரணா, திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வானேன்? என்னுள் அவனிடம் பரி தாய் கொண்காமல் இருக்க முடியவில்லை. எத்தனைபா போகன் மறுத்தார்கள். அவ னுக்கு ஏக்கம். பார்த்தவுடனேயே நெரித் தது. செவ்வியட்டும் இருந்தேன்."

"அந்தவா உன்னைப் பரிசாய்...."

"நான் மனத்தினோடு போராடத்தான் செவ்வியன். என் பரிதாபம் கடைசியில் லுவித்த கிட்டது. அன்பு இவ்வாவிட்டால் என்ன? ஒரு நீலவனுக்கு என்னுள் எதிரொலும் லுமன்களா?..."

இருதாள் பொழுது அழகாக மலர்ந்தது.

இருவீக துன்பத்தைப் பிணித்து கொண்டு கதிரவன் திரிமலமாய் உதித்தான். நேறமா அந்த இளம் ஒளியை நின்றிருந்தான். உலகத்தின் திறவு இருந்தது.

“சூரியனின் ஒளியின் தீயே ஒரு ரோஜா கையிலே தொண்டுகளும்!” என்று உதித்த கொண்டே தலைகீழாக அவன் அருகில் வந்தான். அவன் கண்களில் கருமை வழித்தது.

நேறமா காதலமாய்த் தலையிறிந்தான். “இனிவும் இப்படியே போனீர்கள். அப்பின் கமலவயிட்டுப் போலி அன்பு இன்னும் பங்கு ஏராளம்தான்வரு?” என்றும், உங்கள் திறவுவுடன், அவன் பார்வையில் இப்போது நாயும் இல்லை, தெளிவு இருந்தது.

“நேறமா! இதென்ன நீ நினைக்கிறது...”
“நேற்றைக் காண திங்கள் உங்கள் தங்கை விடம் சொகவித் கொண்டிருந்ததை நான் தற்செயலாகக் கேட்டே நேர்ந்தது. உங்கள் இன்றொரு மூன்ற பார்த்த மனம் அடித்துக் கொண்டது. ‘உங்கள் அம்மாவிற்கு எது மாநில புடவை பிடிக்கும்’ என்று ஒரு கேள்வியைக் காத்தாக உருவாக்கித் கொண்டு அதைப் பூக்கம் மறுபடியும் வந்ததை...”
அவன் கிண்போவ நின்றான்.

ஒரு நிமிஷ மென்கத்தாக்குப் பின் அவன் அமைதியாய் பேசினான்: “இங்கனவு பெரிய தியாகத்தை என் மென் கமத்தானீர்கள். நான் தங்கை விருவேன், தழைக்க மாட்டேன்.”
“நேறமா!...” அவன் பதறினான்.

அவன் உலகத்தின் பதற்றமில்லை. “எனக்கு இப்போது மனம் தெளிந்து விட்டது. நான் கிண நாட்டை அனுபவித்த துன்பமையான அபரிமிதமான ஆனந்தத்திலுமோ அல்லது என் உலகமே திங்கை உங்கள் மூலம் அறிந்தேனே, அந்த ஆத்ம ஞானத்திலுமோ, என் மனத்தில் ஏக்கம் மறைத்து நிம்மதி பிறந்து விட்டது. கல்யாணம் எனக்கு வேண்டாம் என்ற என் தீர்மானம் என்னை இனி துயரத்தின் ஆழத்தோடு.”

“அவரப்பொருதே, நேறமா! கல்யாணம் நடக்கட்டும், பின் அன்பு தானாகவே...”
“நான் நினைத்தபோதே அன்பு மட்டும் இருக்கிறதா?... உங்கள் பரிதாபம் என்

ஆத்ம கௌரவத்தைத் திறைத்திருந்தது. கணவன் மனைவி கல்யாணம் சம்பாஷணைகள் இல்லைவா? கருணையிலும் உங்கள் வாழ்வை எண்களாகக் கொடுக்கிறேன் என்கிறீர்கள். கொடைவாளியும் கைத்தட்டுவதும் எவருவது சமயம் முடியுமா!”

“அதற்காக உன் தனிமை...”
“வாழ்க்கை - மரணம் கூட நோயுடைய பித்திரே போன்ற ஒரு சமயம் நான் நினைத்ததும். ஆனால் அவற்றைப் படைத்தவன் தனியைநான், ஒருவன்தான்...பரிதாபத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள நான் இருந்த இல்லை. என்விடமும் கொடுப்பதற்கு ஒரு பொருள் இருக்கிறது. அதுதான் என் கை.”

“அந்ததான் தெரியுமே, பிறகு? உன் மனமாற்றத்துக்குக் காரணம்! அவர் கைவிடவில்லை என்ன சொன்னார்?” என்ற சாவித்திரி அம்மாளின் குரல் பொறுமையற்றிருந்தது.
நேறமாவின் புன்னை நிறையைப் போல் குளிர்ச்சியா விருந்தது. “அவர் கருணையே வடிவானவர்...”

“பிடுங்கே அவரை மணந்து கொண்டால் என்ன உலகது? நினைக்கிறது வந்து ‘கல்யாணம் வேண்டாம், கிதவாக்கமோடு வெளியூர் போகிறேன்’ என்கிறார்களே?”

நேறமாவின் வடிவத்தில், தன்னை நான் ஒன்றியிருக்கும் திறமையின் ஆழத்தின் ஆனந்தம் கடை விட்டது.

“யோசிக்காமல் சொகவேறு?”
“இதுதான் உன் முடியுமா?”

“ஆமாம்.”
சாவித்திரி அம்மான் அவனைக் கொஞ்ச நேரம் ஒன்றும் புரியாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். கைவிடவில்லை, “சரி, உன் இஷ்டம், அப்படியே! சீர்மாவிலும் சொகவி ஏற்பாடு செய்து வருகிறேன்” என்றான்.

நேறமாவின் இடப ஒளி அவன் உதடுகளில் புன்னைகலையாய் பெருகி முடியது.

“அப்போ சரி, மிகவும் வந்தனம். இனி நான் கிடைபெற்றுக் கொள்ளட்டும்மா!” என்று கைகளை இணைத்து தமக்காரம் செய்தவாறே அவன் தாற்காலிகவிலிந்து எழுந்தான்.

சத்தமான்
விழாவிடையான்

நட்சத்திரம் - பஸ்கோடி

(நடுமலர் மருந்துகளை)

காவல்தீர்-குளம்

கொண்டை நினைவுகூர் துன்பநெருக்க

சேவல் மார்க்கு

யுகவெட்டி கள்ளர்கள், 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100, 110, 120, 130, 140, 150, 160, 170, 180, 190, 200, 210, 220, 230, 240, 250, 260, 270, 280, 290, 300, 310, 320, 330, 340, 350, 360, 370, 380, 390, 400, 410, 420, 430, 440, 450, 460, 470, 480, 490, 500, 510, 520, 530, 540, 550, 560, 570, 580, 590, 600, 610, 620, 630, 640, 650, 660, 670, 680, 690, 700, 710, 720, 730, 740, 750, 760, 770, 780, 790, 800, 810, 820, 830, 840, 850, 860, 870, 880, 890, 900, 910, 920, 930, 940, 950, 960, 970, 980, 990, 1000

யூனிகான் தேன்

ஸான்டலாக்ஸ்

சந்திரன் துன்பநெருக்க

சந்திரன் துன்பநெருக்க

சேவல் மார்க்கு

யுகவெட்டி கள்ளர்கள், 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100, 110, 120, 130, 140, 150, 160, 170, 180, 190, 200, 210, 220, 230, 240, 250, 260, 270, 280, 290, 300, 310, 320, 330, 340, 350, 360, 370, 380, 390, 400, 410, 420, 430, 440, 450, 460, 470, 480, 490, 500, 510, 520, 530, 540, 550, 560, 570, 580, 590, 600, 610, 620, 630, 640, 650, 660, 670, 680, 690, 700, 710, 720, 730, 740, 750, 760, 770, 780, 790, 800, 810, 820, 830, 840, 850, 860, 870, 880, 890, 900, 910, 920, 930, 940, 950, 960, 970, 980, 990, 1000

நட்சத்திரம் - பஸ்கோடி

(நடுமலர் மருந்துகளை)

காவல்தீர்-குளம்

கொண்டை நினைவுகூர் துன்பநெருக்க

சேவல் மார்க்கு

யுகவெட்டி கள்ளர்கள், 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100, 110, 120, 130, 140, 150, 160, 170, 180, 190, 200, 210, 220, 230, 240, 250, 260, 270, 280, 290, 300, 310, 320, 330, 340, 350, 360, 370, 380, 390, 400, 410, 420, 430, 440, 450, 460, 470, 480, 490, 500, 510, 520, 530, 540, 550, 560, 570, 580, 590, 600, 610, 620, 630, 640, 650, 660, 670, 680, 690, 700, 710, 720, 730, 740, 750, 760, 770, 780, 790, 800, 810, 820, 830, 840, 850, 860, 870, 880, 890, 900, 910, 920, 930, 940, 950, 960, 970, 980, 990, 1000

*All
keyed
up!*

தங்கவெரு மர் பி ரேடியோ செட்டும் உங்கத்
துவலத்துக்குப் போலும் அதிக பெருக்கறவை
அளிக்கறும்படி? அமைக்கப்பட்டுள்ளது.....
உங்களுக்கு முன்பு மகன் தூப் பல்லாண்டுக்கள்
செவை, செய்யும்படி தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மர் பி

இந்த ரேடியோவும் வீடுகூடப்படுமே ரேடியோ!

**SOUNDS GOOD!
LOOKS GOOD!**

மவுடல் 224

- 6 வாக்குட் பாய்ன்ட் • AG & AL/DC (இது வாக்குட்)
- ரூ. 350/- உடனடி வசிகள் தனி

சு. 28

ரஸ்தா

விபத்துகள்

சகஜம்

■ தமிழகம் முழுவதும்
எனியது
வருமான கண்பது கணம்

■ உயர்ந்த கவனித்து
ஒட்டவும்

■ அதிக வேகத்தால் பயனிலும்
அபாயம் கெட்டலாம்

தி மதராஸ் மேரட்டார்
இன்ஷூரன்ஸ் கோ., லிட்.
(டி. வி. எம். மதராஸ்)
சென்னை

பண்பாட்டால் விபத்தை விலக்கி பயனடைவதால்

1981/1982

பிரஸிபர் தயாரிப்பான "மணமகள் தேவை" என்றும் படம், ஏற்கனவே ஆய்வித்ததில் வெளிப்பாடு, பக்கவாரத்தும் பார்த்தப் பாராட்டப்பட்ட **Fabulous Benarisa** என்றும் படத்தின் திறனாகும்— இக்கூறு, திரைகள்!

தருக்குககாரியான தன் மகன் அர்வி ராவிக்கு "மணமகள் தேவை" என்ற பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்திருக்கிற ஒரு ஜமீந்தார், அந்த விளம்பரம், கவனத்தைக்காக ஏதாவது துடிக்கும் பாடியின் கண்ணில் பட்டுவிட்டது. உடனே தன் பணியாற்றும் ஜமீந்தார் வீட்டுக்குப் பெண் பார்த்துப் போகான். ஆட்டமும், பாட்டுப் கூத்துமாக அடித்து அந்த பெண் பாலுமதி அவளை நிறை அடித்து விடுகிறான் அவன் நடுங்கப் போய் அவளை மணக்கிறது, அவன் தன்னை சந்திராவை மணத்து கொடுக்க விரும்புகிறான். சந்திராவிற்கும் அவன் அந்தாளுக்குப் கெடுதலாகக் காது; அவன் ஏதாவது காரணத்தால் ஜமீந்தார் திருமணத்திற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. ஓத்தமகன் பாலுமதி.

தன் தங்கை சந்திராவுக்கும் அந்தாளுக்கும் ரகசியமாக மணம் முடித்து வைக்கிறான். தன் தங்கை திருமணத்தைக் கோபக்காரத்தையோடப் வெளியே முடிவாகும், வெளியுக்குச் சென்று காலேஜில் சேர்ந்து படிக்க ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கிறான் ஆனால், தங்கை தன் கண்ணாட்டை இழக்கிறாள். ஆகவே, பாலுமதியே இரண்டு பேர்களில் (இரட்டைப்பிறை என்றும் அழைக்கப்படும்) காலேஜில் சேர்த்துக்கொடுக்கிறான். அதனால் பன் அந்த தம்பிய்களும் கிழப்பங்களும் பேசுகின்றன.

"மணமகள் தேவை" படத்தின் கதைவீண் இன்னொரு கருவிறது என்ற கதிரியாகக் கொடுக்க முடியாது ஏதும் ரமிய, ஆடும் பாம்பு, பறக்கும் கார், கொட்டும் மயிழை, நீண்ட செஞ்சாலை—எல்லாம் கருவித்தான். என்னென்னவோ சம்பவங்கள், என்னென்னவோ சம்பவங்கள்! ஒரு பார்த்திரத்தையும் ஒழுங்காகப் பின்பற்றி ரகசியக் முடிவாகும், தெருவோடு போகும் கைத்தொடர் காரைப் பின்பற்றிச் சென்றால் என்னென்ன விபரங்கள் தெரிகின்றன என்று அதுபயத்தில் கண்டு அர்ப்பாதுவர்கள் "மணமகள் தேவை" வயப் பார்த்தால் போதும். முழு அதுபயத்தையும் வெகு கைபமாகப் பெற்றுவிடலாம்.

புதுப்பெற்ற நட்சத்திர நடிகை பாலுமதி, நிறைந்த நடிகர் கிளாட் டீனோன், பழைய நடிகர் டி. ஆர். ராமச்சந்திரன், அதுபய நடிகர் சந்திரபாபு, நாடக நடிகர் சிவதாஸ் முதலியவர்கள் என்னும் நடிக்ருக்கும் இந்தப் படத்தைப் பார்ப்பதற்கு முன் எல்லோரும், சிறிது நம்பிக்கையோடு போவார்கள்.

அவர், ஆனால் படத்தைப் பார்த்த பின்பு அந்த நம்பிக்கையை இழந்து விடுவார்கள். இதில், ஜமீந்தாரின் ஓரந்த பெண் பாலுமதியாகப் பிரபல நடிகை பாலுமதி நடிக்கிறார். வேகக் கூத்து, கப்பாச நடனம் இயற்றக் கொள்ளும் இந்தப் படத்தில் சிறிதும் பளுமிகில்லை. பாலுமதி இந்தப் படத்தில் ஒரு சவகை கவாவுக்கியாக விளங்குகிறார்!

"கூத்துக் கூட்டுகும் போது" என்ற பாட்டுக்கு ராவினியை அபிதயம் நிகழும் அழகாக அமைக்கிறதென்று, படம் ஈழநாட்டும் ஒளி, ஒளி இன்னும் நன்றாகப் பிடுக்கின்றன.

கிளாட் டீனோன், படம் கொஞ்சம் ஓடின பின்புதான் வருகிறார். அந்த மாதிரி ஸார்மனத்திலும் தக்காளியும் ஓடியும் விடுகிறார்.

சுதிர்பாபு கல்லாண்டு கைத்தொடர் ஆகவே நடனங்கள் ஆடி, அபிதயம் நிகழ்த்தும் போட்டு ரகசியம் செய்திருக்கிறார். திரைக்கதை ஒழுங்காக உருவாக விளையாத காலம், அந்த அபிதயங்களும் அட்டகாசம் கனம் கோபிக்கக்கூடும்.

நாட்டைக் கார்ட்டுகள் வரும் டி. ஆர். ராமச்சந்திரன் தயார்போடு நிற்குதிக் கொள்ளாமல் தங்குப் பிடுங்கும் இடங்கிறார்.

இந்தப் படத்தைப் பார்த்ததும் நான் திரைப் படங்களை தவிர்த்து புது முகப்போல் புதுத்த வேண்டியது எதற்கும் அவசரம் என்பதைப் பற்றியே என்னிடம் வெண்டியிருந்தது.

அத்துடன் தங்கை திரைக்கதைவும் வெளியிட்டு திரைகரு மிகமிக அவசரமான தேவை ஏற்படும் புரிந்தது. படாதிபதிகள் விவரங்கள் விதித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அவனுக்கு அந்த பேரீசியில் கடுமையில் மூழ்கி எழுந்தது போயிருந்தது.

செய்யும் சர்க்கரையும் கலந்த ஏதோ ஒரு திண்ணைமடம். பக்கத்தில் உயர்ந்தது கொண்டு சிறை. கலாநூக்கு விரைந்த கொடும் சிறை. அவன் அங்கே வந்தது கவிரண்டைப் போதினாட்டம் என்றார். உண்மையில் அங்கே மட்டும்தான் உள்ளது என்று நினைத்து மகிழ்ந்தான் பவராபன்.

கனா கிளியுந்து எப்போது ஓடிவந்தான். மூக்கிலமான விவரமாய் வந்திருக்கிறதென்று மூதனாயிடிய அழைத்தான்.

"மேதுவாகச் சாப்பிடுங்கள். இதோ ஐக்கிர திரிவந்திச் வந்து விடுகிறேன். — கங்கா! விந்தக வரிசைக் கவனித்துக்கொள்."

சிறை விவரமாதத்திற்குச் சென்றா. பத்து வயதும் சிறுவன் ஒருவன் சொக்கிப்பதும் எட்டிக் கிடந்த வயுண்டின் மேல் எரிந்த குழம்பு செய்து கொண்டிருந்தான். கங்கா கதவொளராக நீன்று பவராமன் விவர்புடன் தொக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

"நாய் மனை நாயுயில் வளக்குத் தண்ணீர் கொடுத்த அநிக கலகாதியை நீ?"

"ஏன் பார்த்தான் தெரியவில்லையா?"

"எப்படித் தெரியா? நீதான் பக்கத்தை மூலக் கொண்டிருக்கிறாயா? — எங்கள் நாட்டில் பெண்கள் இரண்டு தங்கள் அரகாச மூகத்தெத்த நீளாயிர் இரண்டாயினர்."

பதில் சொல்லிய கங்கா, அவருடைய பாதிக் கிழங்குது. பவராபன் சாப்பிட்டு முடிந்தவாறு உயர்ந்த தெரினரக் கொண்டுவந்து விட்டான்.

"எங்கள் பக்கத்தில் மூக்கிலை மனைக்காலம் இருப்பது கூர்மம்." என் னு கங்கா தயக்கத்துடன்.

"எங்கள் பக்கத்தில் விருத்தாளியுடன் மூலம் கொடுத்துப் பேசாவிட்டால் கூர்மம்."

பவராபன் சிரித்தான்.

"என்மேல் தொடரமா?"

"இக்கிய இக்கிய."

மின் வெட்டின் ஒளிபோல அவருடைய மூலம் போன்றி மனைந்தது. கணப் பொழுது திரைகள் விளக்கி, அன்றைக்கு அவர்க்கு விளந்தடியில் பார்த்தானே, அது போலப் பார்த்தான். பிறகு வேகமாக உட்கொண்டான்.

"போதும், கங்கா! இந்த மூலம் எனக்கு நினை. நான் நீனைவிட இருக்கிறேன். மனைத்துப் பாதுகாக்க வேண்டிய மூலத்தான் இது."

துருத்ததவமாக அம்மனக்குப் பெரிசு கங்கா இன்னதெது நான்கின் கிரமமாக மாறி விட்டான். வேண்டுமென்ற அவனை வயக்குத் திரித்துப் பேச வந்தான். கங்கா இத்ததவப்போ அவன் பவராமனின் தாட்டைப் பெரி விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டான். எரிசன், குண்டன், ஆறுகள் திரைந்த நாடு; பசுவிகள், சாப்பிகள், மாயிகள், மலர்கள் போன்ற நாடு; பெண்கள் மூகத்தை மனைக் காலம் அளவையுடன் கைவிட்டுக் கூர் நாடு. இராயின்காலம் காலம் வேளி கலகம் ஒன்று இருக்கிறதா?

தங்கள் வாழ்க்கைகளைப் பற்றியும், தன் தகப்பனார் சாத்தாராவனவின் மனைத்தானை பற்றியும் அவன் வெளசித்தனமாய் பேசினான். அந்தக் கிழவருக்கு அவன் பிள்ளைகள், நன்று நகுந்தனகள், அன்று மார் கங்கள். மூலம் பரிசுவிக்கும் பிறந்த மனைகளை கொள்கை கூர் ததுவ் சொத்து விட்டான். கங்கா இரண்டாவது பரிசுவினைப் பெண்கள் அளவ் இரண்டாவது கவிரட்டம் இக்கிய. நன்றாயது பரிசுவினை மனைகள் தான் கொள்கைப்பற்றத்தில் கருணை மீது

செய்யச் செய்யுமா. அவனுடைய பெரிய தாயாரும் சிறிய தாயாரும் அவனுக்குப் பாணரர ஸ்திரைச் சகலிகளைப் போய்விடுகிறார்கள். பணம் இருந்தும் கூடக் கூலி கொடுக்க மனமில்லாமல் விட்டுப் பெண்ணை வாட்டி எடுத்தாராம் அவன் தந்தை. சகலவக செய்வ வேண்டிய வேலை கஷ்டங்கூட.

"பணம் பணம் என்று அப்பா உயிரை விட்டுச் சேர்த்து வைக்கிறார் சேர்த்து வைத்த பணத்தை பெண்களும் கொள்ளைக்காரர்கள் கொண்டு போகிறார்கள். இருந்தாலும் அவருக்குப் பணத்தானை விடவில்லை."

இந்தச் சமயத்தில் விழைவார் வந்து சேர்த்தார். கொள்ளைக்காரர்கள் தமக்குச் சேவக கொடுக்காமல் கண்ட கண்டபாய்க் கூறினார். திருடன் களுக்குத் சில உணவானிகள் ஒப்பொருள் விராமத்திலும் உண்டாம்; அதே விராமத்திலே கூட இருந்தாகாவிடும்; தலை போனாலும் உணவையும் சொல்ல மாட்டார்களாம். இப்படியே பண விவரங்களை வெளிவிட்டார்.

"நீங்கள் எனக்கு விடாமல் உதவி ஒன்றும் செய்ய வேண்டும் என்போதாவது இருந்தப் பக்கம் வந்து போய்க் கொண்படுதற்குப் போதும். நீங்கள் என் விருத்தானி என்று தெரிந்தானே அது எவ்வுருப் பாதுகாப்பு. அந்தநாள் என்ருக முடிந்ததை உங்களுக்குச் சொப்பிறை."

"நீங்கள் ஒன்றும் எனக்குச் செய்ய வேண்டாம்" என்று பவராமன். "வாரதந்தி ஒருநாள் சனிக்கிழமை பிற்பகல் எனக்கு ஒய்வு கொடு. அங்கே போனாலும் போலீஸ்கள், தாராளமாய் வந்திப்பாக்கிறேன்; வருப்பாது ஒரு மின்னம் தேறி கொடுத்தாகப்போதும்."

"சனிக்கிழமைபிறையும் உங்கள் அழைத்து வர ஒட்டகம் அனுப்பி வைக்கப்படுமா? தட்புது சிரமமாக இருக்குமே."

"ஒரு சிரமமில்லை. போதுவாகக் விராமத்தைப் பார்த்து வருவதுபோல் தானே நடத்து வருகிறேன்."

வாரம் வருமல் வந்து போகத் தொடங்குவது பவராமன் விழைவார் விராமத்தில் தன் தீவிரத்து நடத்தார். உணவானிகள் என்று சந்தேகப்பட்டு முன்பு கஞ்சி நடத்த சில விராமவாசிகளிடம் அவர்களையெல்லாம் பேசினார். சத்திரப்படி வந்தபோதெல்லாம் பட்டாளத்தப் கூப்பனிகள் பெயரை அவர் பவன்படுத்திக் கொண்டார்.

பவராமனுக்கும் கைகாவுக்கும் நட்பு வளர்ந்தது. நட்பு நாளடைவில் காதலாக மாறிவது பிறகு அது தொடர்ந்து வருவது தந்தி வழி தெரியாமல் திகைத்தது. தனக்கு மாதங்கள் சென்றன.

"எனக்கு இந்த வாரே பிடிக்கவில்லை. கங்கை வரவது போய்விட்ட வேண்டுமென்று தொன்று விடது. எப்படியே போகது?" என்று கைகா ஒரு நாள்.

"எங்குள் வரவது வந்து விடுகிறதா?"

"ஓ! அழைத்துக் கொண்டு போனாக வருகிறேன்."

"இங்குள்ளவர்கள் எம்மதிப்பாரவரை?"

வினாவிட்டுத்தன்மாய்க் கிரித்தான் அவன். "வாரும் எம்மதிக்க மாட்டார்கள். அப்பா கைப் பற்றி எனக்கு அக்கறைபெயிருக்கே. இந்த விட்டுப் பெண்ணும் சரி, ஒட்டகம்

எனும் சரி, அவருக்கு ஒன்றாகும். பெரியவர்களைப் கொஞ்சம் கவனிப்பதுவாக. ஆனால் சீக்கிரம் அந்தக் கணம் அவருக்கு பதத்து போய்விடும. வேண்டுமென்று களைத்துப் போகிற வர்களுக்குக் கவனிப்பது நேரம் ஏது?"

"எப்போது நான் உங்கள் அழைத்தாலும் என்னுடன் வந்து விடுவாரா?"

"முறத்தப்படி அழைத்தாக வருவோம்."

"அப்படி வேண்டுமே..."

"கைவாணம் செய்து கொள்ளாமல் ஒரு பெண் வேற்று பணிதேரோடு தனி வழி போகக் கூடாது. கைவாணம் செய்து கொண்டாக தான் வருவோம்."

"அப்பா எம்மதிக்க மாட்டார் என்னவோ?"

"நான் இப்படியே பழகுவது தெரிந்தாகக் கூட நீங்கள் வரும்போலவே என்னை கவனிக் வேலை செய்ய அனுப்பி விடுவார். பரிசுவனத்து வாகம் டிரைவர் பரிசுவனத்தில் நட்புடனாக வரும் என்று இங்குள்ளவர்களைக்கொண்டு சொல்வார்கள்."

"இங்கு வழி என்ன?"

"நீங்கள் சொன்னுங்கள்" என்று கைகா.

இன்னும் ஒரு மாதம் சென்றது. பவராமன் கைகாவுப்பால் பண முன்பேற்பாடுகள் செய்யத் தொடங்கினான். முதலில் முன்னு மாத விருயாக, பிறகு குழம்புத்தட்டை தகவல் கூடிய சென்றாருக்கு மார்துப்படி வேண்டுமென, இவ்வாவிட்டாய் வேலைவிடுத்து விவகிக் கொள்ள அனுமதி. இப்படியே பண விதமாக அங்கு முயற்சி செய்தான். விழுமுறை விடைத்தவுடன் கைகாவுடன் தமிக் தாட்டுகி லுப் போய்க் கைவாணம் செய்து கொள்வ தென்ற ஏற்பாடு.

கைகா அதற்கு மனப்பூர்வமாக எம்மதித் தாக. ஒரு நாள் முன்னதாகவே தாக பறப் பட்டுப் போய் அவனுக்காகத் தனி இடத்தில் எதிரிசுப்பகாகக் கூறினான். பிறகு இருவரும் ஒன்றுகூட ரகிவெற வேண்டும்.

பவராமன் எதிர்பார்த்தபடி அவனுக்கு விழுமுறை விடைத்தது. விழுமுறைக்குப் பின் வேற்றுநாள் மாதத்தி் கொள்ளையன் என்ற உத்தரவுப் வந்தது. ஆனால் அத்துடன் அவன் எதிர்பாராத திஷ்டிசி ஒன்றும் பக்கத்துக் விராமத்தில் நடத்தது. திடீரென்று கொண் டிக் கூட்டத்தார் தாக்கிராபவனின் வீட்டுக்கு அடுத்த வீட்டை ஒரு நாள் இருவு குறைவாகச் சென்றனர். எந்த இரவில் கைகாவைத் தனியே பறப்பட்டு முன்ன தாகப் போகச் சொன்னாரு, அதே இரவில் அங்கு வேலை! கைகாவைக் கொண்க் கூட்டத்தார் தாக்கிச் சென்ற விட்டதக அனைவரும் பெரிக் கொண்டனர். பவராம னுக்கே சந்தேகம் வந்து விட்டது.

விழைவார் வந்து அவனிடம் முறைவிட்டார். பவராமன் எதிரியமாகப் பதிலளித்துக் கொண்டாக. "நான் வீதிக் பூப்பெருகிற சமயம் பார்த்து உங்களுக்கு இந்தக் கஷ்டம் வந்ததைக் கண்டு வருத்தமிருக்கே. இங்குள்ள வர்களை சீக்கிரம் அந்தக் கூட்டத்தை விரைத்துப் பிடிப்பார்கள். உங்களுடைய பெண் கைகா கைப் பற்றியும் நீங்கள் கவனிப்பது வேண்டாம் அவருக்கு ஒரு கஷ்டமே வராது."

தனக்கு ரகிவெற வந்து வழியனுப்பி வந்த வர்களைக் காண்ப்போக்குக் கொள்வி

உங்கள் விருப்பத்திற்கேற்ற அழகு

உங்கள் சருமத்தை இளமையுடனும், உன்
இடிப்புடனும், புதுமையோடு கவச்சிகரவாயும்

கவத்திருங்கள். இயற்கை வழியின் மோதன
தோற்றத்தைப் பெறுங்கள் "ஹாஸலைன்"

ஸ்க்ரீம் உங்கள் சருமத்தை மூளிகமையவும்
கவனவந்துடனும் கவக்கிறது.

"HAZELINE" SNOW

(சுருள் மயம்)

"ஹாஸலைன்" ஸ்க்ரீம்

(உருள் மயம்)

பரோக் வெங்கடகி கம்பெனி (இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.

பி. ஓ. பாக் 390, மும்பை

அநுமகரத்வஜா

ஷட்குண மகரத்வஜா
சக்தி வாய்ந்தது

சத்தமான ஷட்குணத் தங்கத் திரும் மிகவும் தெரிய அளவிக் ஆனது பிரமாத சக்தி வாய்ந்த தாக உயர்ந்த முறையாக தயாரிக்கப்பட்டுப் பிறகு மாத்திரை வடிவம் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. உபயோகப்பதற்கு மிகவும் சுலபம். மற்ற மகரத்வஜைகளை விடச் சக்தி வாய்ந்தது.

000

14 மாத்திரைகள் ஒரு பிடிசில் இருக்கின்றன. (7 முழு அளவுகள்)

000

பெங்கால் கெமிகல்

கமகத்தா - ஸ்பாய் - கான்சுரி

கெமிகல் ராஜ்ய டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள் ஆர். எம். கெனடர் & கம்பெனி லீ. பத்தி நெரு : கெமிகல் - 1

ஆதிர ராஜ்ய டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள் சத்ய நாராயண பார்மலி குமர் நெரு. விஜயவாடா-1 கவிழ்வதென்

சுலேகா

சிறிசுட்ட40

பேனூக்கள்

திருப்திகரமான
சேவைக்கு

Sole Distributors:

PENMAN'S INDUSTRIAL
SERVICES

KANDIVLI, BOMBAY (S. D.)

எல்லா சோதனைகளிலும்
தோர்ச்சி பெற்ற
ஆதர்ச் மே பிரஷ்
இன்றே வாங்குங்கள்-
அதன் குணங்
களை தெரிந்து
கொள்ளுங்கள்

சுகந்த
கவசம்
கெட்கரும்

இதிலிருந்துமே மிகக்
கவசம் வாய்ந்த முதல் பிரஷ்
தயாரிப்பவர்கள்

அவரின் வராமல் பார்த்துக் கொண்டான் பவராமன். பத்து மணி தூரத்துக்கு மேல் பாபுவாஸத்தில் அவன் காலைக் கடத்தான். குறியிட்ட மணல்குன்றில் அடிவாரத்தில் குளம்போல் இருந்த மணற் குளத்தில் கங்கா அவனுக்காகக் காத்திருந்தான். வேடன் அங்குத் தப்பி வந்த புளகி மானின் கண்கள் போல் அவன் கீழிகள் மீறண்டு நோக்கின. எழுந்தோடி வந்து பவராமனின் கரங்களை இறுகப் பற்றிக் கொண்டான்.

இருவரும் சாப்பிட்டார்கள்: தண்ணீர் குடித்தார்கள். பவராமன் அந்தப் பக்கத்துக் கிராமவாசியால் உடை மாற்றிக் கொண்டான். மானிப் பொருளின் மஞ்சள் வெடிக் கவர்கள் பதங்கிவிருந்த மணல் குளக்கரையில் நுழைந்தது. சூரியன் மறைந்த பிறகு, திரை நொய்நிலவுடன், அவர்கள் எழுந்து நடந்தார்கள். பதினாறு மைல்கள் நடந்தான் ஒரு சிலைஞ்செரு ரயில்கள் கட்டுவதில் உடைவதாம். அங்கிருந்து சென்னைக்கு டிக்கட் வாங்கிக் கொண்டு புறப்பட முடிவு செய்தனர்.

வானத்தில் நிலவு பூத்து மணம் வெளியிட்டுத் தன் அழகம் கொட்டியது. பவராமன் திடமொளியில் தாழ்மறையன் அழகைப் பார்த்திருக்கிறான். ஆனால் இதைப் பாபுவாஸத்துக்கும் திவங்குக்காக எதிரில் ஒற்றைமை! இந்த இயற்கை அழகுக்கு மீது அது எந்த மூலம்? அருமில் அவன் இவ்வந்தரில் கங்கா ஓட்டமும் தடைபடுமா? வந்து கொண்டிருந்தான்.

உச்சி வானத்துக்கு நிலவு வந்தவுடன் களைத்துப் போய்த் தன் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு கீழே உட்கார்த்தான் கங்கா. பவராமன் தன் கழுத்தில் தொங்கிய தண்ணீர்ச் செங்கலை கழற்றி அவளுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்தான். மெல்ல அவளுக்குடைய பசுதினைய கைகளை அவன் அழைத்துக்கொண்டேன். அவளுக்கு அவன் பிறகு அந்த மூலத்தை மறைக்கிற கீழ்ப்புறம். நீண்ட நேரம் அவன் ஒய்வொரு அணுவையும் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கங்கா அவரின் தடுக்கல்கள், அவன் கண்கள் கண்ணீர் அவன் வலது கரத்தை நகர்த்தது.

"நான் உங்களை நம்பித்தான் என்னுடைய எங்காவதெனவும் இறந்து விட்டு வருகிறேன். என்னை விட்டுவிட மாட்டீர்களே?"

பவராமன் தன்னைக்கே தன்மேலாகக் குஞ்சுத்தாய் அவன் கண்ணைத் தடைத்தான். ஏதோ குற்றம் புரிந்துவிட்ட கண்ணின் மூலம் முதலாவது அவனிடம் திவ நீட்டியது.

"ஒருபோதும் உங்கள் விடமாட்டேன். எனக்குத் தான் தப்பலாசை விடவாது. வாரும் தம் கையாணத்தைத் தடை செய்ய மாட்டார்கள். நீ கவனிப்பாயே."

"எனக்குச் சத்தியம் செய்து கொடுங்கள்" என்று வந்திருக்கிற கங்கா.

"என் சொந்த ஊருக்குப் போனவுடன் உங்களைக் கையாணம் செய்து கொண்டுவிடுவன்" என்று கைதட்டிக் கொடுத்தான் பவராமன். அப்போது ஏழே அவனுக்கு தான் முன்பு படிபடி அந்தப் பாரதியானின் பாட்டுத்தான் திவங்குக்கு வந்தது.

கங்கா அதன் பிறகு கைத்தியமாக மாறினான். திவனின் போதை அவன் தங்கு ஏறி

★★★★★★★★★★★★★★★★

அருள் காத்து

நாம் வாழ்ந்துள்ள மனத்தினாலும் கைகளும் முதலியவற்றாலும் பாபம் செய்து இருக்கிறோம். அந்தப் பாபங்களையெல்லாம் அமைக்கக் கொண்டே புண்ணியம் செய்து கைத்துவிட வேண்டும். இந்த ஐஸ்ரம் இருக்கும் பொழுதே பாபங்களை அமைக்கக் கொள்ள வேண்டும். இது போனால் அப்பதம் எது வந்தோ தெரியாது. மாட்டாகப் பிறந்தால் கன்றும் பண்ண முடியாது. 'ஏன் பிள்ளை செய்து கொண்க உடாது?' என்று இருந்தால் இந்த ஐஸ்ரம் போகும் காலம் தமக்குத் தெரியாது. நாம் போவதற்குள் 'பாப மூலம் இதை' என்று கொண்டுமடிவிருந்தால், அப்பதம் பற்றைப் போல் ஆனந்தமாகப் பறந்து போகலாம். அப்பொழுது பயிற்சொரு. எங்கெந்த புறப்படப்போமோ, அப்போது போய்ச் சேர்த்து விடலாம்.

ஜி கங்காவினியா, கஞ்சி காமசேஷியம்

★★★★★★★★★★★★★★★★

வீருக்க வேண்டும். கைதட்டிக் கொடுத்தால் ஏற்பட்ட தப்பிக்கை அவரின் அந்த நிலைக் கவர்த்துக்குத் தங்கிக் கொண்டு போயிருக்க வேண்டும். கொஞ்சினால்; கொஞ்சினால்; ஏதோ பிறந்தினால்.

"அப்படியானால் என்னை இப்போதே தங்கிக் கொண்டு உங்கள் ஊருக்குப் பறந்து சேருங்கள். தங்கு ரயிலும் வேண்டாம்; மோட்டாரும் வேண்டாம். நாம் பறக்க வேண்டும்!" எல்லாம் கங்கா.

பவராமனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. "நீ பிறகு கைக மாறி என்மீது ஓட்டிக் கொண்டால் என்மீது பறக்கத்தானா முடியாது?"

அவரும் சிரித்தான். பிறகு மெல்ல எழுந்து அவனுடன் தன்னாடித் தன்னாடி நடத்தான். பட்டாளத்து இராணுவதலால் அவனிடம் திவ திவக் குகியும் கைப்பலரம் இருந்தான். இவனும ஐந்து மைல் தூரம் நடத்தால் ரயிலுக்கு வந்து விடலாம். பொழுது கிடியும் நேரத்தில் வரும் ஐந்து மணி வண்டியைப் பிடித்துவிட்டால் போதும். பிறகு வரக் கண்ணிலும் படாமல் தப்பி விடலாம்.

திவ மெல்ல வானத்தில் தாழ்விக்க கொண்டு வந்தது. எதிரிக் கரிசையாகச் செல் மணற் குன்றும் திவந்தான் ஒரு ஓர்மாக அவரின் அழகுத்துக் கொண்டு சென்றான். வழி தவறி விட்டது போல் ஒருகணம் திவையுத் தட்டியது. தாது புறமும் திரும்பிப் பார்த்தான். திவக் குகியையும் பார்த்தான். விட விரைவு ஸ்தலிக் அவன் போய்ச் சேரவேண்டிய ஊர் இருந்தது. குன்றை வந்ததுக் கொண்டு எதிர்ப் போக வேண்டும்; அங்கு எதிர்ப் தெரிந்த ஹைகாண இடைவெளியைக் கடக்க வேண்டும்.

இருளாக இருந்ததாலும் சட்டை செப்பாமல் இடைவெளியைப் பாசுதலிக் புருத்தான் பவராமன். கங்காவின் கரம் அவன் கைக்குக் அகப்பட்டு நடுங்கியது. அவன் பயந்து

பிரமுகி:—ஓ. நீ தனிக்கே வேலைக்கு வந்து விடப்பா! இப்போ மாதம் நியாய ஓய்வை எம்பனம் போட்டுருக்கிறதம். இதையும் இரண்டு மாதம் கழித்து உனக்கு தர்ப்பது குறைய தரேன்.

ஆக:—அப்போதோன்று மாதம் கழிச்சே நான் வேலைக்கு வரேனாமகனா!.....

கொண்டே அவன்மீது சாபத்தான். குன்றின் உச்சியிலிருந்து ஏதோ சரசரவென்று சத்தம் கேட்டது. அந்தப் பாலை நிலமே பதறுப்படி உச்சியிட்டான் கங்கா.

‘பாட்டரி’ விளக்கொன்று இரண்டு பேர் முகங்களுமும் மாறி மாறி எண்ட போட்டது. இரண்டு புது மனிதர்கள் இருப்புத் தான் களைப்போல் எதிரில் நின்று வழிமறித்தனர். ஒருவர் கையில் விளக்கு! மற்றவர் கையில் கரிப கத்தி.

“கொள்ளக்காரன்!” என்றான் கங்கா.

பாட்டரி விளக்கு வெகு நேரம் பலராமனின் முகத்தை விட்டு அகலவில்லை. அவன் திரட்டுத்தந்தை. அவனுடைய பொய் வேஷத்தை, அந்த விளக்கு சுற்றே நிமிஷத்தில் எண்டு பிடித்து விட்டது. முண்டாகக் கட்டைக் கத்தியால் அகற்றினான் ஒருவன். “செல்லவா!” என்று சிரித்தான் மற்றவன்.

“யார், நீ?”

“அவரை ஒன்றும் கேட்காதீர்கள். என்னைக் கேளுங்கள். அவர் என் கணவர்” கங்கா தந்திரன்.

“ஆட, நீ யார்?”—கங்காவில் முத்திரை வீழாடே அந்த விளக்கொளி பாய்த்தது.

“நீங்கள் வழக்கமாய்க் கொண்டு வாடிக்கிறீர்களே. அந்த ராமநாராயணனின் முகம்.”

“என்ன, கங்காயர்?” கொள்ளக்காரன் முத்திரையை விடக் கிப் பார்த்தான். “கங்காவா நீ?” என்று மீண்டும் கேட்டான்.

கங்காவும் அவரை நல்லுடப் பார்த்தான்.

“தங்கலி!” என்று மணம் சூழ்ந்து தான் பறக்கக் கத்தினான் அவனுடைய தலைவன். அண்ணனின் பிடிப்பில் அகப்பட்டுத் தேய்வினான் தங்கை. நடந்தது முழுவதையும் கூறி முடித்தான்.

சரேவென்று தன் தொழனிடமிருந்த கத்தியைப் பிடுங்கிக் கொண்டு புறமாய் மீது அவன் பாய்த்தான். “யாரடா கொள்ளக்காரன்? தானா? நீயா? துரோகிப் பயலே! ஒழித்துப் போ!”

கங்கா குறுக்கிட்டுப் பலராமனைக் கட்டிக் கொண்டான். “என்னைக் கொன்று விட்டு அவரைக் கொல்! உன் தாயாரின் மீது ஆரோ!” என்றான்.

“நான் இதற்கு இடம் கொடுக்கவே மாட்டேன். என்னுடைய பாலைவனத்துச் செடியைப் பதரை முண்டில் பசிராக்க விடமாட்டேன். இத்தக் காரியம் செய்வதைவிட நீங்கள் இருவரும் ஒழித்துப்போவதுதான்.” ஒய்வை அவனுடைய கையை இருக்கிப் பிடித்தான் பலராமன். “நாங்கள் செய்கது குற்றமென்றும், அந்தக் குற்றம் என்னுடையதாகும். ஊழைக் கொன்று விட்டு நீ அவர்களைக் கட்டிக் கொண்டு போ. கொண்டு போய்க் குடும்பத்தில் விட்டு விடு.”

“மாட்டவே மாட்டேன்” என்று அவரின் குள் கங்கா.

அவனுடைய அண்ணன் சற்று யோசனை செய்தான். தன்னுடைய தோழியிடம் திருப்பி. “இவரை நீ கொண்டு போய்ப் பத்திரமாய் இலகம் போல் விருப்பம் ஊர் எக்ளியில் விட்டு வா; நான் என் தங்கையை ஊரில் விட்டு வருகிறேன்” என்றான். அவர்களுடைய முயற்சிகள் அரிசுத்தம் கொற்றன.

“பலராம! பலராம!” என்று அவன் பதறி அழுத குரல் வெகுநேரம் வரை பலராமனின் காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. அவனுடைய அண்ணன் அவனைப் பணவந்தமாக இழுத்துக் கொண்டு போனான்.

பலராமன் அந்த மற்றொரு கொள்ளைக் காரன் பத்திரமாக ரயிலுக்குக் கொண்டு வந்து சென்றான். பலராமனுடைய பெட்டியில் நிதையப் பணம் இருந்தது; அந்த அவன் திறந்து பார்த்தவிடிக் காலாறுவைக் கூடத் தொடாமல் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டான். பலராமனுக்கு ரயிலில் ஏறியதோ, ஊர் வந்து சேர்ந்ததோ ஏதும் திணயல் இல்லை.

இப்போது ஏதென்று வருஷங்கள் ஆகி விட்டன. கங்கா எந்த ஊரில் இருக்கிறானோ? என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறானோ? யாருக்கு வாழ்க்கைப் பட்டானோ? அவனுக்கு எத்தனை குழந்தை குட்டியானோ?

பலராமன் அந்தக் கொள்ளக்காரனை விட எந்த விதத்திலும் உயர்த்தவன் என்று தான் நினைக்கவில்லை. ஆனால் அவன் பறந்து போக வேண்டாம் என்று துடித்த துடிப்பும், பட்ட அவலத்தையும் இப்போது எனக்குப் எப்பத்திபக்காரத்தனமாகத் தொன்றவில்லை. அவனுக்காக தாகப்பூரில் எழுதத் தொடர் பெரு இதக் கதைவைச் செல்லுக்கு ரயில் வசூலதற்குள் முடித்துக் கொடுத்தேன். அந்த ஓர் ஒரு வாசனை மட்டிலும் இதை ஒரு முறைக்கு ஒப்பது ஈழத படித்த மனத்தேறு வான் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

மனப்பயல் சித்திரத் தொடர்கதை 5

சேம்? நீ குரலையே
கொளையிட்டு நம்பு
வந்து குரத்திய வந்தி
கயச் சொன்னாயே...!

ஆமாம்! அவன்
தகப்பனாக இருக்காப்
போயிருக்காராய்த் தக
தாத்தாக்கொன்ற
வாட்டாயா?

வா நீ நான்தான் தந்த
தான்? கொளையிட்டு நான
கய்யானம் செய்து
கொள்ளப்போகிறேன்.
நீ அவசியம் கற்று
கற்றுக்கொள்?

குரலையிட்டு விட்டு கிதவப் கொ
ளையிட்டு கம்பனியமாக வந்தேன்

குரலையிட்டு விட்டு கிதவப் கொ
ளையிட்டு கம்பனியமாக வந்தேன்

மகாலபுத்திரத்தின்
பொருத்தம் டாய்! சப
கவனம் பார்த்து?

பொருத்தம் பார்த்து
பொருத்தம் பார்த்து
பொருத்தம் பார்த்து
பொருத்தம் பார்த்து
பொருத்தம் பார்த்து

பொருத்தம் பார்த்து
பொருத்தம் பார்த்து
பொருத்தம் பார்த்து
பொருத்தம் பார்த்து
பொருத்தம் பார்த்து

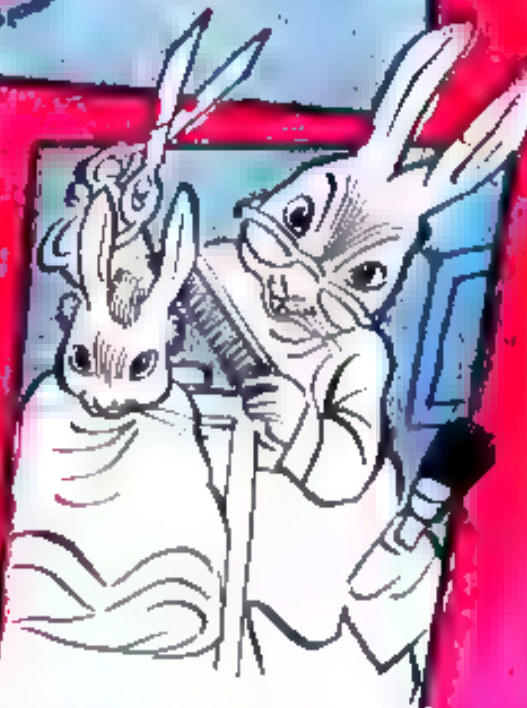
பொருத்தம் பார்த்து
பொருத்தம் பார்த்து
பொருத்தம் பார்த்து
பொருத்தம் பார்த்து
பொருத்தம் பார்த்து

பொருத்தம் பார்த்து
பொருத்தம் பார்த்து
பொருத்தம் பார்த்து
பொருத்தம் பார்த்து
பொருத்தம் பார்த்து

மேல்கட்டினைப் குருவிவாட மாதிரி விட்டால், முதலில் குருவிவாட படத்தில் எழுதிவிடுவதுபோல் அதைச் செதிலாக்கிச் சுத்தித்து எடுத்துக் கொண்டு உட்காரின் தங்கப்பக்கத்தில் குருவிவாட பொருத்தலாகும். பிறகு இரத்தினமையப் படத்தில் இருப்பதுபோல் எழுதி மேட்டிக்கு எடுத்துக் கொண்டு உடம்பில் ஒட்டி விடுவாகும். குருவி சிறு திப்பாத்தலுக் கொடுக்கின் அடியைப் பாதத்தில் மூன்று இடங்களில் குருவிவாடச் செருகிக்கு குருவி சிறு திப்பும், உறுப்பு மையாக வன் எழுதி விடுவாகும்.

குருவிவாடத் தண்ணீரில் போட்டால் குருவிவாட மிகவும் வலி அடையச் செய்யும். குருவிவாட மிகவும் செய்ய வேண்டும். எப்படி எல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லும் தண்ணீரில் மேல்கட்டினைப் படுக்க வைத்துத் தண்ணீரில் மேல்கட்டினை வைப்பாகும். கொஞ்ச நேரத்தில் மேல்கட்டினை எடுத்துத் தண்ணீரில் அழுகி விடும். குருவிவாட மாதிரிப் பித்தலும் அதேபோல்தான் பரிசீலனாகும்.

சிறு குருவிவாடத் தண்ணீரில் போட்டால் குருவிவாட மிகவும் வலி அடையச் செய்யும்.

சிறு குருவிவாடத் தண்ணீரில் போட்டால் குருவிவாட மிகவும் வலி அடையச் செய்யும்.

பற்கள் சொத்தை யாவதை தடுக்க

ஆக்டிவ்
க்ளோரோபில்
சேர்த்த அற்புத
மான பச்சை
‘கோலினாஸ்’
தெய்யெண்ணெய்

- * பற்கள் சொத்தைவாக்வும்
இருக்கின்ற தடுக்கிறது
- * பற்களைச் சுத்தமாயும் பிர
கச்செய்துமுகம் வைக்கிறது
- * வாய் வாழ்வதை
அதற்கு உதவுகிறது
- * உதவாதும்கூடப் பயன்படுகிறது

‘கோலினாஸ்’
துணர்

தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது

செ. 1958

தெய்யெண்ணெய் அளவு உய்யெண்ணெய் பிரகாரம் விசேஷம்
கிளியூஸ் செய்து கொண்டு உபயோகிப்பவர்கள்

மாயப்பக்கு

10. பெட்டி நித்தம்

விதவிதமாகச் சென்ற
மெய் மெய் போதும் மெய்
வாய் வெளியே வந்தான்.
அவன் கையில் ஒரு துணி மூலம் இருந்
தது. மிகவும் சிறப்பென அழைத்தான்.
அவற்றை அறிவ் இருந்த ஒரு மருந்தை
விதவிதம் போலச் செய்து பெரிதான
உண் ஒரு விதவிதம் மாய்க்காவிட்டும்
கொடுக்க எடுத்தான் "மாய்க்கோடி" இது
சாதாரண விதம் அவன் கையில்
உண் மிகவும் மாயிற் கண்டு வாய்ந்த
பொருள்களில் இருந்த விதம் மிகவும்
மாய்விட்டது. இந்த விதவிதம் தவறிக்
கிழி போட்டுவிட்டார் இந்த விதம் மூலி
யில் விழுந்தால் உடனே மாயான மூலித்த
விதம். இந்த விதவிதம் மூலித்தவிதமாக
உண் கையில் எப்பொழுதும் கவந்துக்
கொள் உணவு குப்பை ஏதாவது ஏத
மட்டால் இதை மனத்தில் நினைத்துக்
கொண்டு இந்த விதவிதம் மூலியில்
போட்டால் உணவு எண்ணம் கை உதிக்.
குணம் இந்த விதவிதம் மூலியை மனம்
ஒரு மூலம் உபயோகப்பட்டபின் மீதம்
மீதமேனையுடையது" என்று கூறிச் செறி
அந்த விதவிதம் அவனிடம் கொடுத்தான்.

"மாய்க்கோடி" உணவு தவறக்கூடாது ஏத
கத்திவிடும் குபாணம் கைமேல் விட
உயர்ந்த குடைகளைவும், கொடுக்கப்
பொருள்கள். எங்கேயோ வயதாவிட்டது
எனக்கு உதும் உதவினார்கள் நமதுமும்
கொடையது ஏதோ மனத்தில் மெய் மீதம்
தும் மீதம் ஏதாவதும் பொருள்
கைச் செறித்தேன இனியே அவன்
கொடுக்க மீதம் இனக்கு மீதமும் தான்
கொடுத்தார்கள். உயர்ந்தும் அவன்
கொடுத்தார்கள் எனக்குச் செறித்தேன
இருக்கும்" என்று செறி.

மெய் சொல்லியதைக் கேட்ட மாய
கோடி "தவறக் சொல்லியது மீதம்
விதவிதம் உட்கிடுதல் குணம் எங்க
கொடுக்க அது பொருள்கள் வெண்டாம்,
கவனம் பொருள் நேருவதற்கு வெளியில்
கொண்டபின், அப்பா சொல்லியது

பெயரும், புகழும் உயர்ந்ததான் கை
தோம். சீதன் உடனே போலிஸ் அறி
காரியம் சென்ற உயர்ந்த ஏதாவதின்
இருக்கல் அதற்குள்ளே பொருள்கள்
மனவயம் அவரிடம் கொடுத்து விடுக்
கன். அவர் அந்தப் பொருள்களை அடை
யானம் என்று மீதம் மாய் மாரிடம்
கொடுக்க வெண்டோ அவர்களிடம்
கொடுத்து விடுபடியும் சொல்லிவிடுகன்.
அப்படிச் சென்றால் என்னுள் என் தவறக்
கும் செறித்தேன உடனே" என்று.

மெய், "உடனே அப்படியே சென்றால்
கொடுக்க இருக்கிறேன். அது மாதிரி
அவன், என் இனியே இந்த மாய்க்க
கொடுக்க மனத்தில் உட்கிடுதல்
கொடுக்க மனத்தில்" என்று உதவினான்
காரியம் கூறினான்

மீதம் மாய்க்கோடி" உணவு மாயிற்
கொடுக்காததின் உதவிமாய். போலிஸ்
அறிவாரியம் விட்டுக்கொடுக்க மாய்க்க
மீதம் மெய்யும் அப்போ வந்தான். போலிஸ்
அறிவாரியம் கொடுத்த தவறவில்லை மாய்
கொடுக்க கொடுத்த தவறவில்லை கொண்டான்.

மாயிற் மெய் ஏதாவதின் குப
ணம் கை, குடைகள். போல் வெளியில்
கொண்டபின் மனத்தையும் போலிஸ்
அறிவாரியம் விருப்பப்படி அவ் மீதம்
போலிஸ் மீதமும் செறித்தான்

இந்த விதம் காட்டுத் தீயோல்
பட்டனம் குழுவதும் மாயிற். ஏதோ
மன மனங்கள் மாய்க்கொடுக்கும், கவ
னவயம் மாய்க்கக் கூறுங்கள். பொரு
கொடுக்க வெண்டோலின் மெய்
மனத்தில் அறிவாரி மெய் மெய் மீதம்

ஒன்று ஏற்படுவதோடு, மரக்கோயின் விருப்பங்கூ ஒரு சிலை
கந்தைக் கச்சேரியில், கலாவின பிரிப்புகூ ஒரு உயர்ந்த கட்டிடம்
கச்சேரியும் ஏற்படாதே இருந்தது. இது கங்கைகளின் கரையில்
மரக்கோய்க்கும், கலாவுக்குறி கலா மரக்கோய் போடப்பட்டது.
மரக்கோய் கலாவின மரக்கோய்க்கும் கலாவும் அவ்வூர் துணை
யாகவும் வந்த அதுபா அந்தப் பட்டணத்தை விட்டு 'இம்' கலா
மரக்கோய் துணைகளில் பறப்பட்டார்கள்.

மரக்கோய் துணைகளையும் பல வேறு திருவிளையு மரக்கோய்
போனவாறு பறக்க விட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது ஒரு

மரக்கோய் மரக்கோய் துணை
டாக்கள் அப்போது மரக்கோய்
விருத்த ஏதோ ஒரு மரக்கோய் பற்றி
கலாவது போல் இருக்கும். பறக்கும்
வாறுகின்ற அந்த கலா இது
எனது ஏதோ ஒருபடி மரக்கோய்
கலாவது போல் இருக்கும். மரக்கோய்
மரக்கோய் துணைகளில் பறப்பட்டு
மரக்கோய் துணைகளில் பறப்பட்டு
மரக்கோய் துணைகளில் பறப்பட்டு
மரக்கோய் துணைகளில் பறப்பட்டு

மரக்கோய் துணைகளில் பறப்பட்டு
மரக்கோய் துணைகளில் பறப்பட்டு
மரக்கோய் துணைகளில் பறப்பட்டு
மரக்கோய் துணைகளில் பறப்பட்டு

ஒன்று கலித்த கோய்
கலித்த கோய்
கலித்த கோய்
கலித்த கோய்
கலித்த கோய்
கலித்த கோய்
கலித்த கோய்
கலித்த கோய்

ஒன்று கலித்த கோய்
கலித்த கோய்
கலித்த கோய்
கலித்த கோய்
கலித்த கோய்
கலித்த கோய்
கலித்த கோய்
கலித்த கோய்

ராஜ்

அனைத்து வினாக்களும் " என்று மால் மோக்ஸ்கோவ் போலுக்கு அருகில் சென்றான். பக்கை உபயோகித்தான். அடுத்த வினாவுடன் அவர்களைப் போலீஸ் தீ அனைத்தது.

மால்மோக்ஸ்கோவ் தீயை அனைத்தான் என்று அறிந்த அக்டே கூடி இருந்த ஜனங்கள் "என் தீயை அனைத்தார்கள்? வேறு யென்டே தான் இவ்வூர் மதராஸ்கி கட்டிடப்படி தீர்த்த இடத்தில் ஒரு அவர்களைப் போன்ற ஏதேனொரு கொலையாளியைப் போலுக்கு அருகில் இருந்து அம் மரபு பெட்டியை எழுந்த கொடியைக் கிழித்தது. அவன் மரபுக்கு உள்வான். அவன் இப்படி அனைத்தல் உண்மையான தெய்வம் தெய்வம் மிகவும் தன் புத்தத்தினால். அதுவும் எல்லாம் தெய்வம் தெய்வம் மெலி பித்திருக்கின்றனர். நெற்றி கண்ணில்கூட இவன் கொலையாளியைப் பண்ணிக் கூட ஒரு இருந்தான் தெய்வம் கதலியை ஒரு தெய்வம் கூட நெற்றி கண்ணிலும் வருவதில்லை. இவ்விதம் கதலியில் தான் அவன் எந்த மரபுதான் அல்லவோ. உடனே அவன் பெட்டியில் அவற்றைப் பூட்டிப் பெட்டியை அவனைக் கொலையாளியாகத் தீர்த்தான். உத்தரவிட்டான் " என்று சொல்லுகிறான்.

"அப்படியா?" என்று மால்மோக்ஸ்கோவ் போலுக்குப் பதிலளித்தான். அதில் மகிழ்ந்து அவர்களைப் பிடித்துப் பெட்டியை வெளியே எடுக்கச் செய்தான். அந்தப் பெட்டி மால் பத்த அடி நீளம் இருந்தது. அந்தப் பெட்டியிலிருந்து என்ன தவாரம் கூடக் கிடைக்கவில்லை. அந்த அவர்களைப் பிடித்தது. "இந்தப் பெட்டியை எப்படித் திறப்பது?" என்று மால்மோக்ஸ்கோவ் கூறுவதற்குக் கிட்டான்.

"ஐயா! நீங்கள் தயவுசெய்து பெட்டி அவற்றைத் திறந்து எங்கள் பட்டினத்தைக் குழைக்கின்ற தீயை ஏதேனொரு கொலையாளியைப் போலுக்கு அருகில் இருந்து அம் மரபு பெட்டியை எழுந்த கொடியைக் கிழித்தது. அவன் மரபுக்கு உள்வான். அவன் இப்படி அனைத்தல் உண்மையான தெய்வம் தெய்வம் மிகவும் தன் புத்தத்தினால். அதுவும் எல்லாம் தெய்வம் தெய்வம் மெலி பித்திருக்கின்றனர். நெற்றி கண்ணில்கூட இவன் கொலையாளியைப் பண்ணிக் கூட ஒரு இருந்தான் தெய்வம் கதலியை ஒரு தெய்வம் கூட நெற்றி கண்ணிலும் வருவதில்லை. இவ்விதம் கதலியில் தான் அவன் எந்த மரபுதான் அல்லவோ. உடனே அவன் பெட்டியில் அவற்றைப் பூட்டிப் பெட்டியை அவனைக் கொலையாளியாகத் தீர்த்தான். உத்தரவிட்டான் " என்று சொல்லுகிறான்.

"அதைத்தான் பார்ப்போமே" என்று தன்னிடமுள்ள பக்கை உபயோகித்தான். அடுத்த வினாவுடன் பெட்டி 'புரர்' என்று திறந்தது.

"பெட்டியில் நம்முடைய கண்ணில் கிடைய" என்று பெட்டியை மால்மோக்ஸ்கோவ் பார்த்துக் கொண்டு வந்தார். மால்மோக்ஸ்கோவ் பெட்டியில் ஒரு மரபு மெலி பித்திருக்கின்றனர். நெற்றி கண்ணில்கூட இவன் கொலையாளியைப் பண்ணிக் கூட ஒரு இருந்தான் தெய்வம் கதலியை ஒரு தெய்வம் கூட நெற்றி கண்ணிலும் வருவதில்லை. இவ்விதம் கதலியில் தான் அவன் எந்த மரபுதான் அல்லவோ. உடனே அவன் பெட்டியில் அவற்றைப் பூட்டிப் பெட்டியை அவனைக் கொலையாளியாகத் தீர்த்தான். உத்தரவிட்டான் " என்று சொல்லுகிறான்.

மெலியை வந்த அந்தக் கொடியை மால்மோக்ஸ்கோவ் பார்த்து. "ஐயா, என்ன இந்தப் பெட்டியிலிருந்து விடுவதற்கு மிகவும் வந்தான். அந்தத் தீயைத் தீர்த்துக் கொண்டு மால்மோக்ஸ்கோவ் போலீஸ் உள்வான். அவன் இப்படி அனைத்தல் உண்மையான தெய்வம் தெய்வம் மிகவும் தன் புத்தத்தினால். அதுவும் எல்லாம் தெய்வம் தெய்வம் மெலி பித்திருக்கின்றனர். நெற்றி கண்ணில்கூட இவன் கொலையாளியைப் பண்ணிக் கூட ஒரு இருந்தான் தெய்வம் கதலியை ஒரு தெய்வம் கூட நெற்றி கண்ணிலும் வருவதில்லை. இவ்விதம் கதலியில் தான் அவன் எந்த மரபுதான் அல்லவோ. உடனே அவன் பெட்டியில் அவற்றைப் பூட்டிப் பெட்டியை அவனைக் கொலையாளியாகத் தீர்த்தான். உத்தரவிட்டான் " என்று சொல்லுகிறான்.

அந்தப் பார்த்த அங்கிருந்த ஜனங்கள். "இவ்மேல் தெய்வத்தைத் தீர்த்துக் கொலையாளியாகத் தீர்த்தான். உத்தரவிட்டான் " என்று சொல்லுகிறான்.

கொடியைப் பெட்டியிலிருந்து தப்பிவிடுவதற்கு அந்தப் பட்டினம் மூலமாகத் தீர்த்து அவர்களைப் பிடித்து தீயைத் தீர்த்துக் கொலையாளியாகத் தீர்த்தான். உத்தரவிட்டான் " என்று சொல்லுகிறான்.

மால்மோக்ஸ்கோவ் தீயைத் தீர்த்தான். அந்தத் தீயைத் தீர்த்தான். உத்தரவிட்டான் " என்று சொல்லுகிறான்.

அந்தத் தீயைத் தீர்த்தான். உத்தரவிட்டான் " என்று சொல்லுகிறான்.

மால்மோக்ஸ்கோவ் தீயைத் தீர்த்தான். உத்தரவிட்டான் " என்று சொல்லுகிறான்.

ஜான்ஸன் அண்ட் ஜான்ஸன்

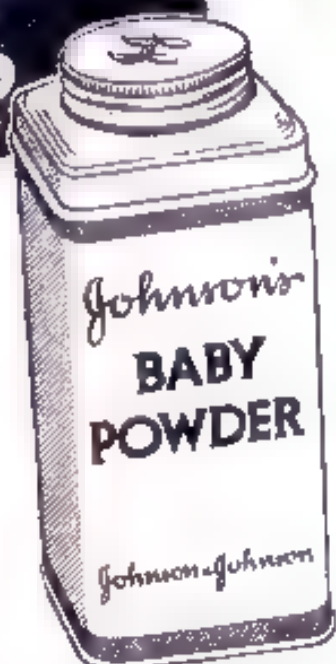
அழகான குழந்தைகளுக்கு

அற்புதமான பவுடர்

இவை புத்தகம்

தாய்மனை குழந்தை பராமரிப்பு புத்தகத்தில் இயைக்கப் போகிறது எழுதுங்கள். பெற்றோர்களுக்கு உபயோகமான அனைத்து விஷயங்களும் இதில் அடங்கியுள்ளன. இதிலிருந்து அனைத்து விவரத் தகவல்களையும் வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு எழுதுங்கள்.

ஜான்ஸன் அண்ட் ஜான்ஸன், பி.நி. பாதை 1870, டி.பாசிட்டெனாட் 35-0, மகராஷ்டிரா

மஜலச்சாரல்

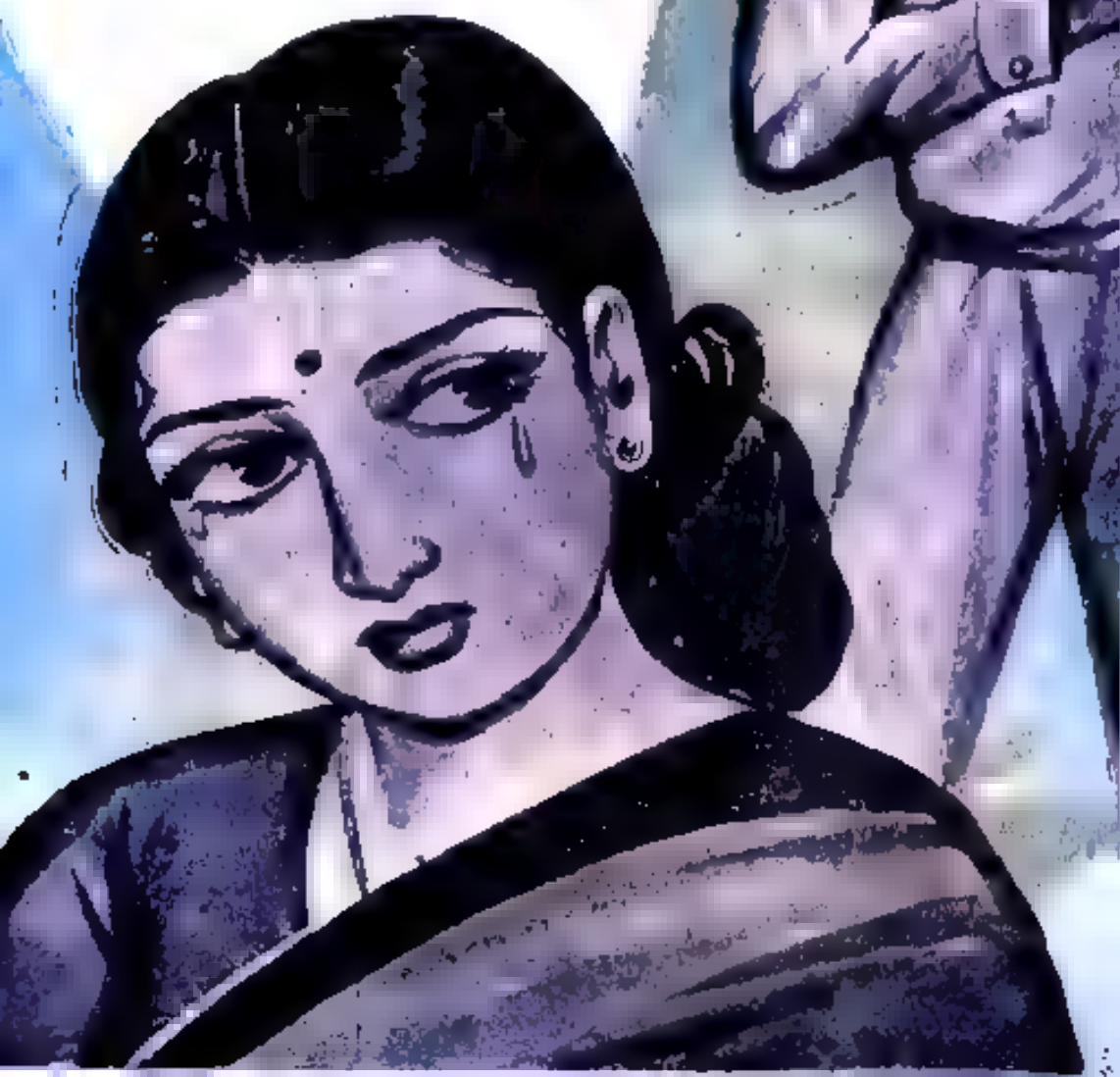
அத்தியாயம் 26

மாதவியின் துயரம்

சிவசங்கரனும், அச்சதனும் பங்களாவிலும், காட்டைச் சுற்றியும் வெரு நேரம் லரையில் தேடினார்கள். கருணாகரன் சென்ற கவபே தெரியவில்லை.

லெசங்கரனுக்கு அவன் நிச்சயமாக விட்டுக் குத்தான் போயிருப்பான் என்றுதோன்றியது. அச்சதனிடம், "நான் விட்டுக்குப் போய் மாதவியை கிராக்கிடுறேன். அங்கு தான் அவன் போயிருப்பான் என்று தோன்றுகிறது" என்று கூறினார்.

"எப்படி அவன் அவ்வளவு தூரம் நடந்து போக முடியும்? அதுவும் இந்தக் காட்டில், தனியாக, இருட்டு வேளையில் நடந்து போக வாருக்கும் சுதரியம் லராது. எப்பேயாவது கொஞ்ச தூரம் உலாவி விட்டு வரலாமென்று

மாதவா

தாம் எழுத்திருப்பதற்குச் சற்று முன்னால் போயிருக்க
லாம். அவர் விட்டுக்கே கையி் இருக்க மாட்
டாம்" என்றும் அச்சதன்.

"கருணாகரனின் கலாவத்தை நீ இன்னும் அறிந்து
கொள்ளவில்லையா? அவனுக்குக் கோபம் வந்தால்
என்ன செலவிறும் என்றே தெரிவதில்லை. தனியா
கச் செல்லும் தனியும் அவனுக்கு உண்டு. அவன்
சொன்னு வந்த கையும், துப்பாக்கியும் இங்கே இல்லை.
அதனால் தான் அவன் போய்விட்டானே என்று
சந்தேகமாக இருக்கிறது" என்றார் செவங்கரன்.

கடைசியாக இருவரும், பகல் ஒரு மணி வரை
அவனுக்காகக் காத்திருப்பது என்றும் அதுவரையில்

கருணாகரன் வந்து கோர விட்டால்
திருமயிப் போய்விடுவது என்றும் தீர்
மானித்தார்கள்.

ஒருவருக்குமே கெட்டைக்குப் போவ
தற்கு வேண்டிய உற்சாகம் இல்லாமல்
போகவே, சீட்டுக் கெட்டைப் பிரித்துச்
சீட்டாடத் தொடங்கினார்கள்.

செவங்கரன் ஆட்டத்தில் வந்து
கொள்ளவில்லை. அங்கே அவருக்கு
இருப்பே கொள்ளவில்லை. 'ஜிப்' காரில்
ஏதிக் கொண்டு ஓடித்த அளவு காட்டுக்
கூன் சென்று கருணாகரனைத் தேடிப்
பார்த்தார். ஒருவேளை அச்சதன் கொல்
வது போன அசட்டுத் தைரியத்துடன்

காட்டில் கலாலச் சென்று
விட்டு ஏதாவது தகூட மிருகத்
தீவிடம் அகப்பட்டுக் கொண்
டிருந்தால் என்ன செய்வது?

என்ற கவலை
வேறு அவரை
அரித்துக் கொண்ட
டிருந்தது.

போய்து ஏற
ஏற அவரால்
அதைத் தாங்க
முடியவில்லை. சிக்
கிரம் போகலாம்
என்று அச்சதனை
வற்புறுத்தினார்.
அவன் தக்கபடி
யாகப் போய்ச்
சேர்ந்திருக்க
வேண்டும் என்று
பிரார்த்தனை
கூட்டிச் சென்றார்.

கடைசியாக எல்
லாரும் சேர்ந்த
மனத்துடன் புறப்

சுனந்தி

பட்டார்கள். வேட்டைக்குப் போக முடியாத வகுத்தம் ஒரு பக்கமும், கருணா கரன் இப்படிச் செய்துவிட்டானே என்ற தாபம் ஒரு பக்கமும் சேர்த்து எல்லா ஸ்ரேயமே மெனனமாக்கி விட்டன. வந்த போது இந்தக் கவகலப்பும், சிரிப்பும் ஆனந்தமும் இப்போது யாரிடத்திலும் காணப்படவில்லை.

சுரப் போய்ச் சேர்த்ததும் சிவசங்கரன் மலைக்காரன் பங்களாவில் இறங்கினார். அச்சதன் வந்த ஸீப்பும் அங்கே நின்றது. கருணாகரனுப் பற்றிய சமாசாரம் தெரிந்துகொண்டு போகலாம் என்று அச்சதன் காத்துக் கொண்டிருந்தான்.

சிவசங்கரன் மாதவியைக் கண்டதும் திடுக்கிட்டுப் போனார். அவளை அந்த மாநிலி நிலையில் அவர் பார்த்ததே இல்லை. மாதவியின் முகம் அழுது அழுது கண்ணிப் போயிருந்தது. கண்கள் இருங்கியிருந்தன. அவளைப் பார்த்தவுடனேயே கருணா

கிறேன்" என்று கூறி அவர்களை அழைப்பி னிட்டு மறுபடியும் உள்ளே சென்றார்.

மாதவி சோக பிம்பமாக உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தாள்.

"என்ன நடந்ததென்று சொல், மாதவி!" என்று கேட்டார் சிவசங்கரன். மாதவி கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு கூறினாள்:

"நான் தேற்று முதல் உங்களைப் பற்றி ரொம்பக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந் தேன். இன்று ஒரே தலைவையாக இருந்தபடியால் பன்னிக்கூடத்துக்கு விஷ கோரி எழுதியனுப்பி விட்டுப் பேசாமல் படுத்துக் கொண்டிருந்தேன்.

பதினேழு மணி கமாருக்குக் கதவு தட் டும் சத்தம் கேட்டது. எழுந்து போய்த் திறந்தேன். கருணாகரன் திற்பதைப் பார்த்து விட்டுப் பதறிப் போய் விட்டேன்.

முகம் சிவத்து, தலை கலைத்து, விவரத் துக் கொட்ட, அழுக்குத் துணிசூடல் அவன் நின்ற கோலம் என்னைக் கடு கலங்கச் செய்து விட்டது.

"அவர் எங்கே?" என்று பிரத்த பதறிற்றுச் கேட்டேன்.

"அவருக்கு ஏன் அப்படி சொந்தா காரமோஸ் சொப்பம் வந்ததென்று எனக்குப் புரியவில்லை.

"அங்க மஸ்தானப் பற்றி என்னிடம் ஒன்றும் கேட்காதே" என்றான்.

"யானைப் பற்றிச் சொல்லியும் கூட?"

"எல்லாம் நீ சொல்றாய் அங்க 'அவ னை'ப் பற்றித்தான்."

"அவருக்கு என்ன ஆகிற்று? சொல் வேன்" என்று கவலையாக கேட்டேன்.

"அவருக்கு என்ன ஆகிற்று, ஒன்றும் ஆகவில்லை. நமக்குத்தான் என்னம் போயிற்று. ஆள் இப்படிப்பட்டவர் என்று தெரிந்திருந்தால் நான் அவ ரிடம் பழகி விடுகிறேன் மாட்டேன்."

"எனக்குக் கொஞ்சம் புரிவதற்குப்பாகக் தான் சொல்வேன், தந்தி!" என்றான் அனாவர எரிச்சலுடன்.

"அக்கா, நான் சொல்வதைக் கேள். இந்தச் சிவசங்கரன் தாக்கு ஏற்றவச் இல்லை. ரொம்பம் விஷங்காரர். நமக்கும் அவருக்கும் ஏற நான் ஒத்துக் கொள். நீ அவருடன் பழக்கம் வைத்துக் கொள் ளாதே" என்று தணிந்த குரலில் சொன்னான் கருணாகரன்.

"அவர் அப்படி என்ன செய்து விட் டார்? அனாத் சொல்வாட்டேன் என்கிறேன்."

"அங்கே அச்சதனும் அவனுடைய கிடுகிடிகள் இன்னு பேசு களும் வந்திருந்தார்கள். இவர் உடனே அவர் களுடன் மரவு கொண்டாட ஆரம் பித்துவிட்டார். அது போதது என்று

காள் இருத வந்திருக்க வேண்டும் என்று சிவசங்கரனுக்குப் புலனாகிவிட்டது.

"மாதவி! என்ன இது?" என்று கண்ணிவாரது அருகில் சென்று கேட்டார். மாதவியின் கண்களிலிருந்து பொவ பொவென்று கண்ணீர் உதிர்ந்தது.

"கருணாகரன் இங்கே வந்தானா?" என்று கேட்டார் சிவசங்கரன்.

தலைவாரட்டும் அரைத்தான் மாதவி.

"வெளியில் அச்சதன் இருக்கிறான், அவளை அழைப்பி விட்டு வந்துகிடு கிறேன்" என்று சிவசங்கரன் கூறிவிட்டு வெளியே வந்தார்.

அச்சதனிடம் கருணாகரன் வந்துவிட்டதைத் தெரிவித்தார். "தங்கள் இப் போது வரவில்லையா?" என்று அப்துல்லா யாரிடையே கேட்டார்.

"தங்கள் மல்லாதுப் போய் இறங்கிக் கொண்டு ஸீப்பை விட்டுக்கு அழைப்பி விடுங்கள். நான் நடந்து போய் விடு

ஸம்மிட்

எல்லாவற்றுக்கும் மேல்

“ஸம்மிட்” உத்தமத்தன்மை, சிறப்பானது... தீவிர ஆராய்ச்சியின் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட பரந்த வரம்பில் பயன்படுத்தக்கூடிய செலுத்து தகவல்களின் உயர்-நிலை சிறப்பானது.

எவ்வளவுமே உயர்ந்த ஊடக சமூக அம்மை பரங்குமன்.

இந்தியா
சைக்கிள்

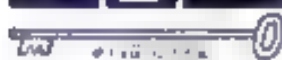
இந்தியா கைவிட மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்... கல்வித் துறை-1.

© 1975-76

மதுபாலாவின்
அழகின்
கிரகசியம்

சூர்ய கோநிலம்

வத்னி*

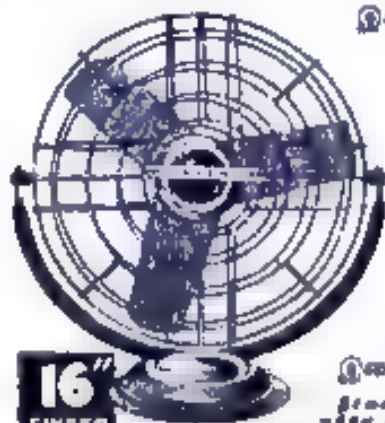
100% ஸ்வதேசி

★ “தாய்நாடு”

என்று அத்தங்கொண்ட ‘வத்னி’ என்ற வர்த்தகத்திலிருந்து திரிபு பெற்றது.

இக்கடும் கொடைக்கு.....

ஒரியன்ட்

பலதரப் பயனாக வந்தது கிரீட்
மேலது விசிறி
கவரில் பதிக்கும் விசிறி
காரின், உலர்ந் விசிறி
மற்றும் ஓர் கர்த்துலெட்டர்
இப்படி, அத்தனிதனாக கொண்டு
மாணுதல் உபயோகிக்கப் படுதல்
முன்னால் தயாரிக்கப்பட்டது

இவைவரையும் ரூ. 70/-தான்

ஒரியன்ட் ஜெனரல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட்

8, கோர் பிடி ரோட், எங்கத்தா-11

டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்கள்

M/s. திரிதஸ்தான் டயலர்ஸ் லிட்., 4, எட்டிக்மர் தெரு, மதராஸ்
தொடர்: "DEALIND" போன்: 2558

மேலும் மலிவானது!

கூம்பம்
முழுவதற்கும்
ஒரே டால்க்

ப்ரோடெக்ஸ்

சர்வ பிரயோக டாய்ஸ்ட் பவுடர்

பெரிய சைஸ் அழகிய
பம்புடன் கிடைக்கும்!

1977/48

நீயும் நானும், அவர்களுடன் சிறேமமாக இருந்து இவரைச் சந்தோஷப்படுத்த வேண்டுமாம். இப்படி அவர்கள் எதிரி வேலையெனச் சொல்லி என்னை அவமானப்படுத்தினர்."

"இதற்கா இவ்வளவு ஆர்ப்பாட்டம் செய்யிறாய், தமிழ்? நம்முடைய விரோதம் அவரைக் கட்டுப்படுத்துமா? மேலும் அச்சதன் நம்மை ஒன்றும் செய்ய வில்லை. சித்தப்பாவிலும்தானே நமக்குக் கஷ்டம் வந்தது. நம்முடைய இஷ்டப்படியே உலகத்தில் எல்லாரும் நடந்து கொண்டார்களா? அப்படி

நாம் எதிர் பார்க்கக் கூடாது. அங்குக்குப் பிடித்தால் பழிவிட்டுப் போகிறார். இதற்காக நீ கொய்த்துக் கொண்டு தனியாகக் காட்டில் நடந்து வந்தது கொஞ்சம் கூடச் சரியல்ல, தமிழ்! உனக்கு ஏதாவது நேரத் திருத்தாய் என்கிற என்ன? ஆயத்தியின்

கதிதான் என்ன? இதை என்னுள் ஒப்புக் கொள்ளவே முடியாது" என்றேன்.

அவளுக்கு அளவில்லாத கோபம் வந்து விட்டது. "நீ ஒருத்திதான் என்கிறாய் பிரியமாக இருக்கிறாய் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். நீயும் எனக்கு விரோதியாகி விட்டாய். நான் எங்கேயாவது தொங்குது போகிறேன், உன் முகத்திலேயே விழிக்கவில்லை" என்று சொல்லிவிட்டுப் போய் விட்டான். குளிக்கவும் இல்லை. சாப்பிடவும் இல்லை. பாலும் எவ்வளவு தூரம் நடந்து வந்தாலோ? எவ்வளவு களைப்பாக இருந்ததோ? இன்னும் யானில்லை" என்று சொல்லி முடித்தான் மாதவி.

விவசங்கரனுக்கு அவசூடையென்றைம வான் கபாவத்தைக் கண்டு இரக்கம் உண்டாயிற்று.

"இத்தனை பேர்க்குப் பேசுவதைக் குளிக்கவில்லையே, சாப்பிடவில்லையே என்று நீ கவலைப்படுகிறாயே. உன்னைப் பற்றி என்ன நினைப்பது என்றே தெரிய வில்லை." என்றார்.

"அவன் அப்படிப் பேசியது எனக்கு ரொம்ப வருத்தமாகத்தான் இருந்தது. அவன் இத்தமாதிரியெல்லாம் என்னிடம் இதுவரையில் பேசியதே இல்லை. மேலும் உங்களைப் பற்றிச் சொன்னதைத் தான் என்னுள் பொறுக்க முடியவில்லை."

"இதற்கு நானும் நீ தலைவனியோடு இப்படிக் கண்ணாள் விட்டிருக்கக் கூடாது. உனக்குத்தான் அவனைப் பற்றித் தெரியுமே, எதற்காக மனம் கவங்க வேண்

டும், மாதவி? நம்முடைய அன்பு இவ்வேருவர் சொல்வதற்காக மாறிவிட்டிருக்கிறதா?" என்றார் விவசங்கரன்.

பிறகு நம்முடைய கைக்குட்டையை எடுத்து, மனப்பாடையிலிருந்து தன்விடம் நினைத்து மாதவியின் கண்களைத் துடைத்தார். "நீ பேசாமல் படுத்துக் கொண்டிரு. நான் விட்டுக்குப் போய் விட்டு வருகிறேன்" என்று கூறினார்.

"பத்து நிமிஷம் இருந்து விட்டுப் போங்கியேன். நீங்கள் அருகில் இருப்பது எனக்கு ஆறுதலாக இருக்கிறது" என்று மாதவி கொஞ்சம் குரலில் கூறினாள்.

விவசங்கரன் அவள் அருகில் தெருவி விட்டார். கார்த்து கொண்டான். அவசூடைய கையைத் தம் கரங்களில் எடுத்து, "தான் எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் இருக்கத் தயார், மாதவி! நீதான் எப்போதும் என்னைத் தூரத்தில் இருக்கிறாய்" என்றார்.

"நான் தூரத்துலிருக்கும்? இப்போதே எங்காரும் கண்டபடி போகிறார்கள். கருணாகரனுக்கே பிடிக்கவில்லை. அன்பு என்பது இதயத்தின் இருக்க வேண்டும். வெளியே தெரியும் படி நடந்து கொள்ளக் கூடாது" என்று மாதவி.

"உன் தமிழின் விருப்பப்படி வெளியும் நாம் நடந்து கொண்டிருக்க முடியுமா, மாதவி?"

"அவன் விருப்பப்படித்தான் நாம் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வதில்லை. ஆனால் அவனுடன் விரோதம் செய்து கொள்ள வேண்டாம் அவ்வளவு? தாலிய்யாமல் வளர்த்த பிள்ளை அவன். கஷ்டப்பட்டதற்குள் மூரட்டுத்தனம் அதிகம். ஆனாலும் அவனிடம் எனக்கு மிகுந்த அன்பு உண்டு. என்னிடம் அவனுக்கும் அளவற்ற பிரியம். தயவுசெய்து எனக்காக அவனுக்குக் கோபம் வருமபடி நடந்து கொள்ளாதீர்கள்" என்று மாதவி.

"ரொம்ப அழகாக இருக்கிறதே. நீ சொல்வது! முட்டாள்தனமான நடத்தைக்கு நான் பரமம். முடிவுமா? நேற்று அவனிடம் நானும் விரோதம் பாராட்டிப் பேசவில்லை. அச்சதன் ரொம்ப நன்றாக நடந்து கொண்டான். என்னிடம் பிரியமாக இருக்கிறான். கருணாகரனிடமும் அவனுக்கு விரோதமாகிறேன் இல்லை. உங்களிடம் சிறேமம் செய்துகொள்ள விரும்பியே பேசினேன். உன் தமிழ்தான் ஆத்திரப்பட்டுக்கொண்டு

இரவோடு இரவாக ஓடி வந்தான். அவனுடைய நடவடிக்கைகள் சரியில்லை. என்னுள் சிவசங்கரன், அவனுடைய குரலில் சிறிது கோபம் தெளிந்தது.

"அவன் முயற்சியை எப்போதுதான் தெரிந்திருக்கிறேன். நீங்கள் எல்லாம் தெரிந்தவர், அவனிடம் தரிசிக்கத் தகு

கூடம் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். என்னுடைய ஒரே தம்பியிடம் விரோதம் வளர என்னால் இடம் கொடுக்க முடியாது. நீங்கள் இருவரும் விரோதித்துக் கொண்டால் என் பாடு ரொம்பத் திண்டாட்டமாகப் போய் விடும்" என்று மாதவி.

அத்தியாயம் 26

கருணாகரனின் கலக்கம்

கிராமியிடம் சண்டை போட்டு விட்டு ஆத்திரத்துடன் சென்ற கருணாகரன் தேரே ஸ்தத்தியைத் தேடிச் சென்றான். கொதிக்கும் தன் உள்வாங்கு இருக்கை அவளாவது இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல மாட்டாள் என்று ஆதங்கமாக இருந்தது அவனுக்கு.

கருணாகரனின் கோலத்தைக் கண்ட ஸ்தத்தி திக்பிரமை அடைந்து நின்றாள். "வாருங்கள்" என்று கூட அவளால் சொல்ல முடியவில்லை.

"என் மரம் மாதிரி நிற்கிறாய் குடிக்க ஏதாவது கொண்டு வா" என்று கருணாகரன்.

ஸ்தத்தி ஓடிப் போய் அவசரமாக "உ" தயாரிக்கச் சொல்லி விட்டு வந்தாள். ஒரு துண்டை எடுத்துக் கொடுத்து. "நீங்கள் முதலில் குளித்து விட்டு வாருங்கள்" என்றாள்.

கருணாகரன் தன் பையிழுந்த துணி மணிகளுடன் மாடிக்குச் சென்றான்.

பச்சைத் தண்ணீரைத் தலையில் கொட்டிக் கொண்டிருக்கார். அவன் உள்ளக் கொதிப்பு அடங்கவில்லை. ஸ்தத்தியின் மையால் லுளிக்காய். மணைச் சாய்விட்டு விட்டு வாற்காலையில் சாய்ந்து சிந்தையில் ஆழ்ந்தான்.

ஸ்தத்தி அன்றுமே கேட்கவில்லை. கருணாகரன் காணாமல் போனதும் என்று கவந்தும் கொண்டிருந்தான். கருணாகரன் மனத்தை வாரோ பண்படுத்தி யிருக்க வேண்டுமென்பது மட்டும் அவனுக்குத் தெரிந்து விட்டது.

கருணாகரன் வெகு நேரம் யோசனையில் இருந்தான். பிறகு "ஸ்தத்தி! என்னைப் போய் ர துரதிர்ஷ்டவாசி பாடுகிறே இருக்க முடியாது" என்றான்.

"ஆறு என்னபாய் உங்களுக்குத் தெரியும்?" என்று விடாயாட்டாகக் கேட்டாள் ஸ்தத்தி.

"விடையா பாடு. ஸ்தத்தி! என் மனம் அப்படியே ளிந்து கொண்டிருக்கிறது."

"அதனுடைய பச்சைத் தண்ணீரில் குளிக்கச் சொல்வேன்."

"பார்த்தாயா! தூட என்னைப் புரிந்து கொள்ள மாட்டேன் என் கிருமிய! உன்னைச் சொல்லி என்ன பயன்? என் தலைநிதி."

"நீங்கள் விஷயத்தைச் சொல்லுங்கள். தலைநிதியா இல்லையா என்பதை நான் கண்டு பிடிக்கிறேன்."

"உங்களைத் தயவுநி? அருமைத் தந்தை இருக்கிறார். சின்னம்மா நம்ம னின் கருமணியாக உன்னைப் பார்த்துக் கொள்கிறாள். பணம், காசு இருக்கிறது. தாங்குவதற்கு வேண்டிய மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். உன்னைப் போல அது கையா தீ?"

ஸ்தத்தியின் மனம் தெழிந்தது. வேட்டைக்குப் போன இடத்தில் நிவசங்கர ஸ்தடன் ஏதாவது மனஸ்தாபப்பட்டுக் கொண்டிருக்காரா? என்று கேட்டு வைத்தான். அவன் 'அதெல்லாம் ஒன்று பிச்சு' என்று பதில் சொல்லுவான் என்று எதிர்பார்த்தான்.

கருணாகரன். "உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? எப்படி உணர்த்தாய்?" என்று மையாடல் கேட்டபோது அவனுக்குத் தாக்கிவாரிப் போட்டது.

"நான் ஏதோ கேட்டு வைத்தேன். அவ்வளவுதான். திஸமாகவே சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கா என்ன?" என்று பரபரப்போடு கேட்டான் ஸ்தத்தி.

பிறகு கருணாகரன் கட்டில் நடத்த கையாள், வீட்டின் மாதவியுடன் சண்டை போட்டதைவும் விவரமாகக் கூறினான்.

"சிவசங்கரன் அச்சுதஸ்தடன் சிதோ மாக இருந்து விட்ட பாகட்டும். அதை மாதவி என்முக சரியென்று கூற வாம்? அதிலும் அவன் நம்மவர் பிரிக்கத் துடிச்சி செய்வது அவளுக்குத் தெரியும். அப்படி யிருக்கும்போது அச்சுதன் நமக்கு ஒரு துரோகமும் செய்யவில்லை என்று சொன்னானே, இத்தர் சிவசங்கரன்கூட அப்படி அவன் மனத்தைக் கெடுத்து விட்டார்" என்று போட்டினான்.

"இதைப்பாருங்கள்! உன் சொல்வது உங்களுக்குப் பிடிக்காது. கருணாகரன்

ஜஸ் உதைய

தீவகன் ஏன் முயற்சித்துப் பார்க்கக்கூடாது?

© 2000 by The McGraw-Hill Companies, Inc.

அறிவிக்கையில் மக்கள் தரப்
புகழ் வாழ்ந் தாய்நாளை
அருளுகிறார்கள! என்!
எனென்றும் அந் உலகின்
சாத்தியமென்றி, புத்தனாபுடைய
உலகன் வேறுதலை புத்த தென்
புடன் எழிப்பார்க்கத் தென்கிறது.

சென்னை: கிராமப்புறங்களில் உள்ள பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு உணவு கொடுப்பதில் தாமதமாகிறது. இதற்கு காரணம் மாணவர்களுக்கு உணவு கொடுப்பதில் தாமதமாகிறது. இதற்கு காரணம் மாணவர்களுக்கு உணவு கொடுப்பதில் தாமதமாகிறது.

3. இவ்வாறு பதிலளித்தபோது, பேரவையின் முடிவு என்ன?
4. அப்போது பதிலளித்த பேரவையின் முடிவு என்ன? அந்த முடிவை ஏதேனும் சந்தர்ப்பம் வந்தால் நடைமுறைப்படுத்த முடியுமா?
5. அப்போது பதிலளித்த பேரவையின் முடிவு என்ன? அந்த முடிவை ஏதேனும் சந்தர்ப்பம் வந்தால் நடைமுறைப்படுத்த முடியுமா?
6. இப்போது பதிலளித்த பேரவையின் முடிவு என்ன? அந்த முடிவை ஏதேனும் சந்தர்ப்பம் வந்தால் நடைமுறைப்படுத்த முடியுமா?
7. இப்போது பதிலளித்த பேரவையின் முடிவு என்ன? அந்த முடிவை ஏதேனும் சந்தர்ப்பம் வந்தால் நடைமுறைப்படுத்த முடியுமா?

மீதம் உத்தரவுகளை இவ்
வாழ்க்கை விருந்தினராக
கொண்டு வந்தால், இவ்
விருந்தினர் / விருந்தினர்
உத்தரவு, உத்தரவு
கொண்டு வந்தால், இவ்
விருந்தினர் / விருந்தினர்

உங்கள் கேசத்தை அதிக கருமையுடனும் பகட்டுடனும் வைக்க குளிர்ச்சியான வெண்ணிற ப்ரில்க்ரீம் உபயோகியுங்கள்

பிரில்க்ரீம்
உங்கள் கேசத்தை அதிக கருமையுடனும்
பகட்டுடனும் வைக்க குளிர்ச்சியான வெண்ணிற
ப்ரில்க்ரீம் உபயோகியுங்கள்.

* ப்ரில்க்ரீம் உத்த
மாய க்ரீமாக்கப்
பட்ட எண்ணிகள் உங்கள்
கேசத்தில் இயற்கை
கருமை நிறத்தை சோலிக
க் செல்லாதது. அதனால்
வெண்ணிற ப்ரில்க்ரீமை உற்
கள் தலைத் துளிர்த்தும்
அழுத்தித் தேய்க்கலாம். மோறு
கூடம் உடனடியாக இது
தடுத்த உங்கள் ப்ரில்க்ரீம்
கத்தமாலும் நுரோசியைத்
தூட்டும் கவகவிதம்.

* சிறந்தது ப்ரில்க்ரீம் தீடித்த உபயோகத்திற்கு வரு
கிறது. இது 20 முதல் 30 நிமிஷம் தூய்மை வாய்ந்த கவகவித
காலம் அது தீடித்த உபயோகத்திற்கு வருகின்றதேன
பாடுவதேன.

வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற்றவர்கள்

ப்ரில்க்ரீம் BRYLCREEM

உபயோகிக்கிறார்கள்

இரும் ஸார்ஜெண்டின் (இந்திய) பிசாவேட் லிமிடெட்.

சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். நீங்கள் மூன்று கோபத்தை ஒழித்தால் ஒழியச் சந்தோஷமாக இருக்க மாட்டீர்கள்."

"விவசங்கரனுக்கு என்னைப்பற்றி அப்படியப் பரிசாசமாகப் பேச என்ன உரிமை இருக்கிறது?"

"அவர் ஒன்றும் உங்களைப் பரிசாசம் செய்ய வில்லை. விசேஷத்தை விட்டு விடவேண்டும் என்று தானே சொன்னார்? யாரும் சொல்லக் கூடிய வார்த்தைகள் தானே அனாதை? இப்போது நானும் அனாதையானால் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்" என்று ஜயந்தி.

"உன்விடம் புத்திமதி கேட்க நான் இங்கு வரவில்லை."

"நீங்கள் வேட்டாளரும் கேட்காளரும். டாக்டரும். சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமை."

"ரொம்பக் கடமையின் காரணமாக உண்டு விட்டவன்தான். எனக்கு எப்படி என்னை அனுதாபம் ஏற்படும்? உன்விடம் நான் அதை எதிர்பார்ப்பது முட்டாள்தனம். என்ன இருக்காறும் உன் அப்பாவிடம் வேலை பாப்பவன் தானே நான்? தாளைக்கு உன்விடம் வேலை பார்க்க வேண்டி வரும்."

"உங்களுக்கு வேண்டியது அவ்வா? அனுதாபமா? அனுதாபம் யாரிடம் வேண்டுமானாலும் பிரக்கும். யார் கஷ்டப்பட்டாலும் 'ஐயோ, பாவம்!' என்று இருக்கம் ஏற்படும். ஆனால் அன்பு கரப்பது மிக அபூர்வம். உங்கலிடம் நான் அன்பைச் சொலித்து கொண்டு இருக்கிறேன். அதனால்தான் உரிமையுடன் சொல்கிறேன். நீங்கள் எல்லாவை வித்தி யாசாமாகப் பேசினாலும் அது என்னைப் பாதிக்காது? என்னை ஜயந்தி அழக்க மாண குரலில். இதைக் கேட்டதும் கருணாசரலின் மனம் குறைந்து விட்டது.

"ஜயந்தி! உன்விடம் அன்பை எதிர்பார்த்த நான் தகுதியில்லாதவன். அதை அறிந்துகொண்டு, உன்னைக் கொடுத்ததுக்கு கொள்கிறேன். உன்னைக் காதலிப்பதற்கு நான் தகுதியற்றவன் என்ற எண்ணமே எனக்கு ஆத்திரஸூட்டுகிறது. நான் எரிந்து விழுவதைப் பொறுத்துக் கொள்வாயா?"

"நீங்கள் என்விடம் ஆத்திரப்படும் போதெல்லாம் நான் மிதர்ச்சி அடைகிறேன். என் தெரியுமா?"

"உம்?"

"அப்போதுதான் நான் தேங்காய் என்னென்ன ஆகிய முகலானியின் மகள் என்பதை மறந்து, உங்களுடைய ஜயந்தியாக நினைத்துப் பேசுகிறீர்கள். ஆனால் 'நீ பணக்காரி' என்று குத்திக் காட்டுவது ஒன்று தான் என்னுடைய மனத்தை நோக்கச் செய்கிறது."

கருணாசரன் ஜயந்தியின் கரங்களைச் சேர்த்துப் பிடித்துக் கொண்டான்.

"ஜயந்தி! உன்னுடைய தூய அன்பை நினைத்து நினைத்து நான் பல தடவைகள் ஜ்ச்சரியப் பட்டிருக்கிறேன். பெருமிதமும் அடைந்திருக்கிறேன். ஆனால் நாம் இருவரையும் பிரிக்க ஏதோ ஒரு மாய சக்தி ஆழ்ச்சி செய்து கொண்டிருப்பது போலவே தோன்றுகிறது. உன்னை நான் அண்டைய முடியாது என்றே தோன்றுகிறது. உனக்கு நான் எந்தவிதத்திலும் ஏற்றவன் இல்லை என்ற எண்ணம் என்னைச் சித்திரவதை செய்கிறது. அப்படியிருந்தும் நீ என்னை மனப் பூர்வமாக தேரிக் கொள்? உன்கண்ணையும் நாம் பழகுவதைத் தடுக்கவில்லை..."

"அவர் உங்கலிடம் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார். உங்களுடைய நயம் நடத்தைகளும், அறிவுத் திறமைகளும் அவருக்குச் சந்தேகம் ஏற்படா தில்லை."

"அதுதான் ரொம்ப ஆச்சரியமான விஷயம். ஜயந்தி! உன்னை எனக்கு விவாகம் செய்து கொடுத்த பின்னர் 'இந்தக் காட்டில் விரைகு வெய்யுத்தான் பிழைப்பேன். என் மனைவி நான் அனைத்துமக்களே என்றும்' என்று நான் கூறினதும், நீ சந்திராவுமாக அதை ஏற்றுக் கொண்டால் அதைத் தடுக்க மாட்டார். அவர் மனம் வீரோலமானது. சிறுமைத்தனம் என்பதை அவர் அறிய மாட்டார். ஆனால்..."

"ஆனாலும் என்ன? இத்தனை வீரமாக எல்லாவற்றையும் தெரிந்து கொண்டு இருந்தும் என் வீணாக மனத்தை அவட்டிக் கொள்கிறீர்கள்? ஆனாலும்கே இங்கு இடமில்லையே?"

"இல்லை, ஜயந்தி! நான் உன்னை மனைவியாக அண்டைய மாட்டுடனென்று தோன்றுகிறது. நான் துயிர்ஷ்டம் பிறந்த வேளையில் அதனுடன் கூடப் பிறந்தவன். அதிருஷ்ட தேவதைகள் மூகத்தைப் பார்க்கக் கூட நான் அநிர்ஷ்டம் செய்ய வில்லை."

"என் இப்படி யெல்லாம் பேசுகிறீர்கள்? மாதவி அக்கா நம்மைப் பற்றி எகாவது கூறினா?"

"இல்லை, ஜயந்தி! அவளுக்கு உன்னைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். உன்னை மனைவியாக அண்டைய நான் தவம் செய்கிருக்க வேண்டாமா? அதை அவள் மன்னாக அறிவாள்."

"மின்னே என்ன தடை?"

"அதுதான் எனக்கே புரியவில்லை! ஜயந்தி சிரித்தான்.

"அப்பா என்னை தேற்றிவிடக் கூப்பிட்டு 'விவாகத்தை எப்போது நடத்தலாம்?' என்று கேட்டார். 'எனக்கு என்ன தெரியும்? உங்கள் இஷ்டப்படி செய்யுங்கள்'

**அதில்
ழுவகை
செயல்!**

**உங்கள் பற்களை அதிக
புத்திரமாகியாது காக்கிறது!**

உங்கள் பற்களில் தொந்தரவு இல்லாமல் பாதுகாத்துக் கொள்க! உன்னை யில்லாமல் பிரஷ் உபயோகிப்பதன்-தாக்கேட் சாஸ்திரீயமாக அமைக்கப் பெற்ற ஐரோஸ் பல் பிரஷ்! அது உங்கள் பற்களை ஏன் அதிக புத்திரமாகப் பாதுகாக்கிறதென்றால்—

- அது லாவகச் செலுடையது - இடுக்குகளில் துகறவிற்று, பல்வின் உட்புறமும் வெளிப்புறமும் கன்கு துலக்கு கிறதே ஐரோஸ் பல் குவமாக உறுதியுபடுத்துகிறது
- அது லாட்பட்டிருக்கிறது - கடினமான குகையில் இரைண்டாக குழாயில்
- அது சாஸ்திரீயமான உருப்பெற்றது - மேலும் கீழுள்ள பின்புறத்தை கவனமுடனாக அழகாகத்தயார்சுமாறு
- அது மிருதுவாகத் துகறவிற்று - என்னைவென வெண்பகுதியைப் பரத்தக்கூறு

காஸ்கேட்
தேபிரஷ் டீலக்ஸ்

ஆன்னைக்கு
பென்னைக்கு
குழந்தைகளுக்கு
ஐரோஸ், பிடிவா,
ஐரோஸ்

குகாதார பிளாஸ்டிக் குழாயில்

எக்ஸா

தென் இந்தியா விரும்பும் டால்க்!
தெம்பூட்ட, மணமளிக்க தனிப்பட்ட தயாரிப்பு

இந்த பரத நாட்டியக்காரியைப் போல், நீங்களும் தென்னாட்டின் அதி உஷ்ண நிலையிலும்கூட குளுமையும் இதழும் பெறலாம்... மனோரம்மிய மணம் பெற்ற எக்ஸா டால்க் உபயோகித்தால், குளுமையான நுண்ணிய ககந்தத்திற்கு இந்த ஒப்பியர்வற்ற டால்க்கை அடிக்கடி தாராளமாக உபயோகியுங்கள்

மெல்லிய எக்ஸா ஒரு
லட்சிய முகப்படி
கும் கூட

காஸ்கேட்
எக்ஸா
டால்க் பவுடர்

**குறைந்த காலத்தில்
உடம்பைத் தேற்றுவதெப்படி**

உடம்பைத் தேற்றுவதற்கு ஓதல் நிகராக, கையமாக நீர்நீக்கக்
கூடியதும், புஷ்பபாக வடிவத்திலும் ஆகாரமேயாகும். 'ஓவந்தன்
அம்மரநீர்யானதோரு ஆகாரம். இதன் குறிக்க மனம் அபர்த்துப் போன
பிரகையத் தன்முதேது. இதன் ஒருவிர்த்தபோதற்கு அம் புக்கியும்,
தரைக்கியும் மீண்டும் புதுப்பிக்கிறது.

[illegible]

செய்துள்ள டாக்டரிக்கும் தந்தை
கூறும் விவரத்தில் உடம்பு நெரு
யவன்மீது 'ஹி' போகக் கேள்
பெறாத, அறிவாளர், நோயாளர்
இரகர, அறிவுருவன் ஒரு கம்
செய்திருப்பது மதிப்பது
தம்மநிலைமை முதலான
வன் அகும். அது உத
இதற்கு உதவியெடுப்பது

தேர்தல்கள் விவரம் -
தெற்குறுகலில் தேர்தல்
தரம் 7 கருவிகள் (தேர்தல்
41.72 சீட்டர்கள்) - மலர்
தேர்தல்கள் இரவு 8
முதல் 8.30 மணி முதல்
(தேர்தல்கள் - 9520 தேர்தல்
தரம் 31 சீட்ட
கள்) தேர்தல்கள் முதல்
தேர்தல் இரவு 8 முதல் 8.30
மணி முதல்

ஒவ்ஸ்டின்

பிரதியொரு டின்னும்
ஆரோக்கியமயமானது

Call 1-800-828-6882 for more information.

இதற்கிடையில் திரு. சி. சி. சி. (இந்தியா)
பிரைவட் லிமிடெட்.

நிட்ட நடுநிலையில் சேட்ட அரசன் ஒன்றித்
விட்டது இவ்வகை இரு கருக்கிலை. முகத்
தில் விழியும், அகத்திப் பவமும்?

தாழ்வாரத்து அகநயில் இந்த எதிர்
பாராது வேண்டிய பாராவது நடமாடுகிற
கனோ என்ற நிலம் நெருங்கியில் கைக்க
போது போர்வைகளில் விட்ட உடல் மெட
மெடக்கத் தொடங்கியது. மார்க்கி மாதத்
தல் பனித் காற்று முற்றத்தின் வழியாக
உள்ளே பட்டித்து மேலும் குளிர் மிடைப்
படுகிறது.

வெளியே அகநயில் கடர் விட்ட அகல்
விளக்கு எப்பொழுதோ அகலத்து விட்டதில்
இருக்கக் கொண்டாட்டம். எவ்வளவு
கூறியும் அகலப்பெய்தியும் செறித்த நேரம்.
இவ்வகையில் அடிமேலுத்து கைத்தொடுக்க
முத்திர இருவர், எவ்வளவு விட்டு எப்போது
தான் பிரிந்திருக்கிறது?

நிலம் எவ் பக்கத்தில் படுத்துக் கொள்ளும்
அம்பி—அக்கா ராஜத்தின் கடைக்குட்டி—
இன்று அருகில் இல்லை. குழந்தையின் உடம்பு
இரவு கைத்தொடுக்க இருக்கதால் முற்றத்துக்
குளிர் காற்று காக்குமெனப் படுத்து கட்டித்து
அகநயில் ராஜம் என் அருகே போட்டுக்
கொண்டு விட்டான். படுத்தித்து வருடங்க
காக்கத் தன்மையில் தவித்துப் போன இந்த
ஆத்மாவைக் ராஜத்தின் வழித்து உகித்
குழந்தைகள் தாம மகள் கைமையே ஆற்றும்
காதலர்கள். "செருவிடத்தான் படுத்துப்
போன்" என்று பிழைகாதம் பிழக்கும் அன்புக்
குழந்தைகளின் பிழைக் காய்கள் எத்து
அருத்தை வந்திதைக் கொண்டு என்னோடு
இருக்கத்து விடப்படுகிறதான் எனது வாழ்க்கை
ஆறாதல் சேமித்துக் விட்டது.

மறுபடியும் எதிர் நடமாடும் ஒலி.

தாழ்வாரத்து அகநயில் விழக்கு முகையில்
மொட்டை மொடியின்னது மாதப்படி வந்து
செருவித்து. மேற்கு ஓரத்தில் நெருங்கித்
இருக்கிறது. அப்படியானது நெருங்கித் திரும்பி
முயற்சி எடுத்திருக்கிறா?

நிலகாளியிலிருந்து கால்களை வளர்த்தித்
செவியைக் கட்டிக் கொண்டு வளங்கினை.
அத்தினையில் பார்க்கிறார் அக்கா உட்
உறுக்கில் போகிறது. நெருங்கி கைக்காதலை
வரவழைத்துக் கொண்டு கைக்காதலை வரவழைத்துப்
போன் ஒர் விட்டான். இருக்கிற எவ்வளவு
கெளரிய இருக்கும்? கைக் கால்களைத் தாக்கிய
பட்டியுந்தி கைக்காதலைக் கிட்டுவன் கைக்
பாக்கதால் பட்டியை கைக்காக்குத் கொண்டு
வந்து. படுக்கையில் இருந்து வந்து பார்க்கும்
விடம் எனக்கே இல்லை.

"அக்காவேயும் அத்தியேயேயும் உடத்தில்
விருந்து எப்போது பார்க்கக் கொடுக்கிறார்?"
நிலகாளியை வரவழைப்போர், பிழையின் விளக்கம்
மாதப்படி இருந்து விட்டால் அக்கா
தாக்காதலைக் கொடுக்கிறது போன். அக்கா
மனம் என இவ்வளவு வேண்டியது இதை
வெறு? இந்தத் திரைமத்தில் பார்க்கப்போகிறார்
விட்டால் வந்து கொண்டு வரவழைக்க கைக்கால
பாருக்கு இருக்கிறது? வேறு. மனம் மீதம்
பார்க்கதான் இருக்கும்? கைக்காதலைத் திரைத்து
தாமே பார்க்கத்து விடவா? "

இந்த மூன்று வந்து சேரவும், மனத்திலும்
உடலிலும் உறுதி கொள்ளவும் ஒன்றாக இருத்

தன், அடிமேல் அடி கைத்து, கைக்க
நெருங்கி, டர் தாக்கினைப் மேலுமாக
தாக்கித் கைக்க ஒடுக்கித்துப் பார்க்கை
கைப் படர் விட்டான்.

இதென்ன பவங்கரம்! தகையில் கைக்கால
மக்கப் படியின்னது இரங்கி ஒருகருவம் குளிர்
இருக்கமுடிகதை அடைந்தது! இரத்தத்தில்
நெருங்கி விட்ட கைக்க அருக்கினை ஒன்று
நிட்டி 'அத்தியேயே' என்று கையென.
ஆனால் கைக்க கொண்டலில் பிறத்து
அக்கா பவங்கரம் விட்டது. நெருங்கி என்
கைக்கப் பற்றுக்கொண்டத் கெளரிய பாபரப்
பின். கைக்க கருமார்திப் படுத்துக்கொண்ட
கைக்ககொண்டிருந்து திரைக்கப் பாதிரத்தில்
"நெருங்கி விட்டது."

அத்தியேயே கையென ஒர் கைக்கார்,
ராஜம் அக்கா கைக்கை எதிர் வந்தான்,
கைக்கால போட்டுவிட்டு ஒர் கைக்கை
கருவக்கை அத்தியேயே பார்க்கு அருக்கி
விட்டான். வந்து அருத்தம் மிராமாத்திரத்துக்
குழந்தையின் கைக்க கைக்ககாதலை உடல்
அக்கா.

விளக்கையில் தாக்கி வந்தித் கைக்ககாரம்
போகக்கை அத்தியேயே வந்துவிட்டான்.

"எவ்வளவு, நெருங்கிப் பார்க்க?"—பிழை
விருந்து கிரித்து கருவக்கின் கைக்க மாதக்
கைக்க ஒன்று ஒரு கைக்க விட்டான். அத்தியேயே
போன். ராஜம் கைக்கிருந்து கொண்டு
காத்தகை வரவழைத் திரைக்க மாதத்தினாலே
பிழக்கான்.

"நெருங்கி, எத்து?"—ராஜம் பவமாக
அருதி விட்டான்.

எத்து? மிராமாத்திர கைக்ககாரத்துக்
தாக்கி உருவ. நெருங்கிய கைக்க விட்டு
ஒருக்கி வேண்டிய தொழிலில் அடிபட்டுத்
திரைக்கப் பார்க்கான். இந்தத் திரைக்கின்
கைக்ககார அகலது குழந்தைத் திரைக்கம்

ஒப்பாவிட்டாலும், பாசத்தின் தூண்டு கோலம் எமாவைவர் வாங்கித் தந்த நிலை குத்தகையை ஒற்று ஜீவித்து வந்தான். 'பாவம் பிழைத்துப் போகட்டும்; பக்கத்து வீட்டுக்காரனுலிறே' என்று பஞ்சாபகே என்பரும் அக்கறைவிடங்கள் மாத்தோப்புக் குத்தகையைச் சத்துரு வசம் ஒப்புவித்தார்.

அவரு இந்த வீட்டில் கண்ணம் வைக்கத் துணிந்தான்! ஆமாம்; திருடன் என்று தனி இனமா என்ன? அத்தொழில் மேற்கொள் பலர்கள் தாய்கள் உள்ள சாதி என்று கொய் விக்கொண்டா இறங்குகிறார்கள்? நய்ய ஆடை அணிந்து கொண்டு பரம் போக்கியர் கணாகக் காட்சி அளிப்பவர்களும் இந்த சனத் தொழிலில் ஈடுபடுவதில்லையா?

கண்ட வீட்டில் கண்ணம் வைக்க முயற் தான் என்பதற்காகச் சத்துருவை விடப்பா னோன்! கொண்ட வீட்டிலே திருடிச் சென்ற கொடியவர்க்க் காணவில்லையா?

வாய்தவந்தான்; என் வாழ்க்கைவிலும் இத்தகைய திருடன் எதிர்ப்படத்தான் செய் தான். அவன் பெரும் 'உன்னங் கவர் கன்வன்' மட்டுமல்ல; கணவனும் கூட. எனது உன்னத்தையும், உடம்பும், வாழ்க்கை யின் பிரகாசத்தையும் கவர்ந்து சென்ற கொடிய திருடன்! 'திருடர்கள் ஜாக்கிரதை' என்ற எச்சரிக்கைப் பலகைகள் தொங்கும் ரயில் வண்டியிலும், தபாலாயில் 'க்யூ'யில் மட்டுமா அவர்கள் மறைத்து விடக்கிறார்கள்? பார்க்கப் போனால் இந்த வாழ்க்கை முழு வதும் அவர்கள் தீரம்பி இருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு பானி வந்து என்னை 'இரண்டுங் கொட்டாளுக்' செப்த வீட்டுப் போன துக் கத்தை விடவா இவ்வயதத் திருட்டு பெரிது! 'சாமன்னு!' என்று அத்திம்பெர் களிறு, ராஜம் என உடம்ப அணைத்து நடுக்கத்தை ஆற்ற முயன்றான்.

✱

திருஞ் அது ஆறக் கூடிய துக்கமல்ல.

அப்பிபாது பதிவித்து வயதுப் பெண்ணை, 'இன்னும் கக்காணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்வ வில்லையா?' என்று ஊராரின் புருஷன்கள் உபரும் விழிப்புக்கு ஆனாலும் கன்னிப் பெண்ணை எங்கள் கிராமத்தில் வளர்த்து வந்தேன். எனக்கு வரவித் தேடும் முயற்சியில் என் தகப்பனார் முயற்சமாக இறங்கு வதற்கும் தஞ்சாவூர் 'கிட்டா'யின் அறிமுகம் ஏற்படுவதற்கும் ஒன்றாக இருந்தது. பக்கத்துக் கிராமங்களில் தெய், காலமு இவை யிழத்துத் தஞ்சாவூர் மொத்த விவாபாரம் செய்து வந்தார். ஆறு மாதங்களைத்தான் அப்பா வுடன் வர்த்தக உறவு. கிராமத்துக்கு அது வகை வந்தால் எங்கள் வீட்டில் தன்மீ இரண் டொரு வேலை எப்பிட்டுச் செல்வார்.

"ஏன்டி! தம்ம ஞானத்துக்குக் 'கிட்டா' வைப்பார்க்கலாமா?" என்று அப்பா ஆரம் பித்தார் ஒருநாள்.

ராஜத்தைச் சம்பகாரியா என வீட்டில் கொடுத்து அவரைப் படுத்துவதென்ற அனுபவத் தைக் கண்டது முதல் என்னை எங்கேயாவது பிச்சல் பிடுங்கக் கிளவாத இடத்தில் கொடுக்க வேண்டு மென்பது அவரது ஆவன். கிட்டா

வுக்கு தெருவிய உறவினர்கள், பெற்றோர் கூட இல்லை. ஒன்று விட்ட மாமா வளர்த்த அனுபவப் படிப்பு கொண்டு இன்று உலகில் தன் காய்களில் ஊன்றிக் கூடிய தெம்பைப் கபேச்சலாகத் தேடிக் கொண்ட அவரை அப்பாவைப் பிடித்ததில் ஆச்சரியமில்லை.

"சுப்பாணம் ஆயிரம் காயத்துப் பளிர், முன்பின் தெரியாமல் எப்படிக் கொண்டு கொடுக்கிறது!" என்று அம்மா மிகவும் கவலைப்பட்டாள்.

"என்மடி தெரியவேண்டி? கண் முன்னிலே 'மேஜே' என்று விவாபாரம் நடக்கிறது. ஆறு மாமோ வந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறேனே, ஏதாவது கூற்றம் குறை சொல்வ முடியுமா? தாய் தகப்பனார் உயிரோடு இல்லாவிட்டால் பெண் கொடுக்கக் கூடாதா? தஞ்சா வூரிலே நானு இடத்தில் விசாரித்ததிலே நல்லுத்தான் சொல்கிறார்கள்...."

அப்பா இங்குமாதிரி அடித்துப் பேசினதை தான் கேட்டதே இல்லை. இவ்வளவு உறுதி வாக முடியு செய்வாயும், அதை ஊர்ஜிதப் படுத்தவும் அவருக்கு எங்கிருந்து துணிச்சல் வந்தது? அவருடைய இதை ஆணித்தரமான வார்த்தைகள் என் செவிசலில் இன்பத் தேனாகவே பாய்த்தன. ஏனெனில் 'கிட்டா'வைக் தாரத்தே தின்று சலித்து அவரது அழகிலும் பேச்சிலும் இவ்வயதெப் பறி கொடுத்தவன் நான். கண்ணுக்கு திறை வான ஒரு இளைஞன் கரம் பறிந், கட்டுப்பாடு மிக்க அக்கிரமத்தில் திருங்கடியினிருந்து தப்பி விட வேண்டுமென்ற அவசரமும் ஆவதும் எனக்கு. அது விசாரணையே திறைவினியது

அறுவடை முடித்து பணம் கைக்கு வந்ததும் அப்பா விவாகத்தேதி நினைத்து விட்டார். எதிர் எதிராக நானு வீடுகளை விரித்துப் போடப்பட்டு வீற்றுப் பத்தினியை மேளம் முழங்கிற்று. அக்கனி கார்டியாகக் கிட்ட என் கரையப் பற்றினர்.

என் கணியா என் கழுத்திலே முடிச்சிட்ட தனக் கணியிடம் அவரது கண்களையே நீயைப் பார்ப்பியாவாக, இக்கனாகளின் என்னைக் குள் என்னை இருக்கும் செழும்பு எந்தக் கவிராக இல்லை.

கணியாவை இரண்டு வாரங்கள் எங்கள் வீட்டிலே தங்கி இருந்தார். சோதியா என் குறியைப் படி கார்டியாக என்னைத் திருவாகக் குள் அரைத்துச் சென்று குடித்தனம் துவங்குவதாக என்னைப்பாடு விரித்தது.

அவ்வளவுக்கு மிகத் தான் இரவு...

அகநியா போன்று இவ்வம் கலந்த இரவு என் கிணியில் இல்லை. அகநியா போல் தும் என்னக் கார்த்து வந்த இரவு வேறு என் அறுவடைக்கு இல்லை. கணியாவது அநிகாரன் அன்புக் கொற்களிலே முழங்கிப்பெண் என்னைப் போன்று இருக்க முடிவாரது. ஆனால் அதன்

நிறவாகப் பட்டித்த சோகத்தை வார்த்து முடிவதும் அனுபவித்த அபாக்கியவாதி என்னைப் போல் இருக்க இயலாது. அன்று அவ்வாரப் போன்று கணியை என்ரு செத்துக்கு இவக் கணமாக அமைத்து. தனது துணியிலின் பீது காதில் வருவித்த கணியைக் கணியாவது அகநியா அகநியா காதல் கிணியை அகநியை மென்மையான இவாகளின் ஒரு கொடியில் அவ்வளவு கொடுமையான மனமுத்து எவந்த நடிகைக் கண்டு மெடிப்பதும் துர்மையம்.

வெள்ளை வடித்தது போன்று அவ்வளவு விவகியை விடித்து. எவ்வளவுப் போது எந்த கணிய முடியின் ஆரம்பத்தை எவ்வக்து அகநிக் கப் போடுவது என்ரு சோகத்தைவிட நினைந்த தெற்குடன் அன்று கணியைப்பித்தேன்.

போன்று முடிந்தது.

அது என் வாழ்க்கை அந்தமாத்நிற் புனர்
வாக இருந்தது. விஷய எத்தகைய இடமலர்
கொண்டது? கண் மயர் விழித்தேன்.

எனக்கிடக் காணவில்லை!
எனது அகம்பகவியை ஒன்றிக் கெடத் துடி
தாண்டுகை காணவில்லை. தாழ்ந்தபெட்
புருஷன் என இருந்தேன்.

கேள்! கட்டித் தீ மூல் வேண்டி மனம்
செய்து கொண்ட பாவி இன்று பரிசுதிய நினைச்
செய்து விட்டான். தாவி என்னும் நகை
கடன் உரிமையோடு ஏற்படுத்திய கவலை,
எனது பொன் ஆபரணங்களை மட்டுமா அவ்
கதிதல் செல்லும்....?

இராமம் இராமமாகத் தேடினார்க்கு.
எவ்வகை போட்டுச் சித்தார்தன். கிட்டா
எட்டாமல் போய் விட்டார். தஞ்சாவூர்ச்
கடைபுல் கையாணம் கழித்து கவலாதிப்
போயிருந்தது!

கப்படியானும் எனது நகைகளுக்கும் வர
தகிவினப் பணத்தக்குமா எனது எவ்வகைப்
பற்றினார்? அவரது எண்ணிக் கழித்தகாதல்
என்று என்னை நாக இறுதாத்ததென்காய்
கெறும் சிந்தாட்டித்தான்? எனக்கே என்ற
கருவத்திக் கத்து என்னை ஆட்கொண்ட
கெய்வம் என தம்பி நான் அக்கபு வர்ஷித்த
புருஷன் தவறுதலும் திரைக்கத?

இரங்கு வாரங்கல் கவலையுக் இருந்து
கிட்டிப் போனவர்க்காக : அதற்குப் திரை
அவரைக் கண்டவர் எவருமில்லை. ஒரு வேளை
யிண்டும் ஒரு பெண்ணைக் கருத்தைப் பற்றி
இயங்குக்கவையிற் கடுப்பிடுக்கவாய் : வானுத்
குத் தெரிபும! ஆறும் எனக்கு நேர்ந்த அது
பலம் அவனுக்கு ஏற்படாமல் அவனாவது நம்
வாழ்வு பெருந்த கவலாக வாழ்த்தால் திருந்தி
தான். இதோ பறிந்து தீன் கருட்கண்.
பார்க்கவந்ததுப் தோயானி போம் வறண்ட
பாக்கதிலே கழித்து விட்டேன். "இரண்டும்
கெட்டாலே" கிட்ட என் துன்பத்தகத்
காணக் காணத் தகப்பனாது உன்னை சம்பி
யது. தருநிலையிற் கத்தல் கெட்டு கழித்துத்
கொள்கியன். மனக்குத் ஏற்பட்ட மாறுத
துபாத்தகல் போனது தத்தையார் அவ்விரா
வெள்கனிக் துக்கம் கவராமல் கவலா! என்விதி
யின தெருஞ் துக்கம் கண்ணிராக கருப்ப
கைக் காணுந் கெடுதென்காய் என் இதுவரும்
கெடக்கு விடும்.

"தெரிந்து தீர விசாரியாமல் பாராது
கிணற்றிக் தன்னிவிட்டேன். அப்பா!" என்று
வாய் ஓயாமல் ஈரத்தருவார். தாயின்
கொகையா எவ்வகையும் அடக்கா. எத்த
இருங்குவது துணிக்கவாக கத்திருந்தான்
என் தகைத் திராமம் கெடுப்பாருகை கத்தி
என் மறமணத்தக்கு ஏற்பாடுகெடுதிருப்பார்.
ஆறும் கதித்தல் பண்ணியை கவலை என உன்
சத்திலே கிரகியும் கெய்வ பக்தியுத்தான்
இடம் பெற்றிருந்தான்.

ஈத்து கருட்கண்ணிக் எனது பெற்றிருக்கை
மனதறு விட்டான். நானும் தாஜத்திக்
ஆதரவிக் வந்து கிட்டேன். அவரது மாயி
பார் காமனாநும் கவரவிய் என்னைக் கதித்துக்
கொண்டுதான் இருந்தான். தாஜத்திக்
தூழ்த்தகை - அவத்திக் கண்புப் பிணைப்பு-

இயங்காமலிருந்தான். நான் எங்கே இங்காத
கவலா கிருக்க கெய்வம். எனது திரு
மணத்தகை தூடித்து கவலத் தகப்பனாருக்கு
கவரவிய் பற்றிய தூடி கண்டிருட்டம் ஏன்
கடக்கலை. ஆறும் இம்மண்ணியை கிவகாய்
திரைத் போது தாமதரணம் இருவையிற் ஒரு
தீர்க்க தர்சனத்துடன்தான் பெயரிட்டு
இருக்கவேண்டும்... இராமம்!....

உன்மனதான் : விசாரம் என்பது என்னைப்
பொறுத்தகவரவிக் மக்கிவியல் கெய் தோ
கவா நோம் கெடுகுத்து கிட்டி எதித்த
கவித்து கிட்ட கட்டித்தான். அதற்குப்
திரை தான் குரவியா கிட்டேன். அக்கபு
போது இராமவிய் கெய்வம் பருவத்திக்
உணர்ச்சிகுத் மனத்திலே ஒரு பிண்கவா
கிரைத்தகை ஏற்படுத்திக் கெய்வது. ஆறும்
தூழ்த்தகை - "திரித்" என்னை தீர்க்கவையிற்
கொக்கியே, கொஞ்சம் மலர்ச் கிவ்வியே,
அவ்வகைத்து கிட்டான்.

பறித்து கருட்கண்ணிகுப் திரை என்
அருங்கே மன்கடுமொறு திருட்டு அருவாய்.
கெடுகுதின மட்டும் பாத்திகும் கம்பவாய்!
ஆறும் இரண்டிதும் திரு - த் துணிக்கவர்க்க
நாணப வாழ்க்கைத் தோற்றம் படைத்த
கருவ அத்தத்து பெற்றவர்க்கத்தாம்!

தீரென்கு வந்து தோத்தார். கவலக்
கார்ப் போன்கல் கானுமத்திபோன தென்கிற்
கத்துமிக் கிட்டிக் குக்கித்திருப்பகைக்
கண்டிருக்கு வந்து அகத்தான். காமன்கு
கவலாத்து கிட்டார். அவரது மறமான்
திரைமலம் அத்திம்பகை அருவையுன்.

"புதுகாய் காமா! கண்ணித்திரைகா.
அவன் அப்பகற் செய்தது குடும்பத்துக்கி
கவலாக இருக்கு. அவனுக்கு தகவு புத்தி
தாக்கல் தோக்கிலும். தக்கல் அவருகெய்த
இதை மறத்திட வேண்டும்!"

"அதக் கிரைக்கவியை அப்பகற் கெய்வாய்
கிடமாத் கிட்டான். இன்னகை அக்கிற்
கவலா கிட்டி கிட்டான் என கிட்டகையே
கொள்கை அருக்கவாய். கவலைய் தென்கு
காத்தருக்கு போம் போகித்தே : "கம்போட்ட"
செய்து கிட்டித்தான் மறு கெய். ஒரு குடு
போட்டகத்தான் அவனுக்குப் புத்திவரும்!"
அத்திம்பிற் தூன் தகையித்தேன்.

கவலாத்துக்குப் பரிசுதந்து தோயும்
கத்துகிட்டது. "என்டா! என் காமத்தகைக்
கெடுக்கிற்று!" என்று கருகுரகித்திக் கெளண்டு
அவன் ககைத்திக் படபகெய்து கவ்ர
அக்கை கதித்தார். திரைமலம் கிழுத்து
தடுக்காத்திக் என்ன ஆகிவிருக்கிமா!

பதற்குக் குகவாக காமாக்கிக் கடல்
திரைத்தான். ஆட்க் கொண்ட இருந்தது.

"என் கத்துக்குப் போகிக் கார்த்திக்!
தம்ம தெல் தகக்கு வந்து கிட்டது. கிருக
கவலாக் கட்டிதும் எங்கோருக்கத்தான்
கெய்வ!" எனது தாஜம் கிவகாரத்தகை
குக்கிக் பார்த்தான்.

"தீ போ கவியே, கவலை வாரு கெட்
டாகவன்!" - ஒரு சிவம் கத்தான் கெட்டது.
அத்திம்பகைத் தெற்றிக்குக் தீரே திரு தெருப்
புக் கொண்கவன்.

"பாதுகாய்! பாக்டே கிவகாரத்தகை கவல
யிக் கெடுக் கொண்கவாய்!" என்று காமா

மார்கோ சோப்

நீங்கள் கிருமிகளும்
செய்யும்போது
உங்கள்

மார்கோ சோப்பை

மறந்து
விடாதீர்கள்

ஆரோக்யமான, இனிய கறுமண
முள்ள மார்கோ சோப்பின் மிருது
வண, செழிப்பான துரை, கருமத்
துவாரத்தினூடே புகுந்து சென்று,
கருமம் ஆரோகியமாக இனமம்
எழிலூடன துவங்குவதை உறுதிப்
படுத்துகிறது. குடும்ப முழுவதற்
கும் இணையற்ற சோப், இனங்
கருமத்திற்கும் ஹானியற்றது.

தயாரிப்பவர் :

தி கல்கத்தா கெமிகல் கோ, லிட்டி
கல்கத்தா - 29.

CMC-4 R-7M

தென் இந்திய ஆபீஸ் : 5/149, பிராட்வே, சென்னை - 1

வையர் சம்பவத்தின் உய்ந்ததைத் தனக்கெழுந்தார். சிதாராமன் சற்றுநடை இறந்தான் கொண்டு போனான். கூடிவிட்ட ஊரும் வையர் தொடங்கிற்று.

பழையதற்கு முன்பு அத்திம்பேர் சேவிரம் எழுந்த விட்டார்.

"பொன்னு! நிருவணவாற்றுக்கு வண்டியைக் கட்டினா!"

தன்னைக் கொடுத்த பழையதற்குப் போட்டு தன்னை சேவிரமே கிட்டுப் பண்டியைப் பார்த்து குரல் கொடுத்தான்.

"பாடுதா அது?"

"எமான் உக்கிரம் கட்டி வரும்படி சொன்னாருக்கு!"

"ஊ! ஊ! ஊ! திருட்டுப் பண்டிக்குப் பரிந்து மந்தியைத் செயல் கப்பிடுவியே!" என்று அத்திம்பேர்.

"என்னைக்குப் பதற்குப்படுகிறீர்கள். அவரையும் வார்த்து ஒரு வார்த்தையோடு கேட்டுவிட்டு வாய்க்கிளம்." ராஜம் சேவிரமே வந்திருக்கிற அத்திம்பேர்.

"தெரியும், என்னை ஒருகூட சொல்லு!"

"எதற்கென்று ஒரு வார்த்தை கேட்டு விட்டு வாய்க்கிளம்." ராஜம் தன் துள்ளிவரும் அத்திம்பேரை அக்கிரமத்தின் மெல்லோடு அனுப்பி வைத்தான்.

அத்திம்பேர் திருப்பிவந்த போது முகத்தின் கோர்வு; திரிந்த தடையிலும் ஒரு தளர்ச்சி ஏற்பட்டது.

"என்னை?" — ராஜம் சென்று வந்த வேளையை விளக்கினான்.

"மன்னுக்குட்டி!" — தடையை அடுத்திருந்த ஆயில் அறையில் சாய்வு நாற்காலியின் மடியில் அவரது உடல் ஆதரவைத் தேடி மிழந்தது.

"எமான் வண்டியைக் கட்டிட்டுக்கொள்?"

"உன்னுடைய வேலையைப் பார்த்துக் கிட்டுப் போடா!"

பொன்னன் அடுத்து விட்டான்.

ஒரு மணி நேரம் அவர் அறையை விட்டு வரவே இல்லை. இரண்டாம் வேலை காப்பியை எடுத்துக் கொண்டு ராஜம் அறையின் தளையிலே, அத்திம்பேரது மன உணர்வின் காரணம் அறிப தடையோரமாக நானும் மறைந்து திக்நேரம்.

"அந்தப் போகெரிப் பண்டி மரத்தின் கட்டி உரிப்பென். திருப்பதற்கும்காமாக வண்டி சொன்னான் தெரியுமா? 'போகெரி'க்குப் போகட்டும்! கொண்டுக்கொண்டான் போகட்டும். உண்மையை அங்கு சொல்லிக் கொள் கிறேன்" என்விலுமாம். அந்தப் பழங்குடி எத்தனை நேரம் உரம் இருக்கவேண்டும்?"

"என்னவாம்...?"

"தடிப் பழம் கொள்விலுமாம்! 'நான் திருட்டு வரவில்லை. அவர்கள் கிட்டுவாராம் கப்பிட்டான். நான் சொன்னேன்' காய் உரம் சொல்விலுமாம்!"

"அட பாவி! அவன் தியாய் இடி விழவில்லையோ!" என்று ராஜம். ஆனால் அந்தச் சொல்லின் அதிர்ச்சி எவ்வளவு தாக்கிவிட்டது.

தட்டுத் தடுமாறிக் கையாலாது எல்லாருக்கும் வருவதற்கும் தன்னைச் சுற்றிக் கொண்டு உடல் இரங்கி வந்தது!

எத்தனை அபாயம்! தான் சொந்தமாக திருட்டை மறைப்பதற்காக வாங்கிக் குறுவலியில் அடிப்பட்டுப் போன ஒரு அபாயம் இப்படியா நடுக்கத்திக்கு இழப்பது! ராஜரம் அத்திம்பேரும் என்ன நடத்தைகள் எந்தெனக் கொள்ளாவிடினும் ஊரை அப்படி இருப்பார்களா?

பதிலாத்து வருடங்களுக்கு முன்பு தடைபெற்ற கையிலே என்ன தடைகள் எட்டும் பதி போலீஸ். ஆரணம் இந்த என்ன தெரிந்துப் போய் என் வாழ்வும் வெறுமையாயிற்று. ஆனால் நேர்மைத் திருட்டோ...! அந்தரகால நிலையிலும் பொத்தி வரும் பெண்மையோ உயர்வான கற்பு என்றும் ஆரணத்தைப் பொத்திவரும் போல் காய் பதற்கும்கும் மிழப்பதற்கு தடைகள் அவ்வளவு என்னை இதை அபகரிக்கப் பார்த்திருந்தான் கையுடன் என்ன நடையையும் பிடித்து அது கிட்டுச் சென்று மரு அறிக்க இவ்வளவு தடை அப்போது?

அந்தப் பொன்னன் மறைத்தபொது வாழ்வின புண்ணை மறைத்தது. ஆனால் இத்தகைய பதற்கும் பதில் சொல்ல வந்தான்... தடைகொடு இறுதி வரிக் வாழ்வுமொன்று என் மறைத்து. மண்ணை ஒரு தடையை உடையதற்காக உறுதிப் படுகிறது. மறுபடியும் உடையதற்காக வேறுபடி ஏற்படுகிறது. இரண்டாம் முறை திருட்டாக என்ரு நேரத்த அபகரிக்க இதைப் பொத்திவந்தான்.

அப்போது உரி கொடுத்தது. உரி வரையை முடிவென. ஆனால் ஊர் வரையை முடிவென? அத்திம்பேர் அபகரித்திருக்கிற அது நடையுடன்க எடுக்காமல் கிட்டால், தைருவிக் கற்று உணர்மெனவன் ஏன் என்வெனவென. எத்திப்பதற்குத் தன்வயாகக் கொண்டு போராடியது அவ்வளவு பொல் உரைக்குத் தன் திரிந்த பதில் உரைக்கும் தென்பு வேண்டாமா? இதில் எத்தப் பாணை விட வதி தான் நடப்பது?

புறக்கைக் கையின்கு தெய்வத்தோய் அபகி விழித்துக் கொண்டு தெளிந்த ஒன்றை வாய் பாதை வாயெரிக்க வரையின் ஓரத்திலே முடிவடைந்தது. அங்கு ஒய்க் கொள் கருத்த பொன்னியின் வரையுப் பெருமையின் என்வெனவெனவென.

தொழுவத்தின்குத்த 'கொள்' வாய்வு இரக்கத்துடன் என்வென பார்த்ததே! தென்னி மரத்துடன் ஒட்ட முடியாமல் போன குறையை ஒன்று தன் பற்று தெளிவப் புயித் தாயை ஏன்வெனவென தென்வெனவென.

உட்கை எடுத்துக் கொண்டு காவேரிக் குக் கிளப்பினேன். 'சித்தி' என்ற குரல் உரக்க கேட்டது.

அப்போது! ஒரு தாயின் என்னிடம் ஒரு வந்து என்வெனவென சுற்றி வந்தது இதை அன்னித கொண்டான். உன்வென உடைத்து தெளிந்த என்வென தெனாதித்து வாழ் விய்யம் அன்வென கப்பிரமொ இருந்தது, அப்போது பிணையு.

சின்னம் லைட்டியைக்

“இப்போ பாலுக்கள், சுமமா இப்படி பசமசென்று போகலாம் செய்து கொண்டிருக்கிறாய் என்பதாக இருக்க வேண்டியதுதான்” என்று கூறிக் கொண்டே காப்பியைக் கையில் கொடுத்தான் சேகர்.

“நீ எங்கேயோ கலப்பதாகச் சொல்லி விட்டாய். ஆனால் எங்கேயும் கலப்பதாகத் தெரையவில்லை. நான் வரலாறுகளாக நாலும் இப்படி எழுதினேன் கொண்டு வருகிறேன். அது இனிமேலும், மூடியும் என்று எங்களுக்குத் தெரையவில்லை” என்றும் சேகர்.

“வேண்டுமென்று நான் ஏமாற்றிக் கொண்டு வருகிறேன்? நம் கையில் இருந்தால் நான் இக்கூட என்று சொன்னேயோமா? எதோ போதாத காகம் கூட விட்டேன். இப்போதே அங்கப்படுகிறேன். மாலையில் பணம் சென்றது விட்டால் கொடுத்ததைத் தானே போடுவோம்?” என்று சேகர் வந்தான்.

சேகருக்கு மனம் உறுதியாக. அவன் எங்கேயாவதோ இருக்கிறது? இக்கூட என்பது அவனுக்கு நன்றாகத் தெரியும். கடந்த திரைப்

பதற்கு வேண்டிய பணம் துக்கு மெல்லே இருக்கிறது என்பதை அவன் நன்றாக அறிவான்.

“நீ மலர் போன்றோனும் மலரில் பணம் கொண்டு கொண்டு வந்து, அதுவும் மலர் கொட்டி அது வாய்க்காததை ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கிறது!” என்றும் அவன் மெதுவாக.

“நீங்கள் சொன்னது எங்கேயும் புகிறது. பொருளில் நாடினது மலர் எவற்றிருப்பதைக்கொண்டு கொண்டு வந்தால் அது எங்கேயாவது போகும். எவற்றிருக்கிறதோ? நமக்கு இருப்பது கல்லாள் மலர் போன்றது இருப்பென்று சொல்கிறாய். அவளுக்கு விளையாட்டாகும் சிறுக்குத்துக்குமாக இன்னும் இதை விளையாட்டாக கொண்டு போகலாம் மெல்லித்த இருப்பாய். மலர், நம் குழந்தைக்கு வந்த தந்தை பணமாகப் பின்பு நான் என்று நான் என்ன சொல்கிறாய்? நான் எங்கேயும். மலர் பின்பு மலர் பின்பு அங்கு இருக்கிறது இருக்கிறது இருக்கிறது. வெறு வாராவதற்கு இருக்காய் நம்மாத் துக்கத்துக்கு நன்னி வீடுப் பால்கள். அப்படி இருக்கும்போது நாமா

ஆசைப்பட்டு நம் குழந்தைக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டாமா? என்று அன்புப் பெருக்தடம் கூறினான் தோ.

சேகருக்கும் அவன் விருப்பம் சேர்மையானதாகத்தான் தோன்றியது. சேகர் மத்தியதர வகுப்பைச் சேர்ந்தவன். சம்பளத்தைத் தவிர திவம் தீ என்று ஒருவித வருமையும் இடையாது. வரும் சம்பளத்தில் வாடகையும், பாக் பணமும் சரிவாக இருந்துவிட. விட்டுச் செலவுக்கு என்று ஸம்பது அறுபது ரூபாய் மீதமாகும். அதை வைத்துக் கொண்டு மாதந்தான் தன்வறுது தம்பதிகளுக்குப் பெரும் பொராட்டமாக இருக்கும். சம்பத்து வேண்டும் என்று விரும்பியது போல் அவர்கள் சத்தானம் வேண்டும் என்று வீதும்பவிட்டே. கடவுளாகப் பார்த்து ஒரே ஒரு குழந்தை கொடுத்தார். விவானை அன்போடு வளர்த்து நன்றி சேரும் தோவும். படிக்கவும் வைத்தனர். அவ்வளவு வயதாக எட்டியபோது தான் பணம் பிராயம் தருகிறீட்டது.

காதலிவகையில் வளரும் இத்தானின் விவாதம் மனமுள்ள தானே சித்தத்தெடுத்துக் கொண்டான். நம்ம பணமார் பதவிதான் என்ன பையன். அவன் தன் காதலனைத் தேடித் தேடுகிறது. சேகரும் தோவும் கங்கள் சம்பந்தத்தைக் கொடுக்கத் தயங்கவில்லை. அத்துடன் விவா மிக்க அழகாக இருந்ததால் அவன் காதலன் மாண்புடைய பெற்றோர்களும் நம்மில் மெய்குந்தைத் தெரிவித்து விட்டனர். பணப் பிரச்சினையும் ஒரே நிமிடத்தில் தீர்ந்து விட்டது.

விவாகத்தைத் திருப்பதியில் நடத்தித் கொண்டுதான் விவாகச் செய்ய அதிகமாக வில்லை. தன் விவாகத்துக்கு வந்த பகுதி ரங்கியை வைத்துக் கொண்டு மகனின் கல்யாணத்தை சட்டம் மீறிய தோ. நடைபோடும் விஷயத்தைச் சம்பந்திதான் ஏற்றுக் கொண்டனர். இவ்வளவு இருந்தும் கடன் வாங்காமல் இருக்க முடியவில்லை. ஆபீஸிலிருந்து சேகர் பொத்தமாகக் கடன் வாங்கினான். அதையும் தோதான் விவானைப் புகைத்த தன் கொண்டு விடுமபோது அவரையாக வந்துறு ரூபாய் வேண்டியிருந்தது. ஆபீஸிலிருந்து மேலும் பணம் கேட்க முடியவில்லை. அதனால் சேகர்தான் சங்கரனைப் பணத்

துக்கு அன்புதான். சங்கரனும் தயங்காமல் பணத்தைத் தாக்கக் கொடுத்து விட்டார். ஆனால் அந்தப் பணம் கடனாகத்தான் கையில் விடைத்தது. விவா புகைச் சென்று ஏன்று வருடங்கள் ஆகின்றன. ஒரு பண்டிகைக் காலது அவன் பிறந்த விடு எடி வாவினிய. அதனால் அச்சென்று மீதமாயிற்று. இப்பொழுது அவன் கர்ப்பமாக இருக்கிறான். அவருக்கு ஏதாவது நடை செப்து போட வேண்டுமென்று தோவுக்கு திரும்ப ஆகை.

விவாகத்துக்காக ஆபீஸில் கடன் வாங்கிய பணமெல்லாம் மெதுவாகச் சம்பளப் பிடிப்பின் மூலமாக அடைப்பட்டு விட்டது. இப்பொழுது சேகருக்குச் சம்பளமும் கொஞ்சம் அதிகமாகிறது. தோ முயன்றிருந்தால் சம்பளப் பணத்தின் கட்டுப்பாடாக மீதம் பிடித்துச் சங்கரனின் கடன் அடைத்திருக்கலாம். ஆனால் அவன் முயலவில்லை. சேகரும் அதைப் பற்றிக் கவலை கொள்வதில்லை.

சங்கரன் விவாயே வளர்த்தவன் சேகர். ஏறுவாழியேயே பெற்றோர்களை இழந்ததும். தாடகன் கழித்து பிறந்த தம்பியை வளர்க்கும் போறுப்பைச் சங்கரனே ஏற்றுக் கொண்டு வளர்த்தார். விவாகமும் செப்து வந்ததார். சேகரை தன்னுட்ப படிக்க வைத்தார். ஆனால் அதற்குப் பிறகு சேகரைத் தம்பிட்டியை வைத்துக் கொண்டு அவர் விரும்பவில்லை. அவருக்கு மேலே தேடித் கொடுத்தார். பிறகு தனிக் குடித்தனத்துக்கும் ஏற்பாடு செய்துவிட்டார்.

அவனையும் தம்பியும் ஒரே ஊரில் இருந்தனர். சங்கரன் ஊரின் வடகோடியிலும், தம்பி தென் கோடியிலும் குடும்பம் நடத்திக் கொண்டிருக்கனர். அதனால் இரு குடும்பங்களிடமும் போக்குவரவு மொய்பக் குறைவு. மாதத்தில் இருவரும் ஒரு தடவை பார்த்துக் கொண்டால் அதிகம்.

பெண்கள் விஷயத்தில் சந்திக்கும் காலவரை இன்னும் அதிகம்.

சேகர் வந்து பணம் கேட்டபோது சங்கரன் கடனாகத்தான் கொடுத்த முடியும் என்று கங்கரன் பாகக் கூறி விட்டார். பணமுடையின் காரணமாகச் சேகரும் அப்பொழுது ஒட்டக் கொண்டான்.

ஆனால் விவாகத்துக்குப் பிறகு கடன் அடைக்க வேண்டுமென்று கவலைப் சேகருக்கு

ஒரு தோஷத்தையும் தோஷத்தில்க்கி. சங்கரன் பணத்தைப் பற்றி உதயசுந்தரன் இங்கி. அடித்தான் லுசுமாவையும் அடக்க லுசுமாவையும் பணத்தைக் கேட்டு அனுப்பினார். ஒரொரு சமயம் தெரிதும் வந்தார். ஆனால் சேதமும் தோஷமும் ஏதோ காரணங்கள் சொல்லி அனுப்பி விட்டார்கள். இன்று சங்கரன் மய்யாசன் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு போகச் சங்கரன் தங்கன் விட்டுக்கூற வரப் போவதாகச் சிந்தித்து அனுபவாவின் லுசும் தோ அறிந்தான்.

"என்ன, தான் சொல்வது புரிந்ததா? வேண்டுமென்றே பிடிவாதத்துடன் நம்பி விடுத்த பணத்தை வாங்கிவிட்ட உங்கன் அன்றாடி பார்த்திருர். இல்லாவிடும் அங்குக்குப் பணத்துக்கு என்ன லுசுடா? இந்தப் பீதகம் முற்றாது குடாய் இல்லாமலே அவர் எங்கவனோ உங்களை இருக்கலாம். இது மாகக் கூட இந்தப் பணத்தை அவர் உங்களுக்குக் கொடுக்கலாமே!" என்று சொன்னார்.

"சே, சே அப்படி வேண்டாம் சொன்னாத்தே. என்னைவிட அவனுக்குச் சம்பளம் குறைவு."

"சம்பளம் குறைவாக இருந்தால் என்ன? குழந்தை குட்டி என்று ஒன்றும் கிடையாது. அங்குக்கு என்ன சேனவு? நம் சிவகாமியை நம் குழந்தைலாக நினைத்துக் கூட அவர் அங்கப் பணத்தைக் கேட்காமல் இருக்கலாமே!" என்று காதாயினார் தோ.

ஆனாலும், "எல்லாம் கேட்கட்டும். அவன் வந்தால் பணம் கொடுக்க முடியாது என்று என்னிடம் போட முடியுமா? பணம், எல்லாம் கேட்டு வாங்கிவந்து ஆயிரத்தே!" என்றான்.

"தான் என்னடவா போடச் சொன்னேன்? எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு வழி இருக்கிறது. அருமையா காலவந்தி திரிந்து பணம் கேட்க வழி இல்லாமல் கூடச் செய்து விடலாம்."

"தேவனியே, அப்படிப்பட்ட மந்திரம் என்ன வைத்திருக்கிறது?"

கூடவே தோ நம் மனத்தின் தவாராக வைத்திருந்த உபாயத்தைக் கூறினான். சங்கரன் வரும்போது சேன் கடுமையான ஜூரத்தால் தவிப்பவன்போல் தன் தாடகம் ஒன்று தடுக்க வேண்டும். அதைப் பார்த்துச் சங்கரன் சங்கரன் சமையது வந்த காண்பதையும் மறந்து, உரிமை உருவிவிடுவான். சேனதாக்கன் கூறுவதைப் போலவே தெரிவிப்பான் பார்த்து மாதம் ஒன்றை விட்டதால் ஜூரமான தடிக்கச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது.

"பிசாசும் எங்கும் சத்தாகும். ஆனால் என்னக்கு ஜூரமென்று அன்றாடி நம்ப வேண்டுமே?" என்றான் சங்கரன்.

"நாம் தடிக்கிற தடிப்பேன். அவர் உங்களுக்கு ஜூரமென்று நம்பிய பாலாச உருகும் படி செய்ய வேண்டும்."

"சரி! என்ரு ஜூரம் என்று நம்புவதாகவே இருக்கட்டும். ஆனால் அவன் பணமே கேட்காமல் போய் விடுவான் என்பது என்ன நிச்சயம்?" என்று கேட்டான்.

"ராம ராமா, உங்களுக்கு இவ்வளவு சந்தேகமா? சேனதா பாதத்தில்க் தடிக்கிட்டு உங்கனிடம் பணத்தைக் கேட்டுப்படி செய்யாது, சேனதா பாதத்துக்கு அவ்வளவு மகிழ்வாய்!" என்று அடித்துப் போனான் தோ.

சேன் அவன் பெயரின் மலகி விட்டான். அன்றாடி சங்கரன் வரும்போது ஜூரமான தடிக்கத் திட்டமிட்டான்.

உடனே சேனதா சங்கரன் அவரோடச் சேனதா உட்குறிக் பருக்கி கொக்கி மேலே சம்பளி வைப் போர்த்தி விட்டான். தங்கு மய்யாசன் உங்கக் கட்டி விட்டான். தன் முகத்தையும் அதற்கெதிர்ப்படி சேனதா மய்யாசன் மாதிரிக் கொண்டு சேனதா வரவேண்டி.

"சீ, அம்மா, அ...யார்!" சேன் தலையிடுகையில் சங்கரன் முகம்கூறு.

சங்கரன் மேலுமாக உங்கே துடித்தது. "நமஸ்காரம், என்னடா இது!" என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற அருகில் இருந்த தாதி காலி ஒன்றைக் கட்டியிருக்கிற அருகில் இருந்துப் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்த்தான்.

சேன் பதிக் சொல்லுவதற்குப் பதிலாக மேலும் லுசுடா ஆரம்பித்தான். சேனதா பதிக் சொன்னான் "இரண்டு நாட்களாகத் திடீரென்று ஒரே தவிவையுடனே ஜூரமான இருக்கிறது. என்னதக் திரைக்கிங்கி. இரவு லுசுவையும் தடுக்கிங்கி." சேனதா முகத்திற் சேனதா கொடுக்க மேலும் பரவிய.

"கூட, ராமா! என்ரு ஒரு யார்த்தத் சொல்லி அனுப்பி இருக்கக் கூடாது? சேன் திட்டியுச் சம்பள இருந்தால் பிரயோசனமில்லை. முதலில் அந்த டாக்டர் வாக சேனதா அழைத்து வந்து காட்டு வேண்டும். அவர்தான் இந்த வகைப் பெரிய டாக்டர். பணத்தைப் பற்றி யோசிக்கக் கூடாது. இரு, தான் போய்க் கமிட்டி கொண்டு வருகிறேன்" என்று சொன்னான்.

"அவனா! நீ கஷ்டப்படுத்திக் கொள் ளாதே! உ...ஹா...ஹா...ஹா...ஹா தவிவையிற் போட்டு இருக்கிறதே...அவனா, டாக்டர் வாக சேனதா வாக வந்து என்ருவா பார்த்தான். அ...ஹமா..." சேன் முகம் லுசுவிக் கொண்டு கூறினான்.

"ஹட்டா அவர், தான் வேண்டுமானாலும் கொஞ்சம் தவிவையிற் பிடித்து விட்டிருமா?... மருந்து வாங்கிக் காப்பிட்டாயா? சேன், சேனதாக்கு கொடுத்தாயா? என்ரு கேட்கச் சேன் இருக்கிறது!" என்று கூறிப்படி சங்கரன் சேனதா கொட்டுப் பார்த்தான்.

தோ சட்டென்று சமையத்துக் கொண்ட படி "டெம்பரார் சேனதா காங்கி 104°கூட ஏறிவிட்டது. சேனதா மாய்யம் இரகம்கிங்கி, இன்று காங்கி 103°க்கு இறங்கிவந்து, தங்கன் வரும்வரையில் சேனதா மாய்யம் டெம்பரார் சேனதா வாகத்துப் பார்த்திடுக. "தாரியா" எங்கி வீடுக்கிறதே. அதுவே இப்பொழுது ஒரு திகிலாகி விட்டது. டாக்டர் கொஞ்சம், சேனதா வாகத்துக் டெம்பரார் இறங்க வேண்டுமென்றும் திடீரென்று தாங்கி வந்தால் அவரம் என்றும் சொன்னான்" என்றான்.

சங்கரன் வாக்விப் போய் விட்டான். "அப்படியானால் தான் இப்பொழுதே போய் டாக்டராக் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறேன்" என்று கூறிவிட்டுக் போய்விட்டான்.

இப்பொழுதும் சேனதா பதிக் கூறி அங்கரப் போனிடாமல் தடுத்தான். "வேண்டாம்"

குடும்ப நண்பன் டஸ்ஸனுல்

இருமலுக்கும் புண்பட்ட நதாண்டைக்கும்

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்

S. S. ரஜுலா

சென்னை - நாகப்பட்டினம் - பிளங்கு - சிங்கப்பூர்

மேற்படி கப்பல் சேர்க்கை நடத்தி வாங்கும் புறப்படும்

சென்னையிலிருந்து

1957 ஜூன் 18

நாகப்பட்டினத்திலிருந்து

1957 ஜூன் 20

பிரயாணத்திற்குரிய தயாராவேஜுகளைக் காண்பித்து வெண்டிய அளவு "பங்கு" வாசதியுள்ள டிக்கட்டுகளையும், 'பர்த்' வாசதியற்ற டிக்கட்டுகளையும், "சாப்பாட்டுடனே" அல்லது "சாப்பாடினதிலோ" எங்கள் கம்பெனியில் ஏஜென்ஸிமிருந்து நேரடியாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

'ரஜுலா' கப்பல் சமீபத்தில் புதுப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பங்கு வாசி பெற்றுள்ள பிரயாணிகளும் பெர்த் வாசதியற்ற பிரயாணிகளும் இப்பொழுது நிறைவான காலகாலங்களையும், அழகப்படியான பங்களாக்களையும், புதுக் காற்றுப் பிளாங்குகளையும், டீஸர், லாட்டர்சுகள் ஆகிய வாசதியுள்ளும், எவை உணவுக்காரர்களுக்குத் தனி வாசதியுடன் கூடிய ஒரு பெரிய சாப்பாடு அளையும் பெறலாம். எங்கள் பிரயாணிகளும் தமிழ் மற்றும் தமிழ் சினிமா படங்களையும் பார்க்கலாம்.

பிளங்கு, பெர்த் ஸ்கெட்டிங்லாம், சிங்கப்பூர் முதலிய இடங்களுக்கு நேரடியாக ஏறிக் செல்லவும் சிங்கப்பூரில் கப்பல் மாற்றி பாங்களாக்கிற்கு அனுப்பவும் எங்களுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பிரயாணிகள் மற்றும் ராஜாங்கம் ஏற்றுமதி வசதியுடனாகத் தயவுசெய்து எழுதவும்
பிள்ளை & கோ., (மதுரை) லிமிடெட் மதுரை கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட்
7, அரமணக்காரத் தெரு, சென்னை-1 : முதல் கிளை பீச் ரோடு, நாகப்பட்டினம்

அருள் ஶரீரு

தாம் மனிதர், உளகில் வேறு பண பிராணிகளும் இருக்கின்றன. அவை பெய்வாறும் குறுக்காக வளர்த்திருக்கின்றன. மனிதர்கள் மாதிரும் பெண் நோக்கி வளர்த்திருக்கிறார்கள். மனிதன் மேல் நோக்கி வளரும் என்பதை நகவரணுடைய உத்தேசம்.

பூ சங்கராச்சரியர், காமசேஷு பீடம்

தெரியுமா உங்களுக்கு?

உலகப் புகழ் பெற்ற கதைகளில் முதற்போல் பிரம்மாண்டமான ராகச மனிதர்கள் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது அவ்வாறு அல்லவென்றும் கட்டுக் கதைகள் அல்ல, உண்மையாகவே அத்தகைய மனிதர்கள் இருந்திருக்கலாம் என்பது விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி நிபுணர்களின் முடிவாகும். ஏனென்தான் கீழே 'பீட்டூடரி' என்ற மூட்பமான சொல்லுக்கு இருக்கிறது. அதிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படும் ஹார்மோன் ரசத்தினால், எலும்புகள் ஆச்சரியமாக வளர்ந்துள்ளன. மேற்படி ரசத்தைக் கொண்டு சாதாரண மனிதர்களை ராகச மனிதர்களாக மாற்றி விடலாம் என்று விஞ்ஞான நிபுணர்கள் கூறுகின்றனர். வளர்ச்சியற்றுக் கிடந்த சிறிய எலிகளை, அவர்கள் அந்த ரசத்தினால் மிகப் பெரிய எலிகளாக மாற்றி விட்டார்கள். அந்த எலிகள் பம்புகரமான ஒரு வகை மிருகங்களைப் போல் காட்சி அளித்திருந்தனவாம். பீட்டூடரி கொண்ததை அகற்றி விட்டால், எலும்பு வளர்ச்சியும் உடல் வளர்ச்சியும் அரவிய தின்றுவிடுகின்றன. முறிந்த எலும்புகளுக்கும் ஹார்மோன் ரசம் பலம் அளிக்கும் சக்தி வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. அணுதூண்டகளைச் சிதறடித்த விஞ்ஞானிகள் இந்த ரசத்தைக் கொண்டு ராகச ஜாதி மனிதர்களைச் சிதறடிக்க முற்படலாம். ஒரு வேளை விஞ்ஞானிகள் நங்கள் நாட்டில் உள்ள சாதாரணச் சிப்பாய்களை ராகச மனிதர்களாக மாற்றி இராணுவத்தைப் பலப்படுத்த முற்படலாம். சுற்பனைக்கு

விட்டாத விதத்தில் விஞ்ஞானம் வளர்ச்சி அடைந்துவரும் இத்தகை காலத்தில் அம் விதம் நின்றுகொள்ள அளவுக் குறித்து ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஆனால், அதிலும் எதிர்பாராத கஷ்டங்கள் ஏற்படக்கூடும் என்று கருதுகிறார்கள். அம்விதம் வளரும் மனிதனின் பலம் அதிகமாவதுடன், மிருகங்களையும் அதிகமாகிறதாம். அதே ரசத்தைக் கொண்டு மிருகம் அளின் வளர்ச்சியையும் அதிகமாக்கி விடலாம். அத்தகைய மனிதர்கள், மிருகம் களைச் சத்திகள் எப்படி செயல்பட இருக்கும் என்றும் சொல்லுவதற்கில்லை. அன்று குண்டு ஆராய்ச்சி, ஹைட்ரஜன் குண்டு சத்தத்திலில் வந்து முடிந்திருப்பது போல், மேற்படி ஆராய்ச்சியின் முடிவு எப்படியாவதுமோ என்ற திதிலும் மானிட வர்க்கத்தின் நலத்தில் அக்கறை கொண்ட விஞ்ஞானிகளுக்கு இருந்து வருகிறது. அது எப்படி யாவியும், இந்த ஆராய்ச்சியின் பயனாகக் கொடிய தோலான பிள

வைக்கு மருத்து கண்டு பிடிக்கப்படலாம் என்றும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகிறார்கள். நீவ அணுக்களின் வளர்ச்சிக்கு ஹார்மோன் ரசம் உதவுகிறது அல்லவா? நீவ அணுக்களின் கொள்கை விடையே பிளவை தோய ஏற்படுகிறது. எனவே, இய்விரண்டுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கலாம் என்பதும், இது பற்றிய ஆராய்ச்சியின் ஓரளம் வலக்கிய நிபுணர்களே திருக்குக்கோடர் செய்யும் பிளவை உதவையாக கட்டுப்படுத்த வழி நிறுக்கலாம் என்பதும் நிபுணர்களின் கருத்தாகும்.

பெயர்ந்தால், அங்குமாவதற்கு முன்பு கோள் எய்க்கியோ விழுந்து விட தரம்பு சேக்சிச் சாய்விட முடியாமல் திண்டாடிய போது, எவ்வாறு நடந்தா சாதாரண விசைத்து ரசமும், நயிலும் கதைச் அணுகைய உண்டவு வாய்ப்புள்ளது கோளுக்கு நிலவுக்கு வந்தது கோளுக்குச் கட்டுகின்ற அண்டம் வாய்ப்பு வகை எதிரே கோள்வி டையிருந்து, அங்கு வகை இன்ற மட்டில் கின்று அவர் வாயிருந்ததுக்கடர் சர்ப பாடு போட இவ்வாத திண்டாமையில் இருந்தது. அவர் எவ்வாறு கிதினவை செய்வதற்கு உபயோகப்படுத்த உள் பணமும் பணமா? என்று மனத்தில் ஒரு குரல் எழும்பினது. அண்ணனுக்கு இருக்கும் ரசதபாசம் தற்பிக்கு இல்லையா? சேக்கிள் ரத்தம் கொதித்து அவரை எங்கோ செய்வத துண்புபது.

உடனே கோள் பெட்டியைத் திறந்து, படைசை எடுத்துக் கொண்டு வரவும் பக்கம் ஒடினும். நீதா தினைத்து, "அகற்கு உடும் பொழுது அந்த துபாவை எடுத்துக் கொண்டு ஒடுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டான். "பணம் அண்ணனுக்கு, என்னை வளர்த்த அண்ணனின் பக்கத்து." "துபாயிதா, பணம், சிமத்தத்துக்காக..." "ச. நீ கம்மா இரு. ரத்த பாசத்தின் அருமை உங்களுக்கு தெரியாமல் போயிடு?" என்றான் சேக். தெருவில் லுடிக்கொண்டே. நீதா அவரைப் பார்த்து வந்தபித்து தின்ற அதே சமயத்தில், தெருவில் "அண்ணா! அண்ணா!" என்ற கூப்பிட்டுக் கொண்டே லுடிவரும் தமிழையைப் பார்த்துச் சங்கரமும் திகைத்து தின்ற விட்டார்.

இந்திய பொருள் வாங்கு கூட்டுறவைக்

தேயிலை, காப்பி, திப்பெட்டிகள், சர்க்கரை, காகிதம், தாவர எண்ணெய்கள் இவைகளின் மீது இப்போது இருந்து வரும் மூலியன் எக்ஸ்சஸ் தீர்வையை சிறிய அளவில் அதிகரிப்பது என்று 1957-58 பட்ஜெட் புல் உத்தேசிக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த அதிகரிப்பு மிகவும் சிறியதே என்பதைக் கீழ்க் கொடுத்துள்ள தீர்வை ஏற்ற புள்ளி விவரங்களில் குத்தே காணலாம்.

தேயிலை - ஒவ்வொரு பவுண்டுக்கும் 20 ரூ. எப.

காப்பி - ஒவ்வொரு பவுண்டுக்கும் 16.25 ரூ. எப.

சர்க்கரை - ஒவ்வொரு பவுண்டுக்கும் 5 ரூ. எப.

சாதாரண காகிதம் - ஒவ்வொரு கொலருக்கும் 1 1/2 ரூ. எப.

திப்பெட்டி - 40 ரூக்கிகள் கொண்ட பெட்டி ஒன்றுக்கு 9 1/10 ரூ.எப.

60 ரூக்கிகள் கொண்ட பெட்டி ஒன்றுக்கு 1 2/5 ரூ.எப.

தாவர எண்ணெய்கள் - ஒவ்வொரு பவுண்டுக்கும் 2 ரூ. எப.

புகைக்கல் - பொதுவாக ஒவ்வொரு பவுண்டுக்கும் 10 ரூ.எப.

(ரூ. எப. என்பது உயே எப்போயின் கருக்கல்)

கொள்ளை லாபத்தைத் தடுக்கவும்- நியாய விலையையே கொடுக்கவும்

தேயிலையும், காப்பியும்: ஒரு கப் தேயில், காப்பியின் தீர்வை அதிகரிப்பு முறையே 1 1/3 ரூ. எப., 1 1/2 ரூ.எப.க்கு மேலில்லை. இதில் சர்க்கரையின் அதிகரித்த விலையும் அடங்கி விடுகிறது. எனவே ஒவ்வொரு கப்பிலும் சேர்மானமாய் லாபத்தை எதிர்பார்த்து உங்களுக்கு தேநீரும், காப்பியும் விற்கும் கிவ்வுறைக் கடைக்காரர் இவைகளின் விலையை அதிகரிக்கக் காரணமே இல்லை.

சர்க்கரை: ஒவ்வொரு பவுண்டுக்கும் 5 ரூ.எப. அல்லது ஒவ்வொரு சேரக் கும் 10 ரூ. எப. அல்லது ஒவ்வொரு என்சுக்கும் 16 ரூ. எப. தீர்வை அதிகரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கிவ்வுறை விலையில் இதற்கு மேல் அதிகம் சேர்க்கக் கூடாது. எப்படி விரும்பினும் நீங்கள் சர்க்கரை உபயோகிப்பதைக் கொஞ்சம் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

**அன்றாட கொடுக்கல் வாங்கலில்
மக்களின் தன்னல முன்னேற்றத்திற்கு**

சர்க்கார் வோர், விற்போரின் கோருகிறார்கள்

தீய்பெட்டிகள் : 40 ரூபிகள் கொண்ட ஒரு பெட்டியின் மேல் 9/10 ந. ஸப. 60 ரூபிகள் கொண்ட ஒரு பெட்டியின் மேல் 1 3/5 ந. ஸப. தீர்வை உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. தயாரிப்பாளர்களுக்கும், வர்த்தகத்திற்கும் கணிசமான லாபத்தை ஒதுக்கிவிட்டு பார்த்தாலும் சில்லறை யாக விற்கும்போது 40 ரூபிகள் கொண்ட பெட்டியின் விலை 4 ந. ஸப.யும், 60 ரூபிகள் கொண்ட பெட்டியின் விலை 6 ந. ஸப.யும்தான் இருக்கவேண்டும்.

காதிதம் : காரணம் எழுதும் காதித்தின் மேல் அதிகரிக்கப்பட்ட தீர்வை ஒவ்வொரு கோவருக்கும் சுமார் 1 1/2 ந. ஸப. காதித்தின் விலை உயர்த்தப்பட்டாலும் விலையில் இதற்குமேல் அதிகம் வைக்கக்கூடாது.

தாவர எண்ணெய்கள் : புதுத் தீர்வையின் காரணமாக ஒவ்வொரு பவுண்டுக்கும் 2 ந. ஸப. உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கிராமங்கள், சிறு டவுன்களில் செக்குகளில் ஆட்டப்படும் எண்ணெய் அல்லது ஆண்டுக்கு 75 டன்சுள் தயாரிக்கும் சிறு ரக தயாரிப்பாளரின் எண்ணெய்மீது தீர்வை விதிக்கப்படமாட்டா, எனவே இவ்வகைகளில் தயாரிக்கப்படும் எண்ணெய் மீது தீர்வை அதிகரிக்கப் படவில்லை.

நகர் மருதிகளில் கடத்த ஆண்டில் சில தாவர எண்ணெய்கள் விலை ஒவ்வொரு பவுண்டும் 10 முதல் 20 ந. ஸப. வரை அதிகரித்திருக்கிறது. இதன் காரணமாக இத்தொழிலிலும் வியாபாரத்திலும் உள்ள பல்வேறு ரகத்தினருக்கும் பொதுமான வாய்ப்பு ஏற்கெனவே கிடைத்து வந்திருது. எனவே ஒவ்வொரு பவுண்டிலும் அதிகரித்த இந்த 2 ந. ஸப.வை தயாரிப்பாளர்களும் வியாபாரிகளும் தங்கள் லாபத்தில் ஏன் சுடு கட்டிக்கொள்ளக் கூடாது?

புகையிலை : 20 பக்கா புகையிலையின் விலை ஒவ்வொரு பவுண்டுக்கும் 13 ந. ஸப.க்கு மேல் அதிகரிக்கக்கூடாது. 10 பீடிகள் கொண்ட ஒவ்வொரு கட்டின் விலையின்மேல் 1/10 ந. ஸப. தான் அதிகரிக்கவேண்டும். இந்திய புகை விலையினைப் பற்றிமே தயாரிக்கப்படும் "சார்மினா" அல்லது "ஜாதி-பெட்காவ்" போன்ற சிகரெட்டுகளையே இந்த அதிகரித்த தீர்வை பாதிக்கும். 10 சிகரெட்டுகள் கொண்ட இத்தகைய ஒவ்வொரு பாக்பெட்டியின் மேல் 1 முதல் 1 ந. ஸப. தீர்வை விதிக்கப்படும். மற்ற ரகங்களின்மேல் தீர்வை அதிகரிக்காததால் அங்கங்களின் விலையையும் அதிகரிக்கக்கூடாது.

உங்கள் சிறியதோர் தியாகமும் பொது வழியமைக்கப் பெரிதும் உதவுகிறது

18. அறநெறி

“தீயம்! ஊரிலே தல்லார்—பெரியவர் நாலு பேர் ‘சரி’ன்னு ஒப்புவிரபடி தடுத்துக்கிடணும் மலையே...” என்விரை வயதான் தந்தை. உடனே குதித் தெழுக்கினான் மகன் நவீனன்.

“பிறன் மதிப்புரைக்காக நான் கவலைப்படவில்லை. பிறன் சாப்பிட்டால் எனது பசிப்பிணி தீருமா? நான் ஒரு மனிதன். எனக்கொரு தன்மையுண்டு. எனக்கொரு உரிமை யுண்டு. என் உரிமையை ஒருவருக்காக நான் தியாகம் செய்ய வேண்டியதில்லை. ஒருவன் உரிமையைப்பறிக்க இன்னொருவனுக்கு அதிகாரமில்லை. ஜனநாயக தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தீர்மானிக்கப் பட்டுள்ள இந்திய அரசியல் சட்டம் தனி நபர் ஒவ்வொருவனுக்குமுள்ள இயல்புரிமைக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. நல்லார் என்றும் தீயார் என்றும் மனிதரைப் பிரித்துப் பேசுவது உயர்வு தாழ்வு என்னும் பாகுபாடுகளால் போன்றது. ஒரே பொருளை அல்லது போக்கைச் சில காரணங்களுக்காக ஒருவன் அல்லது ஒரு சிலர் உயர்ந்தது எனக் கருதலாம். அதே பொருளை அல்லது போக்கை வேறொருவன் அல்லது வேறு சிலர் மற் றுஞ் சில காரணங்களுக்காகத் தாழ்ந்தது எனக் கருதலாம். இவ்வதான் நல்லான், பெரியோன் சான்றோன் என்றோ, இவன் தான் தீயோன் என்றோ, இதுதான் உயர்ந்தது இதுதான் தாழ்ந்தது என்றோ வரையறுத்து நிச்சயித்தல் சாத்தியமல்ல. அவ்வாறு தீர்ச்சயிக்க, வேறொருவரின் மதிப்புரைகளை விரும்பி ஒருவன் தனது போக்கை தீர்ச்சயிப்பது, அவன் தனக்குத் தலதென்று சொல்லக் கூடிய அறியும்—ஆற்றறும், சித்தமையும் பகுத்தறிவு மில்லை யென்று ஒப்புக் கொள்வதாகும். இவ்வகைச் சொம்மறியாட்டின் இனத்திய

சேர யார்தான் விரும்புவார்? இந்த அதிபாயத்தை நான் எனது முழு பலத் துடன் கண்டிக்கிறேன். அவனவனுக்கு முள்ள தலியுரிமையைப் பிறனுக்காக விட்டுக் கொடுக்கும் மடமை ஒழிய தான் போராடுவேன்....” இப்படிப் பதில் சொல்கிறான் மகன் நவீனன்.

“ஆமாம், மகனே! ஜனநாயகமென்று சொன்னாலே! ஒவ்வொருத்தனும் ‘என் உரிமை’—‘என் போக்கு’—என்று சொல்லிக் கொண்டால் ஒற்றுமை எப் படியப்பா உண்டாகும்? ஒற்றுமை இல்லா விட்டால் ஜனநாயகம் ஏதப்பா?....” என்விரை தந்தை.

“இந்த அகடனிகடப் பேச்சுக்களைப் பேசவும்—செக்கு மாடு சுற்றிச் சுற்றி வருவது போன்ற முடிவிலிவாத வாக்கு வாதங்களில் பங்கெடுத்துக் கொண்டு எவது பொன்னான தோத்தை விண்ணுக் கும் நான் விரும்பவில்லை” என்று பேச் சுக்கு முத்தாய்ப்பு வைக்கிறான் நவீனன்.

நாம் செய்யும் கருமங்கள், சிந்திக்கும் எண்ணங்கள், சொல்லும் சொற்கள் யாவும் ஒன்று நல்லினை அல்லது தீவினையைப் பயக்கும். தீவினை துன்பத்தையும், நல்லினை இன்பத்தையும் பயக்குவிக்கு மென்பது யாவரும்—மேல் நாட்டு மெல்லுறான விஞ்ஞான மெதைகளான வலிஷ்டர்களும்—ஒப்புக் கொண்ட விடையம். நாம் செய்யும் கருமங்கள் நல் லினைப் பயனாகவே யளிப்பவைகளா யிருப்பின்—அவை உயிர்களுக்கு இன்பத் தையே நல்தம். இவ்வு மாவீடராய்ப் பிறத்தோருக்கெல்லாம் உடன்பாடாய் லும், உயிர்களின் இன்னல்க் துடைக் கும் தொழிலை மேற்கொண்ட மருத்துவ ருக்குச் சிறிதும் வலுவாது பிறழாது கடைப் பிடித்தொழுதுதல் முக்கியத்தி லும் முக்கியமாகும். இன்பம் கரும் செயல்களெல்லாம் அறத்தின்பார் பட் டவையாகும். அறநெறி பிடித்தொழுது வதால் மனத்துயமை யுண்டாகும்; மனத்துடன் இரண்டற்ற தொடர்பு பெற்ற உடலும் ஆரோக்கிய நிலையில் திற்கும். ஆகவே ஒவ்வொருவரும் அறஞ் செய் விரும்புவது அவசியமென்று தமிழ்ச் சித்தர் தென்மொழியில் ஆற்றிய வைத் திய நூல்களார், ஒவ்வொருவரும் தர்ம பராமுய்குத்தல் வேண்டுமென்று வட மொழியில் வகுத்தவைத்திய நூல்களும் போதிக்கின்றன.

இதற்காக இவர்கள் வகுத்துள்ள நெதிகளில் வடமொழி நூல்கள் வலி யுறுதலும் நூதல் இடம் ‘பத்தாயக்யான யிதான் உடேத’ என்பதாகும். உல கத்து வாழ் உயிர்களைத்துக்கும் தாது அன்னபச் சொரியும் நல்லார்—எவ்வோ

கும் இன்புற்று வாழவேணு மென்ற வட்சியத்தையே குறிக்கோனாக ஏற்றுத் தம் வாழ்க்கைத் தரத்தை வகுத்துக் கொண்டு நல்லோர் உலகம் யாவற்றும் குமே மித்திரர் — நன்மை பலக்கும் கல்யாண மித்திரர். இவர்களுடன் அன்பும் பணியும் மிளிர்ந்த தொடர்பு பெற்றிருத்தல் வேண்டும். "நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே..." என்று தொடங்கும் பாவியுள்ள பொன் மொழிகள் வேதங்கள் துலக்கிய துரும தத்துவத்தைத் தெளிவு படுத்துகின்றன என்று அறியக் கிடக்கிறது. இவ் வகையில், நல்லார் தொடர்பைப் பெற்றதும் மட்டும் போதாது. "தந்திரகா:" என்றும் விதித்து. தியானரத் தூரவிக்ரு என்றும் தெளிவு படுத்தியுள்ளன வட மொழி வைத்திய நூல்கள். தேன் மொழியில் சமைத்த வைத்திய நூல் எனும் "உத்தமர் உறவு" என்பதைத் தான் முதல் விதியாக ஒரு தரம் பரனுக்குத் தெரிவிக்கின்றன.

உத்தமர் உறவு: உத்தம குணங்கொண்ட நல்லாருடன் இணங்கி தேசித்து. அவர்களோடு அன்புடன் கூடி வாழ்தல் நலம். தியவருடன் கலவாமல் தான் விவகிப்பதும் அவசியம்.

தீக் குணங்களை நீக்குதல்: மனத்தாலும் மொழியாலும் செயலாலும் நாம் பத்துவித தீமைகளைப் புரியக் கூடும். இவற்றை அறிய நீக்கவேண்டு மென்பது அநநெறியின் இரண்டாவது விதி. கொடிக் செயல் நீக்கத்தல், காமப்பற்று, கண்டதை செய்வாம் தான் பெற வேணுமென்று விரும்பும் பேராசை இம் மூன்றும் மனத்தின் தீக் குணங்கள். பொய் சொல்லல், கொள் சொல்வல், சினத்து - கடுசொல் பேசல், பவனிச சொல்லல்—இத் தாங்கும் மொழியின் தீக்குணங்கள். கனவாடல், வீணை தொழில் புரிதல், கொடிக் செய்தல் இவை செயலின் தீக்குணங்கள்.

நவீந்தார்பாற் கவிவு: வறுமை, உடற் பிணி, மனத்தயரங்களைக் நவீந்தாரர்க்கு நாம் நமது சக்திக்கென்று அளவில் கவிந்துதலுதல், அடுத்த விதி.

மண்ணுயிரில் தன்னுயிரைக் காணல்: ௪. ஏறுமா, புழு புச்சி முதலிய அயிரிகள் உயிர்ப் பொருள்களிலும் தன்னுயிரிலுள்ளதே போல் உயிரினுக்குயிரால் நிற்கும் எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருள்களையும் தன்னுயிரைப் போலவே பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

வழிபாட்டுக் குரீயோர்: — தேவதைகள், பசுக்கள், அந்தணர், வயதாளும் அறிவாளும் ஆசாரத்தாளும் மேம்பட்டவர்கள். வைத்தியன், அரசன், விஞ்

நினை ஆசான் ஆடுயோர் நமது வழி பாட்டுக்குரியவராவர்.

இரத்தார்க்கிடிக் எனுமை: எனித்து வத்திரத்தவர்க்கு "இடிக்" என்று சொல்வாமல் இவற்றைத் ததல் வேண்டும். சவதைக் கவிவுடன் ததல் வேண்டும், அவமறிப்பால்ப் பேசி வேண்டா வெறுப்புடன் எரித்து விழுத்து கொடுத்தனுப்புதல் கொடிய பாயம்.

பகைப்போருக்கும் நன்மை செயல்: தனக்குப் பகைவனென்போரே இல்லாம விடுக்கும் பண்பு பெற்றிருப்பினும், தன்னைப் பகைத்துத் தனக்கு எண்ணற்ற இன்னல்களைப் புரியும் கொடிய தீயோளுயினும், அவனுக்கும் உதவி செய்திடும் இயல்பைப் பெருக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

மனத்திட்பம்: செய்வம் வத்தெய்திடினும் வறுமையே வத்திடினும் கெக்கவித்தலோ—சோர்வடைதலோ இன்றிச் சம நிலையில் புத்தியுள்ளவனு யிருத்தல் அவசியம்.

அருக்காறு அகற்றிடல்: உயர்நிலை, அதை அடைந்தாரைக் கண்டு பொருமை கொண்டு மனம் வெதும்புதல் கூடாது. அவரைப் போல, அந்நிலையைடைபதாம் போதுமான முயற்சி செய்யவில்லை என்ற உண்மையைத் தெளித்து ஆற்றமைவைத் தவிர்த்தல் வேண்டும்.

ஆரோக்கிய நிலையைத் தாங்கி நிற்கும் தாங்கு தாண்டனைப் பற்றியும் விளக்கியாயிற்று.

பிறவியில் பயல் தாண்டில் 'விடு' தாண்டிடைத்தற்கரிய பெரும் பெறு. இதை கண்ணாக்கதான் பெற முடியும். ௪௪ னுனைப்பெற சரியை விரியை யோகம் ஞானம் பக்தி பிரபத்தி எத்த உபாயத்தை அனுஷ்டிப்பதாயினும் உடல் மனம் இரண்டிற்கும் ஆரோக்கியம் அவசியம்.

இக்க ஆரோக்கியத் திருக்கோயிலின் வெளிப்புறக் கோபுர வாயில்தான் விஞ்ஞானம். அதைக் கடத்த பிங் வெளிப்புறப் பிராகாரம் அங்குள்ளமண்டபங்கள் அவற்றின் சிற்ப சித்திரங்களைக் காண்பதோடு தின்று விடாமல், அப்பிராகாரத்தையும் கடத்து உள்ளே சென்றல் கரிபக் கிருஷ்ணதின் வாயிலென இருப்பது மெய்ஞ்ஞானம். இக் கதவு திறத்தாய் தான், மெய்ஞ்ஞானம் பிறத்தாக்கதான்— ௪௪வின் தரிசனம்; பிறவிப் பயல்களில் இங்குள்ள மூன்றையும் பின்புள்ள ஐடென்னும் பெற்றையும் பெறல் சாத்தியமாகும். விஞ்ஞானர் மெய்ஞ்ஞானம் இரண்டையும் பெற்று-அநநெறியைக் கடைப்பிடித்ததல்தான் ஆரோக்கியத்தை திஸ்தித்த உதவும் உபாயம்.

**உங்களை
கோர்வடையச்
செய்கிறதா?**

மேலே திரைப்படம்
உள்ளே குளமாகும்
(மேலே, அ - க்கு - பின்னால், சி
தர - மேலே - க்கு - க்கு - க்கு - க்கு)

தீயிட்டல் மக்களிடம் ஏதாவது
92-ஆ, அமைக்காத 25, மதாபி.1

பாத்திரங்கள் :

தாமோதரன்
தரணிபதி
ரங்கதுரை
செனகதிரையடிவு
கணவரம்

பாவப் பிரிவினை

எஸ். பூமிநாதன்

காட்சி 1

[பூங்குளம் ஒரு கோமம். அங்கே ஒரு வீடு. உள்ளே இருக்கிறார். தாமோதரன் தரணிபதி இருவர் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.]

தாமோதரன் : (திகைப்போடு) : தரணி! நன்றாக யோசித்துக்கொள் இந்த முடிவுக்கு நீ வந்திருக்கிறாயா?

தரணிபதி : ஆமாம் அண்ணா! எடுத்தவன் விவசாயம் பார்க்கிறது நாகரிகமானது என்று கருதியது என் எனக்கு தவறு. களர்களைக் கூற்றிக் திரிய வேண்டுமென்ற ஆவனில் சான்றுவதற்கு நீர் க்கது இரண்டாயது தவறு. அங்கிருந்து விடுவாரு வந்தபிறகாவது பிராமதில் தங்கிடுவோம்!

தாமோதரன் : (குறுக்கிட்டு) பட்டணத்தில் ஒரு தண்டன் இருக்காது சொன்னாய். போய் பார். சொல்லியே விட வேண்டிக்கொள் என்றேன். நீயும் போனாய். உன் திரைமக்குத் தகுந்த வேலையார் கிடைக்கிறது. என் நினைவும் பணமும் சம்பாதித்தாய். (மெதுவாக குரலில்) அதுவும் தவறு. தம்பி!

தரணி : என் லாந்தவது தவறே பட்டணம் போவதுதானே, அண்ணா!

தாமோ : அப்படியா?

தரணி : எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் பெரிய தரை கண்ணம் செய்த பிறகு பட்டணத்திலேயே கல்வியது. அங்கேயே குடித்தனம் நடத்தியது!

தாமோ : ஓ! அதுவும் தவறுதானா?...ம்... அப்படியா...?

தரணி : (அவரைப் பாராமல், தண்ணாய் பார்க்கிறார்) உறுதி தெய்தித்தான் ஏன்... மதராசுமுகம் போவதும் வேண்டி வாய்மை தெரிகுது... இது சேனத்திரையடிவு தெருவிலும், வந்ததும் பண்ணையாள் பட்டணம் போகும். வாய்வுக்கும் அதன் இஷ்டம் தான் அண்ணா!

தாமோ : (பாடினார்) எடுத்துப் பார்க்குது இது தெரிவாய்! என்னமோ உன் வந்தவது ஒரு பெரிய தண்ணாய்திருக்க வேண்டும்!

தரணி : இல்லை அண்ணா! பட்டணம், பட்டணம் என்று சொல்கிறது போதும் என்று பார்க்கிறேன். வேடிக்கையாகிவிட்டே.

தாமோ : தம்பி, தரணி! மனலில் இருக்காத மனல்கள் துப் போகிறது.

தரணி : (தலை உயர்த்தி) என்னதது? கருமம்... இல்லை, அண்ணா!

தாமோ : (விதிவெய்யா) லாவியம் ஆற்றித் தீர்த்து... மனம் இஷ்டம்... (தொக்குள்) கிராமம் சம்பாதிக்கி என்னக்கு நஷ்டம் அல்லவா ஏற்படுகிறது!

தரணி : அண்ணா! என்ன கொல்வி ரீதில்?

[தாமோதரன் பதில் சொல்லாமல் தெருவத் தடவிக்ரு. மேல் இருக்கிறார்.]

தரணி : (பரிவு திறந்த தரணி) பார்க்குது... எங்களுக்கு இந்தக் கிளப்பி இருக்கிறார் ஒரு பக்கம்! அந்த பிரமாந்த் போய்... மனலில்... கத்தியோகம் மறு பக்கம்! இஷ்டமே காடு களரமைப் பார்க்குது கஷ்டமாவ வேலை. இவை சொம்புமும் பந்துவாண்டவ. அவற்றில் ஒரு பகுதியைக் குறைக்கவாவது நான் வந்தாகியவன்... அண்ணா! என்னை அது... இதுவாய்!

தாமோ : (தொண்டைவைச் சேர்த்து) ஒரு பகுதி! ஆமாம் உன் பாகத்தைப் பிரித்து விட்டால் ஒரு பகுதியைப்! (தம்பியை உறுதுப் பார்க்கிறார்.)

தரணி : (தொண்டைவை) : எப்போதாவது பாகம் பிரித்துத்தானே ஆகியவன்!

தாமோ : ஆமாம்... ஆமாம்! திசையாக! இந்தக் காலம் பொது திரிவாகத்தின் இருத்தது போதும் என்ற நரடிவுக்கு வந்திருக்கிறாய், (அப்படியே நடக்கிறார்.)

[பெரிய பேரணம் தாமோதரன் சட்டென்று திரும்பி விட்டுத் தன் போய்விட்ட. அவரைக் உயிரிட வாய்க்குத்த தரணிபதியும் சைதிரை திரித்துப் போய் திரிந்து.]

காட்சி 2

[தரணி கிளக்கித் தீர்த்து, சேனத்திரையின் ஒரு தெருவில் கிளக்கித் தீர்த்து. அங்கே இடைவெளி மூன்று நேரம். தரணிபதி வந்த பக்கத்தையும் போக வேண்டி இருக்கிறார்கள்.]

ரங்கதுரை : (கனக்கு) மில்டர், தரணிபதி! உன் பட்டணத்திலே விவசாயம், பட்டணத்திலே சொக்காய்க், இல்லை.

தரணி : (குறுக்கிட்டு) : ஒரு பட்டணத்திலே, பட்டணத்திலே பார்க்குது போக வேண்டும், சார்!

ரங்க : சார்! உன் திரைக்குத் தங்க வந்த வேலையும் பார்க்க மடியும... விதிவெய்யா சொல்குது! போக வேண்டும், மெட்ராஸை மருத்துவத்திலே சார்!

தரணி : கண்ணம்மா! கண்ணம்மா! சார்! உன் பட்டணத்திலே பார்க்குது மருத்துவம்...

(தொக்குது) : ஆனால், அங்கே போய் உங்கல், எங்கல் பிணம் இவை ஒன்று!

ரங்க : (தொக்குது) : அவை கெட்டாய் எதற்கு சார்? இப்ப என்னை "கிராமத்துக்குப் போயோம்" என்பதுதானே நாகரிகம்... இல்லை, "தான் ஒரு கிராமத்தான்" அப்படியென்று சொல்வதற்கு கனக்குத் தான் மதிப்பு.

அத்தனும் எல்லாம் தீவன உண்டு. பூங்குளத் தங்க நீரோகம் விரைன்!

தரணி: கண்டிப்பா வரணும்! இதை இதைப் பார்ப்பே... எப்படியும் பண்டிகை மாற்றுவதென்று சொல்லுங்க.

[சட்டைப் பைசைக்குத் தோண்டு சிறிய வடிவம் காட்டுதலாகவோ வீடம் தீட்டுகிறார்.]

ரங்க (அவற்றைப் பார்த்து): ஓ! போட்டம் ஆட்டர்களா? இங்கே ஒரு கொத்தாவும் இங்கே, இங்கே இக்க இடத்திலே உங்க பெயரைப் பூச்சி பண்ணி எத்த போட்டா பிஸிவே டீபென்தும் பண்டாயிடும்!

தரணி: இங்கேயாவது? நான்மே, பின்பே இவ்வகை மாற்றியிருத்தால் அவ்வாறே தெரியும்! (அவற்றை வாயில் வைப்பே வைத்து) ஊர்மே வீடுக்கு வந்திருக்கு சார்? மாற்றியே பண்டவதக் கொண்டு போகணும்.

காட்சி 3

[இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு, பூங்குளத்தின் தாண்டியில் வீடு.]

தரணிபதி (நீண்டவ அரைத்து அழுத்த மான குரலில்): உண்மை தெரிந்திருந்தால்

இப்படிச் செய்திருக்கிற மாட்டேன். வடிவு! எண்டிப்பாள் செய்திருக்கிற மாட்டேன்!

வடிவு: சேருக்கு வந்ததைப் பெர்வாள் உங்களுக்கு அனுப்பினார் என்பது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்காது உங்களை?

தரணி: இது பெருந்த மோசடி! (மோசடை வர) வாரோ, எவருக்கோ பண்டமா அனுப்புவதற்குப் பதிலாகப் போட்டம் ஆட்டர்களை அனுப்புவது. அதை அனா அடுத்து எவருக்கு அனுப்புவது! (வருடைய தாண்டி தகைத்து) அதை என் சொல் விவரத்திலேயும் உண்மையான என் அசல் கையெழுத்திலேயும் நான் மாற்றியே பண்டம் பெறுவது... அந்த மோசடி இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு இப்படி அம்பலத்துக்கு வந்து கொண்டிருக்கிற குற்றவாளியாக நிற்பது... வடிவு! பட்டாளத்தில் சிப்பாயாக இருந்தவன் தான்! ராணுவம் ஒழிந்து, கட்டுப்பாடு, கண்காணம் எல்லாம் தெரிந்தவன்: புதிது அகப்பட்ட தடத்தவன்... (வெறுப்பு திகைத்து குரலில்) இப்போது தான் ஒரு மோசடிகாரன்...

வடிவு: இது எப்படி முடியுமோ?... தரணி: தன் கையில் ஒப்புகைப்பட்டு

அகிராத்தைத் துன்பியோகம் செய்யும் சாதிவன் அரங்கம் கம்மா விட்டுவிட்டான். வடிவு! அந்த மோசடிகு உடன்தவாக இருக்க எங்கேயுத்தான் கம்மா விடுமா? (மெல்ல தகைத்து) அண்ணன் குதல் குற்றவாதி! தம்பி இரண்டாவது குற்றவாதி! மோசடிகார! எவ்வளவுக் கடுங்காவல் தண்டனை கொடுக்கலாமாம் இந்தக் குற்றத்துக்கு!

வடிவு: (திடுக்கிட்டு) ஐயப்பீரோ! அப்படி யானது எங்கே கடு?

தரணி: (கவலைப்பீர குரலில்) வடிவு! அந்த திண்டிதான் என்னை வதைக்கிறது. என்ன செய்யுது என்றே புரியாமல் திண்டிட வைக்கிறது. வடிவு! பாசப் பிளியைச் செய்த தான் வந்த பாவம் இது. பாசம்! (உணர்ச்சி வாய்ப்பட்டு) தகை அண்ணனின் பொறுப்பில் இருக்கப்போது தடுத்த வரவு செலவுக்குக் கணக்கு கேட்டேனா? அவற்றில் வந்த பண்டத்தை எப்படி பெய்யப்போ விரயப் படுத்தினோ. அதைவாவது ஏனென்று தடுத்தேன்? அண்ணி, உயிரோடு இருந்த வரையில் பாசப்பிளியைப் பற்றிக் கருதக்கூட விரைவில்!

வடிவு: உங்களைப் பங்கைத்தானே நீங்கள் அவரிடம் கேட்டீர்கள்?

தரணி: (அதைக் கவனிப்பாமல்) அண்ணி காமனானதும் தவிராக வேலைவையும், பெண் குழந்தைகளையும், திண்டிதையும் கவனிப்பதில் அண்ணு சிரமப்படுகிறோ. அதைச் சிறிது குறைப்பதற்காகக் கிராமத்துக்கு வந்துவிட முடியுமேன். அந்த முடிவுக்காக இப்படி மோசடி செய்யும் பாதகனாகப்படுவேன் என்ற இப்போத்கவனா தெரியிறது? (தகைத்து) சார் வந்த அன்றே மாற்றியே பண்டத்தை அவரிடம் மண்ணில் அல்லவா கொடுத்தேன்.

வடிவு: என்ன பணம் அது? ஐம்பது ரூபாய்!

தரணி: மட்டும்பது ரூபாய்க்கு ஆக்சப் பட்டா அண்ணு அந்த போட்டம் ஆட்டரைக் கவர்த்தார்! இங்கே, எங்கே இக்கட்டில் சிக்க வைக்கலா? அவருத்தான் இப்போது அகப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோ! ஒரே குழப்பமாக இருக்கிறது, வடிவு! பிறருக்கு வரிமை யான பண்டத்தைத் திருட்டுத்தவனாவதிலேயே பெறுகிறோம் என்பதை அறிவாமல், கண்க்க மறை மறைத்தோடுதான் அந்தப் போட்டம் ஆட்டர்களை மாற்றினோம். மாற்றும் வழி கூட தெரியாமல் ரங்குலாரைப் அவ்வாறே கேட்டேன்! இப்போது அதற்காகப் பலர் பார்க்க தீடு மன்றத்தில் குற்றவாதி கண்டில் மோசடிகாரனாக தீர்க்கப் போகிறோன்! எதிர் கொடுத்துக்கவன் என்ற காரணத்தால் சூரியில் விடப்பட்டிருக்கிறோன்.

வடிவு (மீறிப்படி): எங்களுக்கு இதெல்லாம் வா பிண்ணம்?

தரணி: அறாதே வடிவு! கம்பிணிவாள் உங்களுக்குத் கவக்கமெல்லாம் கூடாது! உங்களை வைத்திருக்கிறோம், நடப்பது நடக்கும்.

வடிவு: சிப்பியாள் என்ன சொல்கிறார்?

தரணி: என்ன சொல்வார்? கம்பிணி அவனில் இருக்கிறார். அந்த இப்படியும் இரும்பும் அகிலமாக இருக்கிறது. அவர் முகத்தை எவரும் பார்க்க முடியவில்லை வடிவு!

வந்தது: இப்படி ஏன் செய்தாராம்?

தரணி: அதை எங்கே அவர் சொன்னார்? அடிக்கடி "காவ வித்தியாசம்" என்லிரார், அன்வாவதுதான்! பாசர்போயும் நீ விசாரப் படாமல் இரு. நான் போல் வக்கீலம் பார்த்து வருகிறேன். [தரணிபதி போகிறது]

காட்சி 4

[வக்கீல் கைலாசத்தின் வீடு]

கைலாசம்: மிஸ்டர் தரணிபதி! அந்தப் போஸ்டல் ஆர்டர்களை நீங்கள் சென்னைக்கு மாற்றிப் பணம் பெற்றதற்குத்தான் சாட்சி வங்கன் நிறைய இருக்கின்றன. எப்படி மாற்றுவது என்று கேட்டதற்கு ரங்கசுலாச என்பவரின் சாட்சியும்; அந்தத் தொழில் வந்தாபனத்தில் நீங்கள் வேலை செய்ததற்குச் சாட்சி: போஸ்டல் ஆர்டர்களை மாற்றிய ஆபீஸ் குமாஸ்தாக்கள் சாட்சி என்று நிறைய இருக்கின்றன. ஆனால்.....

தரணிபதி: ஆனால் என்னுள்.....சாரி!

கைலாசம்: பிரஸ்தாபப்பட்ட போஸ்டல் ஆர்டர்களைத் தங்களுக்கு மிஸ்டர் தாமோ தரத்தான் அனுப்பினார் என்பதற்கு ஆதார பூர்வமாகச் சாட்சியங்கள் இருக்கின்றனவா?

தரணிபதி: ஆதார பூர்வமாகவா?

கைலாசம்: உதாரணமாக அவர் அனுப்பியதற்கு ஆதாரமாக ஏதேனும் கடிதம்.....?

தரணி: அனுப்பினார் சாரி! ஆனால் இப்படி இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பின் ஒரு கடிதக் குக்கு அது சாட்சியமாகத் கேள்வப்படுகிறது என்று கடுகளவாவது யூரிக் முடிந்திருத்தால் கூட அதைப் பதிரிப்படுத்தி இருக்கிறீர்கள். "இந்தப் போஸ்டல் ஆர்டர்களைச் சென்னைக்கு மாற்றுவது கலப்பம். மாற்றிப் பணத்தைக் கொண்டு வரவும்" என்று வேண்டியாக எழுதினிருத்ததில் மோசடியைக் கண்டு பிடிக்கத் தெரியவில்லை, சாரி!

கைலாசம்: மிஸ்டர் தரணிபதி! தாய்கள் சில சமயம் பூங்குளம் வந்திருத்தபோது அவரை வேலையாக வெளியூர் போக வேண்டியிருந்தால் மிஸ்டர் தாமோதரன் தங்களை அவர் கத்தானத்தில் "மீராஜக் போஸ்டல் மான்ட்ராக்" நியமித்துப் போனதுண்டு. இப்போது?

தரணி: ஆமாம் சாரி! ஆனால் இந்தப் போஸ்டல் ஆர்டர்கள் வந்து சமயம் நான் மதராஸில் அங்கலா இருக்கிறேன்?

கைலாசம்: அப்போது சாரி! உங்களுக்கு அந்தப் பிராஜக் போஸ்டல் ஆபீஸில் தாராள அனுமதி உண்டு என்பதற்காக இந்தச் சென்னை?

தரணி: (ஒரு மாதிரியாக) சாரி!...

கைலாசம்: விஷயம் இதுதான்! நீங்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு தாய் இரவு சென்னைக்கு வந்து பூங்குளம் வந்திருக்கலாம். அண்ணன் பார்வக் பிராஜ் ஆபீஸ்க்குப் போயிருக்கலாம். அப்போது, எப்பதப்பட்ட போஸ்டல் ஆர்டர்கள் வந்திருப்பதை எப்படியோ கண்டு பிடித்திருக்கலாம். குடும்பச் சொத்து விஷயமாகத் தன்மையன் வீது இருந்த கோபத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளவும், அவரைத் தண்டிப்பதற்கும் செய்யவும் பிரஸ்தாப போஸ்டல் ஆர்டர்களைக் கவர்ந்து சென்னைக்கு எடுத்துப் போய் மாற்றி விடுக்கலாம். கணியிருந்து

வந்தது என்பதற்குச் சாட்சியமாக உங்கள் நண்பர் ரங்கசுலாசரவீடம் அவற்றைக் காட்டி மாற்றும் வழியும் கேட்டிருக்கலாம்.

தரணி: (விரட்டென்று எழுந்து நின்று) சாரி! இப்படி உலகமாம் நடத்திக்குக்கும் என்று நினைக்கிறீர்கள்?

கைலாசம்: இப்போது, மிஸ்டர் தரணிபதி! இப்படி ஏதாவது உங்கள் அண்ணன் கோர்ட்டில் சொல்ல நினைத்தால்.....சொன்னால்?

தரணி: சொல்லலாம் சாரி! ஆனால் அப்படி அவர் சொல்லக் கூடாது! மனச்சாட்சியை மறந்து நாம் அனுப்பவில்லை என்று சொன்னால், என் சதி?....

கைலாசம்: தண்டனை விடைக்கலாம். காதல் பிரதிவாதத்தால் தண்டனையின் அளவு குறைவலாம்!

தரணி: வக்கீல் சாரி! நிரென்று போவதற்காக என்னை மன்னியுங்கள். இதோ வந்து விடுகிறேன்.

[அங்கிருந்து வேகமாக நடக்கிறேன்.]

காட்சி 5

[தாமோதரன் வீடு. மாலை ஆத்து மணி அளவு. தரணிபதியும் தாமோதரனும் இருக்கிறார்கள். தாமோதரன் தாத்தாவின் ஆடையாக யாது அணிந்திருக்கிறார்.]

தரணி: (நிம்மறபடி அண்ணனை மத்துப் பார்த்து) அண்ணா! உங்களைக் கொடுக்கிறேன். என்னைப் பார்த்து விட்டாலும் வடிவம் பாராங்கல், அவன் வலித்தில் தாய் இருக்கும் சிகனின் நினைவு என்னுங்கள், தன்னைச் சினைமமா என்றழைக்கக் கூடாது. அம்மா என்பது அமைத்துப் பறக வேண்டும் என்று உங்கள் தலவதற்கு அன்புக் கட்டிராயிட்டு அப்படியே நடந்து வரும் வடிவின் நல்ல இதயத்தை கண்குங்கள். பட்டாளம், பட்டணம் என்று கனத்தித் திரிந்தாலும் திரிந்திருப்பேன். அதனால் உங்களுக்குத் தொத்தரவாக இருத்தது இப்போது?

தாமோ: (நிதானமாக) நீ என்னதான் சொல்லியும், தரணி!

தரணி: அதிகமாகச் சொல்வதற்கு ஒன்றும் இப்போது அண்ணா! இந்த வழக்கில் என்னைச் சிக்க எவத்துக் குறைத்த காவதண்டனை,

இங்கே, அபராதத்தொடு நாங்கள் தப்ப வழி உண்டு. அண்ணா! அந்தப் போஸ்டல் ஆர்டர்களை நீங்கள்தான் எங்களுக்கு அனுப்பி வரீர்கள். வேறு எவருக்குமே இது தெரியாது. உங்கள் மனதைத் தவிர, வேறு சாட்சியமும் இகதற்கு இல்லை. அதை வேலியே எடுத்துச் சொய்யீர்களோ, இல்லையோ! உங்கள் கார்த்தவியின் இருக்கிறது. என் எதிர்காலமும், என் குடும்பத்தின் தல் வரலும். நான் கடுங் காவல் வைதுவாகச் சிறை போக நேரத்தாக் அது நன்றாக எங்களுக்கு தெரிந்து விட்டது.

வடிவு நாங்களே மாட்டான் அண்ணா! மாலைப் போனாலும்.... (தாமோதரனை உற்றுப் பார்த்து) மரணம் பெரிதல்ல. திரையில் வைவுங்கள்.

[செவ்வாசை வந்த கதிரிய திரும்பிப் போகிறான்.]

காட்சி 8

[அவ்விடம்..... தாமோதரன் விடு. இரவு பத்து மணி சமயம். தாழ் வாரத்தின் கிடை நித்திரைகள்..... அவர்களிடையே பிழையும், பரபரப் பும் நெய்படுகின்றன தானியநி வருகிறது. ஒரு உட்குளிக் தாமோதரன் படுத்துக் கிடக்கிறார். பக்கத்தின் போலீஸ் அதிகாரியும் கைத்தியரும் வேறு சிறைத் தித்திரைகள்.]

தானி: (பாய்த்து சென்று அண்ணன் கைகளைப் பிடித்து) அண்ணா! அண்ணா! இதைச் சொல்லு?

தாமோ: (பயத்தினாலான குரலில்) ஒன்று மில்லை, தானி! என்னுடைய பெரிய சூற்றத்திற்கு நானே தண்டனை அளித்துக் கொண்டேன். தற்கொலை பாவம் என்றுதான் சொய்கிறார்கள். ஆனால் அடாது செய்தவன் பட்டா பட்டுத்தான் நீரே வேண்டும்.

தானி: அண்ணா!

தாமோ: பாகப் பிரிவினை செய்து விட யாமே என்று நீ சொன்னது எனக்கு வந்த சப்ததியை உண்டாக்கியதே தவிர வாழ்வின் நிபந்தனையப் போதிக்க வில்லை. உங்களைத்

தொல்விடில் சிக்க வைக்க முடியு செய்தேன். மோசடி செய்து அந்தப் போஸ்டல் ஆர்டர்களை உங்களுக்கு அனுப்பினேன். நாளைக் குறைவான செயலில் ஈடுபடுகிறேன். இங்கே ஈடுபடுத்துகிறேன் என்பது தெரியாத மகாசூர மனசோடு நீ அவற்றை மாற்றிப் பணத்தையும் கொண்டு வந்து என்விடம் கொடுத்தாய், அகப்பட்டாய் நீ என்று பரம சத்தொஷப்பட்டேன், தரணிபதி!

தானி: அண்ணா!

தாமோ: பாகப் பிரிவினையின்போது பழைய கணக்குகளைக் கேட்பாபே என்று எதிர்பார்த்தேன். அப்படிக் கேட்டு என்னைச் சிரமப்படுத்துவாய் என்று நினைத்தேன். அதற்காகவே உன்னை ஒரு சங்கடத்தில் ஆழ்த்த வேண்டுமென்று தீர்மானித்தேன்.

[இருபது நிமிஷம். பவங்காசை விழுகிறது.]

தானி: அண்ணா! ஏன் இப்படி விழித்துப் பார்த்திருக்க?

தாமோ: (சொல்லித்து) நீயோ உட்குறை எதையுமே கணமாகக் உன் பங்கை திரவகிக்க ஆரம்பித்தாய். என்னோடு எப்போதும் போலவே கடுமையாகவே பழகியாய். அதைப் பார்த்ததிலே என் மனசை வேதனை பிழித்தெடுத்தது. சூற்றம் என்னதற்கு வேலிப் படுமோ என்று எதிர்பார்த்துப் பயத்து கிடத்தேன். அதுவும் வேலிப்பட்டது. நானும் நீயும் அகப்பட்டோம். உங்களைப் பொறுத்த வரையில் என் கந்தம் திறைவேறி இருக்கும். ஆனால் பவன்? இப்போது நான் ஒன்றைக் கட்டினேன். நீ அப்படியல்ல. குடும்பஸ்தன். காதல் வேண்டியவன். (இருவியியல்) பாகப் பிரிவினையால் கோபம் அடைத்து நான் செய்த பாலத்தையும் பங்கு பிரித்து நாம் இருவரும் அதைச் சமக்க வேண்டு மென்று எப்படித்தான் நினைத்தேனோ? எந்த மனசோடுதான் கிடம்பிட்டேனோ? வேண்டாம். அந்த பாலத்தை நானே கமத்து செய்கிறேன்!

தானி: அண்ணா!

தாமோ: (இங்குப்பெட்டைப் பார்த்து) சாதி! என் கம்பி திரபாதி. மயமறிபக் ஆற்றம் செய்வாதவன். திறமான விவாசம். கைவேறுத்தொடு அந்தப் போஸ்டல் ஆர்டர்களை அவன் மாற்றியதே அதற்குப் போதுமான சாட்சியாகும்! போஸ்டல் ஆர்டர்களை அனுப்பியது நான்தான். சூற்றலாசியும் நாலேதான். என் தம்பியை கிட்டி விட ஏற்பாடு செய்யுங்கள். எங்களைத் தாற்காலிகமாக வேலியிலிருந்து நீக்கி வைத்து வழக்கும் தொகுத்திருக்கிறார்கள். நான் சிறை சென்று மீண்டு வந்தாலும் நாளைக் குறைவானவர் என்ற பெயரோடுதான் தடமாட வேண்டும். என் குடும்பத்தக்கே அதனால் அவமானம். அது கூடாது. இந்த உலகத்திலிருந்தே என்னை நீக்கிக் கொள்கிறேன்.. தானி! என் கட்டாக்குப் போக மீதப்பறும் சொத்துக்களை உலகக்கே கிட்டிப் போகிறேன். திவகவினை உன் மனசாகவே வளர்த்து தல்வ வாழ்வைத் தேடிக்கொடு! எல்லோரும் கைமாக இருங்கள். தானி!... திவகம்!...

[நான் கவிழ்ப்பது. மறு வினாடி உ.வி. பீர்த்தது. தானியநி கைதிறுகள்.]

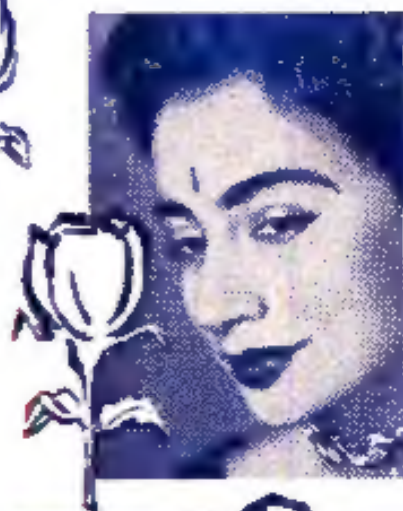
ஸ்நானத்தின் புதுமை யின்பத்தை
நாள் முழுதும் அனுபவித்திட
ஹிமாலயா புக்கே
பால்கம் பவுடர்

கண்டயில்கள் இதரவழிக் கம்பென்
கிம்மெடுகளை இத்தியாவில் தயாரித்தது

புவைப் போல...
உங்கள் மேளியை
மலர்ச் செவ்வா
செக்கிஸாடு

செக்கிஸாடு போலிக் இரும்புத் தோலுடன்
— உருவத்திற்கு அட்டவனிக்காக உங்கள்
இயற்கையான செலிக் தோலுடன்
தோலுடன் உங்கள் தோலுடன் உருவ
உருவத்திற்கு அட்டவனிக்காக உங்கள்

செக்கிஸாடு போலிக் இரும்புத் தோலுடன்